

கல்கி

KALKI 22-7-1973 45 ரூ.

பண்டைய நாகரீகத்தின் மறுமலர்ச்சி

'கால்டா' மற்றும் 'நாட்டா' கலாசாரம் பண்டைய நாகரீக கலாச்சித்திரப் பதிவுகளிலிருந்து எப்போதும் 'மேட்டிங்' உருபத் துணிகள் பாஸ்பென்ட் மற்றும் கட்டை துறைகளில் 'மேட்டிங்' பண்டைய கற்பனைகளால், உலகநாகரீக ஒப்பினைக் கூடிய வண்ணம், வடிவம் மற்றும் செவ்வியல் கோத்தியை இழைத்து, கிளர்ச்சியுடனும் மறுமலர்ச்சியை அளிப்பதற்கு

மபத்லாஸ்
கிளாஸ்ட் அளக்கும்

கோத்தியான துணிமணிகள்

மெக்ரின்

பாஸ்பென்ட் செவ்வியல் மற்றும் உருபத் துணிகள்

பாருளடக்கம்

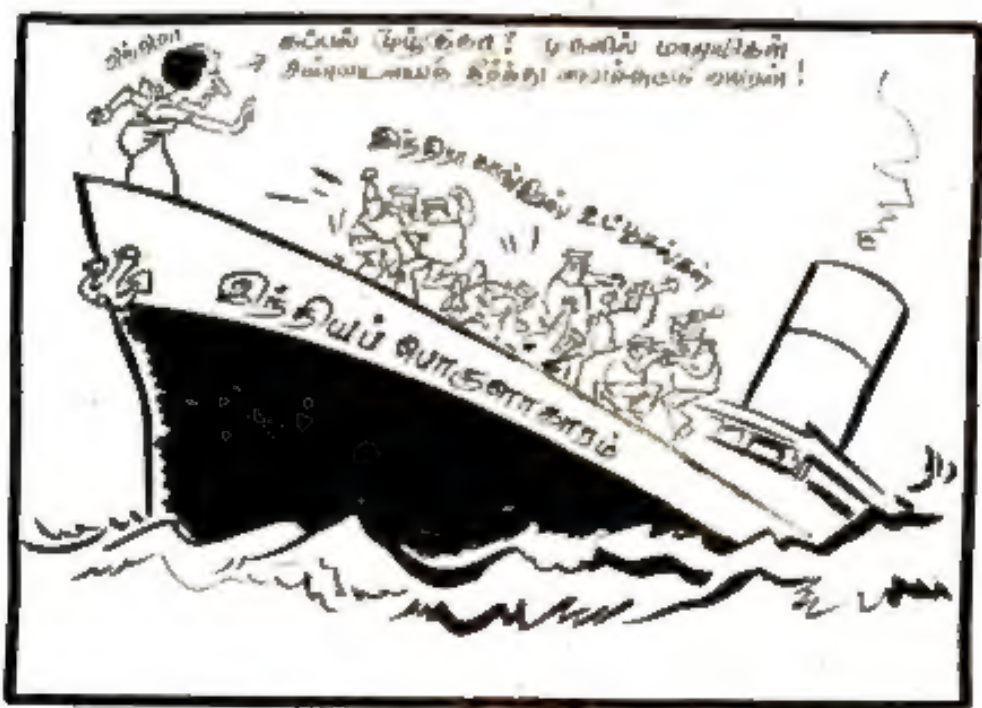
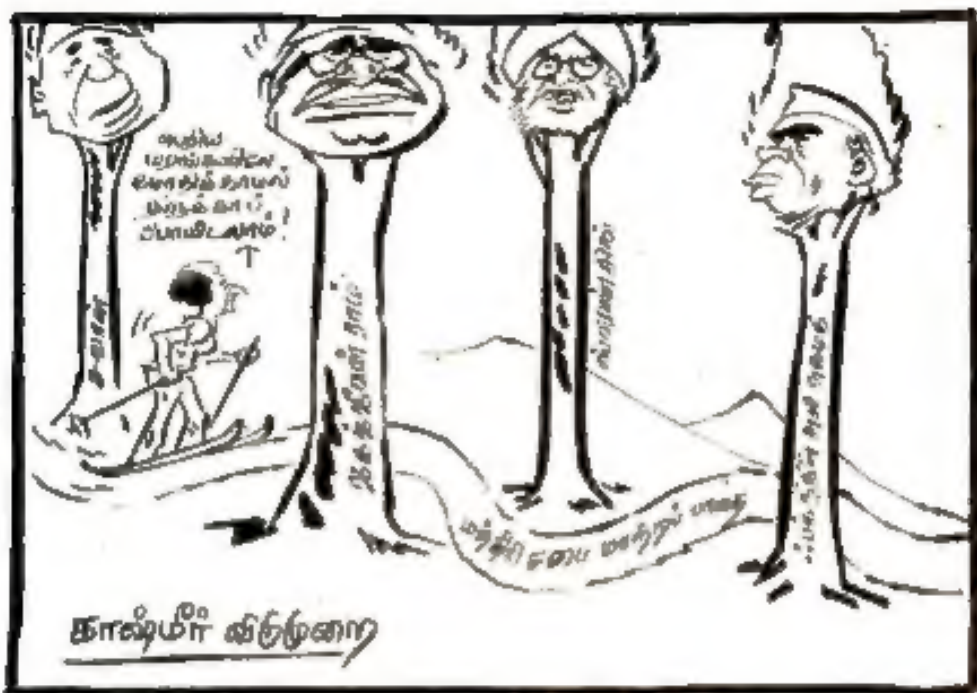

வாழ்நாள் வாழ... ஏனென்றால் பங்கலா

[illegible]

indicates that. Order - 800004

M. பழனிமுத்து, B.A., B.L., அரசியல்

அரசாங்க வர்த்தகம்

க. சத்தானம்

தனியாரின் வர்த்தகத்துக்குத் தெரியப் பொருளாதாரத்தில் இரண்டாம் பட்சமான இடமே உள்ளது என்றும், அது உற்பத்தியாளர் - பொருளை வாங்குவோர் ஆகிய இருதரத்தாரையும் சுரண்டும் சமூக விரோதியாகவே பெரும்பாலும் உள்ளது என்றும் ஓர் அபிப்பிராயம் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது. பண்டத்தைக் கள்ளத்தனமாகப் பதுக்கி வைத்துக் கொண்டு, கொள்ளை வாய்ப்பு அடிப்பதே தனியார் வியாபாரத்தின் போக்கு என்ற எண்ணம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. சமூக சம நீதியை உத்தேசித்துத் தனியார் வர்த்தகத்தை ஒழித்துக் கட்டியிட்டு அதனிடத்தில் அரசாங்க வர்த்தகத்தை அமர்த்த வேண்டும் என்று பக்குவமற்ற அரசியல்வாதிகளும், அவசர்க்கார ஆதரவு வாதிகளும் வினாவினர்.

ஒரு பண்டத்தின் உற்பத்தி, அதன் உபயோகத்தல், அதன் விலை இவற்றை ஒழுங்கு செய்வதில் போட்டா போட்டி யுள்ள தனியார் வியாபாரத்துக்கு சுகமான நிலையில் இன்றியமையாத பங்கு உண்டு. உற்பத்தியாளரிடமிருந்து வர்த்தகர்கள் பண்டங்களை வாங்கி மக்களுக்கு விற்கிறார்கள். இந்த அமைப்பில் உற்பத்தியாளர் போட்டா போட்டியிலும் பல வியாபாரிகளிடம் தன் உற்பத்திப் பொருளை விற்பதால் அவருக்கு அதிகப்பட்ச விலை கிடைக்கிறது. அதே போல் போட்டா போட்டியிலும் பல வியாபாரிகளிடமிருந்து மக்கள் பண்டங்களை வாங்குவதால் அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச விலைக்குப் பொருள் கிடைக்கிறது. போட்டா போட்டி இருப்பதால் வியாபாரிகள் ஒரு பண்டத்தை உற்பத்தியாளரிடமிருந்து வாங்குகிற விலைக்கும், அதை அவர்கள் மக்களுக்கு விற்கிற விலைக்கும் இடையே உள்ள வித்தியாசம் மிகவும் குறைந்த பட்சமாகிறது. ஆனால் இந்த இயற்கையான கிரமமே, உற்பத்திக்கும் தேவைக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசம் அதிகமாகும்போது தாதுமானாகி விடுகிறது. இச்சமயத்தில்தான் சமூக

விரோதப் போக்குகள் தலைதூக்குகின்றன. இவ்வினங்களில் தனியார் வர்த்தகத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதும், கட்டுப்பாடு விதிப்பதும், அவசியமானால் அதை அறவே நீக்கிவிடுவதும் கூட நியாயம்தான். ஆனால் இதற்காகத் தனியார் வர்த்தகமே கூடாது என்பது சற்றுச் சரியல்ல.

இனி, அரசாங்க வர்த்தகத்தைப் பார்ப்போம். தனியார் வர்த்தகத்தில் துஷ்பிரயோகங்கள் வறுக்கும் போது அதைச் சீர்திருத்த அரசாங்கக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் அரசாங்கம் ஒன்றே ஏகபோக வர்த்தகராக இருக்கும்போது அந்நிலை இயற்கையாக உண்டாகும் பெரும் தீமைகளைக் கட்டுப்படுத்த இடமே இல்லாமற் போகிறது. உதாரணமாக, விலை நிர்ணயத்தைப் பார்ப்போம். அரசாங்கம் ஏகபோக வர்த்தகராக ஓர் உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பண்டத்தை வாங்கும் போது, தான் நிர்ணயிக்கிற விலையே நியாயமானது என்று அது எண்ணுகிறது. இந்த அமைப்பில் உற்பத்தியாளர், பல போட்டா போட்டி வர்த்தகர்களிடம் விலை பேசுகிற வாய்ப்பு இல்லாமல், அரசாங்கம் விதிக்கிற விலைக்கே அதனிடம் விற்கவேண்டியிருப்பதால், உற்பத்தியாளருக்குத் திருப்தி ஏற்படுவதே இல்லை. உடனே அவரது ஊக்கமும் குறைந்துவிடுகிறது. மறு முனையில், அரசாங்கம் எவ்விற வர்த்தகரிடம் பொருளை வாங்கி உபயோகிக்கும் மக்கள் இருக்கிறார்களோ, இவர்களும் இந்த ஏகபோக வியாபாரியைத் தவிர விலைக்கே பண்டத்தை வாங்க வேண்டியிருப்பதால், 'பொறுப்பற்ற அதிகாரிகள் மனம் போன படி நிர்ணயித்த அதிக விலைக்கே வாங்குகிறோம்' என்று அதிருப்தி கொள்கிறார்கள். இதை விடப் பெரிய குறைவு யாதெனில், அரசாங்க ஏகபோக வர்த்தகத்தின் கீழ் தரமான பண்டங்கள் எல்லாம் கள்ளச் சந்தைக்குப் போய்விடுகின்றன; தரக் குறைவான பண்டமே சர்க்கார் வர்த்தக

உத்தரவு எழுதி கிடைக்கிறது. ரேஷன் கடைகளிலும் தியாய நிலைக் கடைகளிலும் இந்த உண்மையைப் பரம நிதர்சனமாகப் பார்த்து வந்திருக்கிறோம். இவ்வகையில் போதாது என்று, உற்பத்தியாளரிடமிருந்து பண்டத்தை வாங்குகிறபோதும் சரி, அதை விநியோகிக்கும்படிக்குப் போதும் சரி பணவிறக்கலில் ரேஷன் ஷாப்பில் தனிக்கே முடிவாக அங்கம் போல் உட்புகுத்து விடுகிறது.

பண்டங்களை தாக்கு இலாகாவைப் பிரிக்கலாம். முதலாவதாக இயந்திரங்கள் போன்ற பண்டங்கள். இவற்றை உற்பத்தி செய்வோரும் குறைவு; வாங்கி உபயோகிப்போரும் குறைவு. இவ்விதத்தில் இடைத் தரவுக்கு அவசியம் இல்லாமலே உற்பத்தி யாளரும், வாங்குகிறவரும் நிலையாகத்தான் முடிக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாகப் பருத்தி போன்ற பொருட்கள். இவற்றை உற்பத்தி செய்வோர் ஏராளமானவர்கள். வாங்குகிற ஆஸ்கரினா குறைவானவர்கள். நகல் விநியோகம் இருக்கும்போது இடைத் தரவுகள், உற்பத்தி செய்யும் நிலையானவர்களுக்கு புத்தமான நிலை தராமல் தாங்களே பெரிய வாயை அடைவது ஏது உண்டு. இச்சமயத்தில் அரசாங்கம் தலையிட்டு அவசியம். தரை மட்ட நிலை எண்ப்படும் குறைந்தபட்ச நிலையை உற்பத்தியாளர்களுக்குத் தரவே ஆவனவருமென அரசாங்கம் நினைப்பது அவசியமாகிறது. பருத்தி விவசாயிகளின் பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் ஒன்று சேர்ந்து பிரேரண ஆகிகளுக்கு விநியோகம் செய்வதும் விரும்பத்தக்கவீதம். ஆயினும், தனது தலையிட்டுக் குறைவாக உண்டாகு எண்பதால் அரசாங்கமே அத்தனை பருத்தியையும் நிர்வாகம் செய்யக் கூடிய வர்களைக் கிடைக்கும்படிக்கு அனுப்பி வைத்து, முடியில் ஆகிகளுக்கு விநியோகம் முடியுமென்றால் பண்டமும் பணமும் பொருளும் ஏராளமாக வியவசாயத்திலேயே முடியும்.

இனி மூன்றாவதாக, நாம் இதைப் போன்ற சில பண்டங்களை உற்பத்தி செய்கிற ஆகிகள் குறைவு; ஆனால் அவற்றை வாங்கும் ஆகிகளும், வகைத்தறி நெசவாளர்களும் அதிகம். சமீப காலத்தில்நான் இந்த இடத்தில் ஏதேனும் கிடைக்கப்பெற்ற பார்த்தோம். கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் கீழ் சேர்த்திருந்த கைத்தறிவாளர்கள் மட்டுமே இந்த ஓரளவு சமாளிக்க முடிந்தது. ஆனால் அவ்வளவுக்கும் திரைதரப் பரிசாரம் வேண்டுமாயில். இது போன்ற இடங்களில் மாதிரி அரசாங்கமே மொத்த உற்பத்தியையும் விலை கொடுத்து வாங்கிப் பிரதம அதை வாங்கி உபயோகிப்போருக்கு விநியோகம் மிகுந்த தியாயம் உண்டு. நமது மாதிரிப் பொருளாதாரத்தில் கைத் தறித் தொழில் ஒரு தீவிராதாரப் பங்கு பெற்றுள்ளது. எனவே, ஆகிகளை விட்டுத் துறவிதழைய வாங்கி, அதனை நெசவாளருக்கு விநியோகம் செய்ய முடியுமெனவும் மாதிரி சர்க்காரே மேற்கொள்ளலாம்.

கடைசியாக, சில பண்டங்களை உற்பத்தி செய்வோரும் கொடுக்க வணக்கம் இருப்பார்கள். அவற்றை வாங்கி உபயோகிப்போரும் கொடுக்கவணக்கம் இருப்பார்கள். உணவு தானியங்கள் இதற்கு மிக முக்கியமான

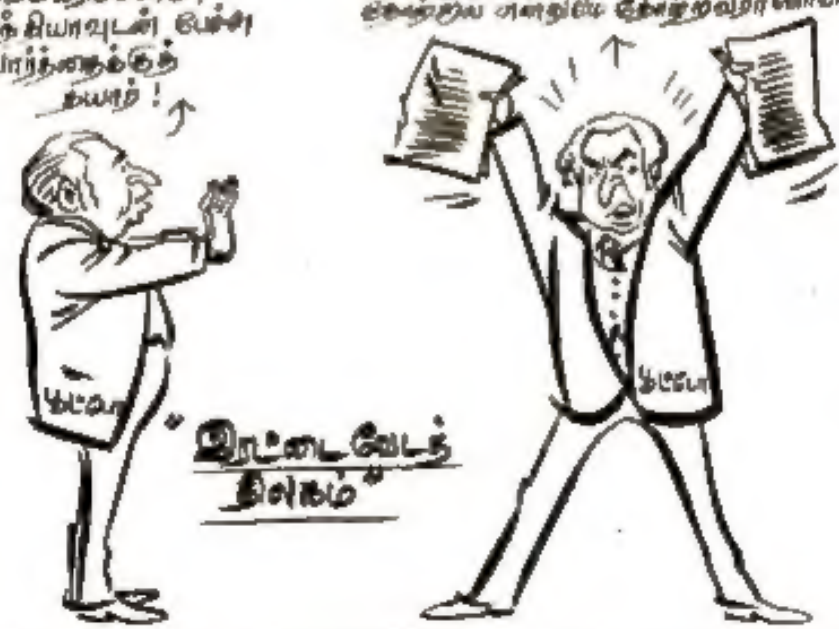
உதாரணமாகும். உற்பத்தி செய்யும் நிலையானவரும் உழல்களையே அவற்றில் ஒரு கணிசமான பங்கை உபயோகிப்பவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். கொடுக்கவணக்கமான நிலையானவரும் இருக்கும் உபரி தானியத்தை எல்லாம் வாங்கி, நாடு தரம் பிராமம் பட்டினம் எங்கெங்கும் உள்ள கொட்டாறு போடி மக்களுக்கு விநியோகம் செய்வது எந்த அளவு வர்த்தகத்தாலும் ஏதேனும் முடியாது. அரசாங்கம் செய்வக்கூடியதெல்லாம் இதுவே: அதாவது, விநியோகம் வரவிருந்த தானியத்தில் ஒரு பகுதியை அரசாங்கம் வாங்கிச் சேமிப்பாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்; இவற்றை மக்களின் கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலும், தியாய நிலைக் கடைகளிலும் வழங்கி, நெசவாளர்கள் உள்ள ஏதும் மக்களுக்கு விநியோகிக்க வேண்டும். இந்த அமைப்பைத் திறமையாக தானிய விநியோகம் முடியுமெனவும் கொள்முதல் செய்வதோ, ஸ்தான ரேஷன் முறையை ஏற்படுத்துவதோ தடைமுறைக்கு உட்பட உடனடியாக, உணவு தானிய வர்த்தகத்தைச் சர்க்கார் வசம் கொண்டு வந்து அமைக்குவதற்கான முன்பு செய்த முயற்சிகள் படுவதால் அடைந்தன; அப்போது மட்டுமே, இதன் விளைவாக மக்களுக்கு ஏற்பட்ட அநிருபத்தியிலேயே தேர்தல் எனக் கவனமெடுக்கும் படுவதால் அடைந்தனர். ஆயினும் நம் நாட்டு அரசியல்வாதிகள் பழைய படிப்பினைகளிலிருந்து புதிதெல்லாம் வந்த தெய்வநிலை, இப்போது மீண்டும் கொள்கையின் சர்க்கார் வர்த்தகத்தைப் பரிசீலித்துப் பார்த்துத் தொல்வினை ஒரு கருவியாக, சமீபத்தே தொல்வினை இவர்களது சாதாரண குறைவாக உட்புகுகிறது. கூட்டுறவினை வெவ்வேறாகத் தொட்டு விட வேண்டுமென அப்போது இருந்து நமது வட்டம் உட்கொடுக்க இறக்குமதி செய்வதாகத் தாங்களே உத்தேசித்திருந்ததை அரசாங்கம் வெளியிட்டிருந்தால், பல நிலையான தானியத்தைப் பத்தாளம் அரசாங்கத்திடம் விநியோகம் முற்பட்டிருப்பார்கள். மாறாக, இறக்குமதியை செயல்படுத்தாமல் எந்த பிரமாதமாகப் பிரதமம் செய்வதென்று, மொத்த வியாபாரமே கொடுக்க வாங்குவதையும் தடை செய்வதாயேயே, இப்போது செய்த ஆணைகளைக் குறைவாகக் கொள்முதல் செயல்படுத்தியிருக்கிறது. இந்த இடத்தில் நாம் இப்போதும் உட்கொடுக்க வேண்டுமெனத் திறமையாகப் பார்த்தால், அரசியல் ஏதோவொன்றாக கொள்முதல் செய்வோம் என்று மத்திய சர்க்காரின் பிரதிநிதிகள் பெரிசு கொள்கையிலும் பரிசீலித்ததை என்னென்பது! அரிசி அரசாங்க வர்த்தகத்தின் கீழ் வந்தால் விநியோகம் அப்படிமான விபரீதமாயாகும். கொடுக்கவணக்கம் அரிசிக்கும் அரசாங்கம் கொள்முதல் விநியோகம் உட்புகுமெனவும் போன்ற புதுமைப் பரிசீலனை உட்புகுமெனவும் வந்ததால் சந்தைப்படி விட்டாக, இந்தப் புதுமை தானியங்களின் விநியோகம் அநியாயமெனும். அரிசிக்கும் கொடுக்கவணக்கம் விநியோகமான உணவுச் சந்தைகள் ஒரு வெகுத்து திறப்பெறும். தரமான பண்டம் இந்தக் கணம் சந்தைப்படி செயல்படும். ஆனால் விநியோக வகைக்கென உபரி

மாநில சபையில் குறிக்காய்ப்பு,
 தீவர்களுக்குக் 'கல்து' ஊசி...?
 எல்லாம் இவ்வளவு வாதங்களையோ...?

பங்காளா கெடுத்ததை
 சிங்கித்திப்போம்!
 இந் சியாபுடன் மெச்சி
 வார்த்தைக்குத்
 தயார்! ↑

சூனியம் ஆதிக்கத் தடுத்திருக்காத
 மறந்து விட்டிருக்கிறா? சூடு முறை
 கைமறந்து எடுத்துக் கொடுத்தவரானோமா?

இரட்டை வேடத்
 திரைம்

நிதிக்ஞம். இதன் விளைவாக மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கிற அநித்யமான அனாதை குழுவை; பல இடங்களில் சட்டமும் ஒழுங்கும்கூட்டுப்பாரும் தகராறு போன்ற தீவிரமான ஏற்பட்டவாம். எனவே, அநித்யமான குழுவை அனாதைக் கொண்டுள்ள தமிழ்நாடு முதலிய மாநில சர்க்கார்கள் அநித்ய விவகாரங்களுக்கு படுத்துவதோடும், உணர்வுகளில் விதிபோக்குக்குள்ளே கந்திரிச் சந்தைப்படுத்து குரு பங்கை மட்டுமே தானே வாங்கி தீவர விவகாரங்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆகியவை நமால் விதிபடுத்தும் திட்ட வேண்டும், அவை சர்க்காரிடமிருந்து இன்ன விவகாரங்களுக்கும் உதவாக அநித்ய வாரங்களுக்கும் என்று குறைந்த பட்ச அநித்ய நிர்ணயிக்க வேண்டும். இன்னவற்றியைப்பார்த்து குறைந்தபட்ச விவகார அநித்ய

தமிழ் நாட்டிலே... தீரன்-

1996.06.01 (1996.06.01)

தி.மு.க.வுக்கே திரும்பிவிட்டார் அவர். "மனக் குழப்பத்தாலும், பிறர் கற்புறுத்தலாலும் தெரிவாதனமாய் அ.தி.மு.க.விற்கே சேர்த்ததற்காக வருத்தமெடுப்பேன்" என்று கூறி விட்டுக் கருணாநிதி முன்பாக மறுபடி தி.மு.க.வின் சேர்த்துள்ள ராஜாப்பிள்ளை மறுபடி எந்த நிலைமையும் இடிக் போல் ஒரு காரணத்தைக் கூறி அ.தி.மு.க.வுக்கும் மாறலாம். இவர் அ.தி.மு.க.வுக்கு மாறுவிற தைத்தனது குறியுணராய்பாரம் எம்.எம்.ஏ. தி.மு.க.வுக்கு மாறலாம். கிருஷ்ணராபாரம் எம்.எம்.ஏ. அ.தி.மு.க.வுக்கு மாறுவிறபோது ராஜாப்பிள்ளை தி.மு.க.வுக்கே மறுபடி கற்று விடலாம். இவர்களை இரண்டு பேரும் நம் டூக் சரக்கு விவியாடுவார்க்குப் போலும்.

கவர்னரே வேண்டாமாம்!

அனுமந்தவராதசுமைமீவானதீர்வாகப் சீர்திருத்தக் கமிஷன் அறிக்கையின் மீது கருத்துக் தெரிவித்திருக்கும் தமிழ்நாடு அரசு சில விநோதமான யோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறது. மாநில கவர்னரின் பரிசாரம் செய்யத் தமிழக முகவரை உ.பி. போகத் துணிந்துவிட்ட சமஸ்தியை இச்செய்தியும் பத்திரிகைகளில் வந்துள்ளது.

இதில் ஒன்று கவர்னர் பதவி தேவையில்லை என்பது, மற்றொன்று கவர்னரின் நீதிபதி ஒருவரைப் பதவிவிடுத்து நீக்க மாநில சட்டசபைக்கு அதிகாரம் காட்ட வேண்டும் என்பது. "ஒரு வேளை கவர்னர் பதவியை நீக்கக் கிரும்பினாலும் கவர்னரை நிமிசிப் பீத முதலமைச்சரைக் கனத்த விடையதான் நடக்க வேண்டும். கவர்னர் இடப்பட்டது மத்திய சபையைக் கலக்க அவருக்கு அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. நீதிபதியை நீக்குவதற்குச் சட்டசபைக்கு அதிகாரம் இருக்க வேண்டும்" என்றெல்லாம் தமிழ்நாடு அரசாங்கம் கூறுவது யோசனைகளில் பார்த்தால் மட்டுப்பாவிடுகிறது. நீதிபதியை நிலமிக்க சிபாரிசு செய்யும் உரிமை இருக்கும் போது அதில் திருப்திப்படாமல் நீக்கும் அதிகாரம் கேட்டு யோசனை கூறும் தமிழக அரசின் ஆசையே அர்த்தமில்லாவிட்டாலும் அது புதுமையானதுதான்.

அப்படியே புதுமையாக இல்லாத யோசனையைத் தமிழ்நாடு அரசு எங்காவது சொல்லுமா? தமிழ்நாடு அரசு, கொக்கா? ஆனால் ஒருவர் தன்னுடைய பெர் சிப்பிராவிலும் திருத்திய இப்படி யோசனைகளைச் சொல்லும் சந்தேகப்பட மாட்டார்களா என்றாவது அரசு யோசிக்க வேண்டாமா?

மிகச்சாண்டேடு

முழுமையாக நீங்குமா?

மிகச்சார வேட்டை ஓரளவு தளர்த்தியிருக்கும் தமிழ்நாடு அரசு அவற்றை விடுகளுக்கும் சிறு தொழிற்சாலைகளுக்கும் தளர்த்தாமல் விட்டிருப்பது ஏனென்று தெரிவிக்கவேண்டிய பொருள்களை அளவாக்கும் மாவு மிக் உண்டாக்கிய ஏறிய அரசவைகள் மிக் வேட்டை நீக்கியபின்னும் சிறிதும் குறைவாகவே. "விடுகளில் மிகச்சாரத்தையுடைய

ராஜாஜி சிந்தனை

விடு கட்டும்போது சாரம் கட்டி அதன் மேல் நின்று வேலைக்காரர்கள் கட்டிட வேலை செய்வார்கள். விடு கட்டி முடிந்ததும் சாரத்துக்கு வேலை இல்லை. நல்ல ஞானம் அடைத்தவர்களுக்குக் கோவியும் குண்டும் வேண்டியதில்லை. தியானத்தில் மனதை அடையாமல் நிறுத்தப் பவிசாதலர்களுக்குப் பூதையுயி, கந்தாணமும் அவசியமாகும்.

★

நாய் தகர்பான் இக்காவிட்டால் ஒரு குழத்தை சீரும் சேரும்பாடுகளை நுழையாது. தகர்பான் போல், ஒரு சர்க்காரும், நாய்போன்ற உணர்ச்சி கொண்ட சரகப் பேதலானவர்களுக்கும் இக்காவிட்டால் ராஜ்யம் என்ற சிறு குழத்தை சேக்கவே பரமசுகம் பரம முடியுமா.

★

இல்லறம் நடத்துங்கள். ஆனால் ஒரு கையால் வாழ்க்கைக் கடமைகளைச் செய்து கொண்டு ஒரு கை பக்கவாள் காலைப் பிடித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். வேலை செய்யாமல் கிரும்பும்போது இரண்டு கைகளும் ஆண்டவன் பாதங்களைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டிருக்கப் பயன்பட வேண்டும்.

★

உக்கந்ததை உடைசினத்திற்கு வைத்துக் கொண்டு அதில் அழுக்குச் சாரம்க் வைத்துக் கொண்டால் மைதையும் சேயும் முடியும்.

★

மனிதனுடைய உள்ளம் ஒரு விசித்திரம். அது வளர்வதும், மாறுவதும் ஆண்டவனின் விசையாண்டு. அடிப்புக் கரியும் பள்ளி யென்று மிஷனும் வைரக் கல்லும் ஒரே பொருள் என்று ரசாயனப் பண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஒரே பொருள், அதன் அணு அணுமயம் கொஞ்சம் மாறிவிட்டால் வேறு பொருளாகிவிடுகிறது. பொருளை மாறும் பொழுது ஒரு மனிதனுடைய குணங்கள் மாறுவதில் என்ன விஸயம்?

படுத்தியிருவார்களும் இத்தகைய துணிப்புகளுக்கு மேல் பரம்படுத்திக்கும் இரண்டு யடங்கு கட்டணம் செலுத்த வேண்டும்" அய்யது அபராதக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும் என்றிருக்கிறது. வீடுகளுக்கு மின்சாரம் உபயோகிப்போர் விசுவாசத்திலும் அரசு தன் பிடிவாசை இனிமேல் தளர்த்தியிடலாம். பத் திரிகைகள், அச்சகங்கள் பற்றியும் தாராளமாக நடந்து கொள்ளலாம். வெளி-தண்டக் கட்டணம் அபராதக் கட்டணம் போன்ற வற்றையும் நீக்கி அறிவிக்காமல் ஏன் தவங்கு கிறார்கள்னோ தெரியவில்லை. ஒரு வேளை மனையினை பெய்து இயங்கவை விவரமாக நிலைமை சரியாகி எவ்வாறுவற்றையும் தகர்த்துவிட்டது அறிவிக்கிறது என்று வாருகவது வருத் தமா? சாமி வரம் கொடுத்ததாலும் பூசாதி வரம் கொடுக்காமல் தவிக்கவிடலாமா?

அய்யம்பேட்டை-வெலை

இவற்ற ஊர்களில் நடக்கும் வம்பு துன்பு வெலைகளில் ஒரு வகையை 'அய்யம்பேட்டை-வெலை' அல்லது 'அய்யம்பேட்டை விவசாயம்' என்று வேலியாகக் சொல்வது உண்டு. இப்போது அய்யம்பேட்டை மியேயோ ஓர் அய்யம்பேட்டை விவசாயம் நடத்திக்குகிறது. அய்யம்பேட்டையில் உள்ள வரையாற்றுப் பெருமை வாய்ந்த சக்கராப் பண்டிக் கோவிலைக் கற்றிற்றுமுள்ள சிவங்கிளா ஒரு நி. ரூ. ௧. ௩பரிசில் துண்டுகளில் பேரில் ௧2 குட்களில் களுக்குப் பட்டாப் போட்டுக் கொடுத்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நதித்துக் கோவிலில் திருவிழைக் காலங்களில் முன்பே அடிக்கடி இத்துக்களுக்குக் கள்ளுர் முஸ்லிம்களுக்கும் சிறு தாராறுகள் வருவது உண்டு. இப்போது கோவிலைக் கற்றியிருக்கும் இடங்களை முஸ்லிம்களுக்குப் பட்டாப் போட்டுக் கொடுத் திருப்பதன் மூலம் நீர்திறரத் தாராறுக்கு வழி செய்து விட்டதாக வருத்தமிருக்கக் கள்ளுர்

மக்கள். மக்களின் எதிர்ப்பையும் போகுட் படுத்தாமல் இந்தப் பட்டாக்கள் தரப்பட டனலாம். இந்தப் பட்டாக்கள் இப்படித் தரப் பட்டிருப்பதால், சக்கரவாகைவர கவாமி, கோவிலைக் கற்றி உயா வரலோ, திருவிழா நடத்தலோ முடியாது என்றும், பட்டாப் பெற்ற சிவா கோவில் மதிலை ஒட்டி வீடுகள் கட்டிக் கொண்டும், கடைப்புக் கடை போன்ற கடைகளை வைத்துக் கொண்டும் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பட்டாப் பெற்றிருப்பவர் களில் வாரும் விவசாயிகள் இல்லையாம். சிலர் வெளி மாவட்டங்களில் இருந்து வந்த வர்களாம். அளங்களுடைய ஊர்களிலேயே அளங்களுக்கு வீடு வாகடங்கள் கூட உண்டாம். அப்படியே இவர்களுக்கு வீடோ மக்கியோ பட்டாப் போட்டு வந்தால் வேண்டுமானாலும் அதற்கு வேறு பகுதிகளில் போதிய இட மிருக்கும் கோவிலை ஒட்டி வேண்டுமென்றே இடம் வரப்பெய்தல் ஏனென கலகத்துக்கு வழி வகுக்கப்பட்டிருப்பதாக மக்கள் தெரிக் கொள்கிறார்கள். இக்கோவில் கவாமிமலை தேவயந்தரவத்திலே இருப்பதால் கோவில் நிலத்தைப் பட்டாப் போட்டுத் தரக்கூடாது என்று கவாமிமலை அறங்காவலர் குழு எதிர்ப் புத் தெரிவித்திருக்கும் இது தா த்திருக்கிறது. பட்டாக்களை வாயில் பெற்றுக் கோவிலில் நிலத்தை மீட்டுத் தரக் கோரி ஐந்தில் சத்த தேதி அல்லம்பியேட்டையில் கடை வண்டியு தா-ந் தது. உலகத்துக்கும் சர்க்கார்க்கும் இட மில்லாத வேறு பகுதியில் முஸ்லிம்களுக்குக் கொ டிருக்கிற பட்டாக்கள் தருவதை இவ்வூர் மக்கள் ஆட்பாடுக்களில்லை. ஊர்வலம், பொதுக் கூட்டம் தா-ந் த முடியாதது அய்யம்பேட்டைப் பகுதியில் ஐந்தில் 14த் தேதி வரை தடை போடப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் மனக் குளறுபடி உணர்ந்து என்னதத் தரப் பினரில் சிவாங்கிளாவும் அரசு கவனிக்க வேண்டும். அய்யம்பேட்டை வேலை அய்யம் பேட்டை மியேயோ சென்றுவரவாகது.

● துர சூனியம் ரீதியை, கோவிலை வளர்த்துக்கக் கூறப்பட்டு ஓர் சூனியத்துக் கொண்டுள்ளது அம ரியோ வாய். "இதை நீக்கிதான் வளர்த்துக் காண?" என்று கேட்டார் சூனிய ரீதியோ. "வளவ

● வளவம் பிளாஸ்டிக் வளவாக்கிவளவாது வரும் காணம் இது. வளவிலும் இப்போது பிளாஸ்டிக் வளவாக்கிவளவாது. துயரக்கிழிவான போலிவெ டிதுவளவ வளவாக்கி இத்தம் பிளாஸ்டிக் வளவாக்கி வளவ தளர்த்தித் தாபிவளவாது இத்தம் வளவாக்கி

வின கொடுத்த இதை வளவாக்கிவளவாது" என்று கேட்டார்.
 "18,500 டாலர் கொடுத்தேன்."
 "அவ்வளவு வின கொடுத்திருந்தால் அது என் னுடையதுவாகத்தான் இருக்கும்" என்று கேட்டார்.
 சூனிய குளாதி
 குதாரம்: "வளவம் வளவம் வளவம்"

16 பவுண்ட் வளவம் இருக்கமுடியும். (சுதாரண வளவின் 25 அல்லது 35 பவுண்ட் வளவம் இருக்கும்.) இத்தம் வளவாக்கிவளவாது இத்தம் வளவாக்கிவளவாது வளவாக்கிவளவாது இத்தம் வளவாக்கிவளவாது இத்தம் வளவாக்கிவளவாது இத்தம் வளவாக்கிவளவாது

நீங்கள் செய்வது எதுவானாலும் சரி,
பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லைட் அதை சிறந்த
முறையில் செய்ய உதவுகிறது.

அரைப்பங்கு
செலவில்
இருப்பது
ஒளி!

பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லைட் ஒரு 100 வாட் பல்பைப்போல்
இருப்பங்கு ஒளி தருகிறது. இருப்பினும் இதற்கு ஒரு 40
வாட் பலபுக்கான அளவு மின்சாரமே தேவைப்படுகிறது.
பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லைட் பொருத்தி மின்சாரத்தை
மிச்சப்படுத்துங்கள்.

தரம் மற்றும் உழைப்பு இவ்விஷயத்தில் பிலிப்ஸ்
ஸ்டிரிப்லைட்டே வாங்குவதற்குச் சிறந்ததாகும்.
கச்சிதமான பிலிப்ஸ் ஸ்டிரிப்லைட் யூனிட் தரமான
உறுப்புகளுடன் முன்கூட்டியே ஒயர் செய்யப்பட்டதாகும்.
பொருத்துவதற்கு எளிதானது. உபயோகிப்பதற்கு
சிக்கனமானது. வேலைகளை சிறந்த முறையில் செய்ய இது
உதவுகிறது—உங்கள் கடைகளிலும் சரி, வீட்டிலும் சரி.

சிறந்த ஒரு-லாம்ப் வேண்டுமா? அதை முதலில்

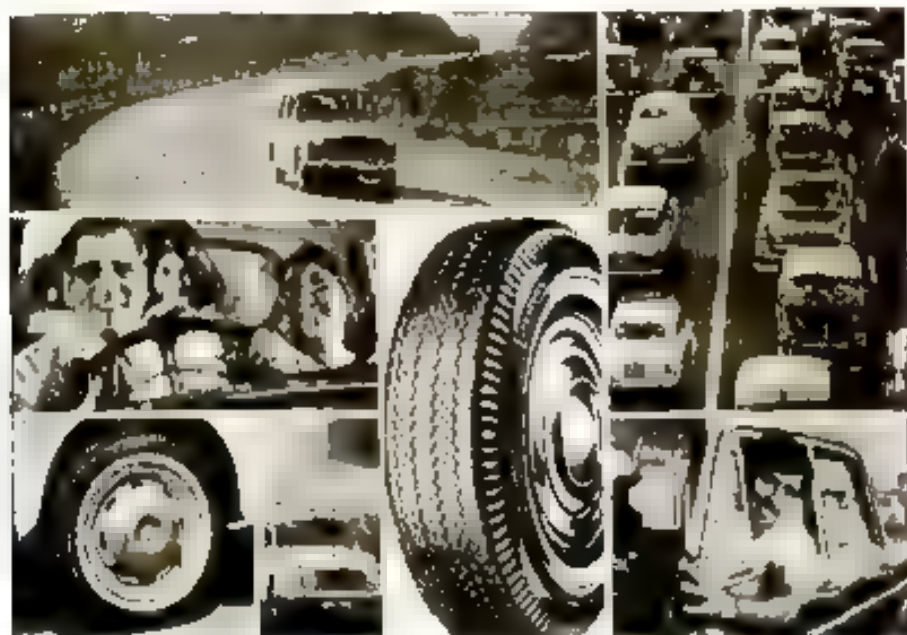
பிலிப்ஸ்

அளிப்பது பிலிப்ஸ்

கம்பென் ஓதறியா கிசெட்ட்

இதுதான் இன்றைய நவீன டயர். ஒட்டுவதிலே இன்றும் வரும் சோதனைகள் அடித்ததையும் தாக்குப் பிடிப்பதற்கான திணைமையோடு கட்டமைக்கப்பட்டது. எனிலும், சாலையிலே உங்களுக்கு அதிகப் பாதுகாப்புடனே அதிக கைநேட்டம் தருவதற்கான உபரி வலிமை உடையது. காணம், பயர்ஸ்டோன் டயர்கள் எதையும் தாங்கும் இயல்புடையவை, பாங்காக உங்களைப் பாதுகாப்பவை.

இன்றைய நவீன டயர்

பயர்ஸ்டோன்

படைத்திடும்

மிக வலிமையான டயர்

FOCUS-V-17 (7) 134

சிறகிக் செப்பப்படுக பயர்ஸ்டோன் பாதுகாக்க டயர் சிக்ஸை மிலிமீட்டர்.

அம்பைல் 5.90-15 ஓயிட் டோர் 6 PR-கு. 178.80; 5.92-15 டோர் 6 PR-கு. 181.92 * 8.டெரித டாக்ஸி லிமியுட் 5.90-15 டோர் 6 PR-கு. 173.93 * ஃபிட் 5.20-14 ஓயிட் டோர் 6 PR-கு. 152.62 * ஸ்டைலெட்டி 5.60-13 ஓயிட் டோர் 6 PR-கு. 167.47; 5.24-13 ஓயிட் டோர் 6 PR-கு. 162.77 மிலிமீட்டர் 6.00-10 68ND 6 PR-கு. 225.00 (விநியோகித தரவு மலிவாக தனி)

தேவதேவ (பதினாறாம்) வாய்க்காடி சங்கராசாரிய

11

சிவகாமியின் சபதம்

அமரர் கல்கி

முன்னுரை

நீல வானத்திலிருந்து பூவான உலகின் அழகு நிரணங்களைப் போழித்து கொண்டிருந்தான். பூவானம் மோகன நிலையிலே நிற்கி அளவறி குடிசொண்டு விளங்கிவது, எதிரே எல்லா பின்னர்ப் பாரத்து கிடத்த வங்குகைக் குடாக் கடலில் சந்திர சிவனங்கள் இந் திர னாக வித்தை செய்து சொன்னிருந்தன. கரைப்பாரத்தில் சின்னக்கு நெல் அரிசன் அங்கு ஒதை செய்து அளமனையக் குங்கக் கிருப்பாதனைவ போல இவோரன் சத்தத்துடன் விழுந்து கொண்டிருந்தன.

கடல் ஓரத்து வெண் மணலில் தாங்கள் உட்கார்த்திருந்தோம். ரணிகமணி ஸ்ரீ டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியார் அவர்களும் இம் னும் இரு நண்பர்களும் தானும் இருந்தோம். வேறு மனிதர்களோ, பிராணிகளோ எண்ணக்கூடாது தூரம் காணப்படவில்லை.

மாமல்வரத்துக் கடற்கரை. பள்ளிரண்டு வருஷங்களாக முன்னாள் நடந்த சம்பவம். ரணிகமணி அவர்கள் வறுக்கயிப்போல் கவிதை வையப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்.

“கிதிரன் எழுதலாகத் தீர்த்தான் | முன்பு கிட்ட குறை கைத் தொட்டான் |”

என்ற ஸ்ரீ கோபாலிருஷன் பாரதியாரின் பாடல் அங்கே அழுத்தம் திருத்தமாக எழுத்துரைத்தார்கள்.

“முன்பு - கிட்ட குறை கைத் தொட்டான்” - என்று வரி ஒரு சந்தி அப்பந்த மந்திரத்தைப் போல் என்னை மறிகவய்க் கொடுத்த. அந்தக் கடற்கரை மணலில் அந்

மாதிரி வெண்ணிலில் இதற்கு முன் எத்தனைபோல் நடவை தான் உட்கார்த்திருந்ததாகத் தோன்றியது. முதலைய பிறவிகளில் விட்ட குறைதான் இப்போ எங்கே கொண்டுவந்து கொடுத்து இன்று இத்தக் கடற்கரை ஓரத்திலே உட்காரக் செய்திருக்கிறது என்றும் தோன்றியது.

கடலிலே ஆயிரமாயிரம் படகுகளும் கப்பல்களும் திமிரென்று காந்தி அணித்தன. கரைவிலே கட்டடங் கட்டடமாக ஆடவரும் பெண்டிரும் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள். சற்றுத் தூரத்தில் மரட மானிகளையும் கடல் கொழல்களும் எழுந்தன. அவற்றின் உச்சிலில் ரிஷபக் கொடியுகளும் சிங்கக் கொடியுகளும் உலகாச மாகப் பறந்தன. இனிமைய தழும்பிய இசைக் கருவிகளிலிருந்து எழுந்த சங்கீதம் நாற்புறமும் ஆழ்த்து போதைவை உண்டாக்கிற்று. எண்ணுக்குத் தெரிந்த பாணைகளில் எல்லாம் சித்தர்கள் கையில்க் கத்துழையை வைத்துக் கொண்டு வேலை செய்தார்கள். எங்கெவோ பாரிரா காலிக் கட்டிடி சதங்கை ஒலிக்க நி மையுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நிதறு நிர்த்துக்கெல்லாம் அந்த அங்க் காந்திசு தெளிவடைந்தன. உருவங்களும் மூகங்களும் இனம் தெரியுமாறு எதிரே தோன்றின.

ஆயன்கும் சிவகாமியும் ரிகத்திர பங்கவ குறி மாமல்வரும் பார்த்திலையும் சிகிரமனும் அஞ்சமொழியும் ருத்தவியும், பொன்னனும் வள்ளியும் எண்ணனும் கமலியும் ருக்கெலியும் தாக்கந்தியும் என்னுடைய மாணக் கல் முன்னாள் எவன் வந்தார்கள். அப்படி பலன் வந்தவர்கள் என் உள்ளத்திலேயே குடிபுருந்து விட்டார்கள்.

இரண்டு தினங்கள் மாமல்வ புரத்தில் நங்கி வீருத்தோய், அற்புத சிந்தங்களைத் தாங்கிய உதரபாறையிற் பார்த்தோம். குன்றில் குடைத்தெடுத்த கோயில்களையும் விமானங்களையும் பார்த்தோம். ஒவ்வொரு தங்குமீனாகுதை செய்கிற்று. ஒவ்வொரு சிற்பமும் ஓர் இசைக்கதை எழுத்துரைத்தது. பார்த்தல் பார்த்தல் விவப்பு இருத்தது. கெட்டக்

செட்டிப் பரவலையேற்று. அப்போது பிடித்துக் கொண்டு வந்திருந்த கிளியை மத்தியப் போக்குவரத்துத் துறையின் கீழ் கொண்டு வந்த புகார் இப்போது இத்தகைய பரிசீலனை நடைபெற்று வருவதாக அறியப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் கைப்பிடிக்கப்பட்டிருந்த கிளியை அது விடுவிக்கப்பட்டுத் திரும்பும் பக்கமிருந்து தப்பி ஓடியிருக்க வேண்டும்.

“செவ்வாயின் சபை” தினத்தின்போது தாமிரவருத்தியின் மரணம் குறித்துப் பெரும் அளவில் செய்தி வெளியாகியது. அப்போது இது “அபராதம்” என்று உடனே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போதுக்கு முன்பு பக்கங்கள் உடனடி செய்தி அளித்தது. அந்த செய்தி எல்லாம் இருக்கத்தானே செய்யும்? இவ்வளவு பாரதத்துக்கும் ஏதேனாவது பங்கிட்டு வருவது காலம் என் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம். “செவ்வாயின் சபை” தினம் உடனடி செய்தி வெளியாகியது. அந்த செய்தி எல்லாம் இருக்கத்தானே செய்யும்? இவ்வளவு பாரதத்துக்கும் ஏதேனாவது பங்கிட்டு வருவது காலம் என் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம்.

மத்தியவருத்தியின் மரணம் குறித்து செய்தி வெளியாகியது. அப்போது இது “அபராதம்” என்று உடனே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போதுக்கு முன்பு பக்கங்கள் உடனடி செய்தி அளித்தது. அந்த செய்தி எல்லாம் இருக்கத்தானே செய்யும்? இவ்வளவு பாரதத்துக்கும் ஏதேனாவது பங்கிட்டு வருவது காலம் என் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம்.

புது காலமாகப் பண்புடன் தமிழகத்தின் பெருமை காலம் பற்றியும் பண்புடன் பற்றியும் செல்லப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. படித்துக்கொள்வது. அதுவும், செட்டிப் படித்தது எதுவும் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம் குறித்து அபராதம் உடனடி செய்தி வெளியாகியது.

மத்தியவருத்தியின் மரணம் குறித்து செய்தி வெளியாகியது. அப்போது இது “அபராதம்” என்று உடனே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போதுக்கு முன்பு பக்கங்கள் உடனடி செய்தி அளித்தது. அந்த செய்தி எல்லாம் இருக்கத்தானே செய்யும்? இவ்வளவு பாரதத்துக்கும் ஏதேனாவது பங்கிட்டு வருவது காலம் என் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம்.

மத்தியவருத்தியின் மரணம் குறித்து செய்தி வெளியாகியது. அப்போது இது “அபராதம்” என்று உடனே தீர்மானிக்கப்பட்டது. அப்போதுக்கு முன்பு பக்கங்கள் உடனடி செய்தி அளித்தது. அந்த செய்தி எல்லாம் இருக்கத்தானே செய்யும்? இவ்வளவு பாரதத்துக்கும் ஏதேனாவது பங்கிட்டு வருவது காலம் என் உணர்வுகள் தாமிரவருத்தியின் மரணம்.

காம்பு நிறைக்க நிறைக்கப் பண்டைத் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த நம் ஸ்தாஸ்திரவர்களிடம் பத்திரம் யரிவாதையும் பொருவி வளர்த்தன.

தமிழகத்தின் பழம் பெருமைமையப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மை என்று மட்டுமல்ல; இதுவரை உண்மையை ஓரளவு குறைத்துச் சொல்லியே வந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்றியது.

“கொல்லுகளும் கொடூரங்களும் குன்றைக் குடைந்ததெடுத்த கிமாணங்களும் பாளையம் கிறிபங்களும் அந்த தானை மண்ண்களின் கொடுங்கொண்மை மூலமாகத் தோன்றியவை” என்று ஒரு சிலர் கூறியதைப் பட்டிபுத்தூர் தென். அந்தக் கொள்கை முற்றிலும் அபத்தமானது என்று முடிவுக்கு வந்ததென். கொடுமைவினாடும் பலாத்தாரத்தினாலும்

வேறு பல பெண்களும் கொல்லுதல் சாத்தியமாவிருக்கலாம் : ஆனால் இத்தகைய கலை அற்புதங்கள் ஒருநாளும் கொடுமைகளின் மூலம் உண்டாவியிருக்க முடியாது. கட்டாயப் படுத்தி நிலத்தை உழச் செய்வலாம் : துணிதெய்வச் செய்வலாம்; வரி கொடுக்கும்படியும் செய்வலாம்; ஆனால், அத்தகைய கட்டாய நடைகளினால் கலை வளர்ந்துவிடாது. குழந்தையை அடித்து அழச்செய்வலாம்; ஆனால் பாடச் செய்ய முடியாது. ‘குழந்தைவை அடி மேல் அடியடித்து நுச் செய்வலாம்; ஆனால், ஆடச் செய்ய முடியாது.

மாயம்மயத்தில் உள்ளது போன்ற சொப்பன சிறப்பிலாகத்தவத் பலவந்தத்தின் மூலமாகச் சிறுஞ்சு செய்திருக்க முடியாது.

எனினும், எந்த வகையிலே செத்திதும் பார்த்தாலும் பழந்தமிழ் மக்களிடம் என்னுடைய பத்து பெருவி வளர்வதாயிற்று.

“பார்த்திபன் கணவு”, “செவகாமியின் சபதம்” ஆகிய கதைகளை எழுதி எந்த காலத்திற் இந்தக் காலத்துத் தமிழ் மக்கள் பழந்தமிழ் நாட்டின் பெருமைமையத் தெரிந்து கொள்வதில் எவ்வளவு ஆர்வம் கொள்வதற்குக் கிறார்கள் என்பதையும் அறிந்து கொண்டேன். “கவி” பத்திரிகை தொடர்ச்சியு புதிதில், சில நண்பர்கள் தொடர்ச்சியாக எழுதும்படி கேட்டார்கள். “ஆக” நம். தொடர்ச்சியாக எழுதத்தான் போகிறோம்” என்று சொல்லிவிட்டு, “கவி”-யின் மாண்புமிகு என். என். என். உத்தேசத்தைச் சொல்லியன். “கவி” உடனே உடனடி” என்று சொன்னார் நன். மா. சதாசியம். “இப்போதே கவிதத்துக்குத் திட்டமிட்ட மாயிருக்கிறது. தொடர்கதை எழுதினும் எப்படிச் சமாளிப்பது” என்றார். “அந்தக் கவிதை உருவாக்கு வேண்டாம். கவிதைத் தேவைகளைக் குறைக்கக்கூடிய கவிதையாகத் தொடர்கதை எழுதப் போகிறேன்! தொடர்கதை ஆரம்பித்துச் செவ. இதக்களியேயே தெரிந்துகொள்” என்றேன். “அது எவ்வளவு அபிமானம் கதை?” என்று கேட்டார். “தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரக் கதை: ‘பார்த்திபன் கணவு’ என்று சொல். தமிழ் நாட்டின் நான்மறிகள் இராஜபுத்திரர்களைப் பற்றியும் மொகலாஸர்களைப் பற்றியும் சரித்திரக் கதை எழுதினும் குதா கலத்துடன் படிப்பார்கள். தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரம் தமிழர்களுக்கு அவ்வளவாகப் பிடிக்காது. ஆகையால், இந்தத் தொடர் கதையினால் உவகளுக்கு நிக்க கொள்கியம் ஏற்படும” என்றேன்.

நான் கூறியதை நம்பார்கள் பூ” சதாசியம் தலைமை அமைத்தார்.

அவர் சந்தேகப்பட்டது உறுதியாயிற்று. நான் என்னிடம் படி நிக்கலியம். தமிழ் நாட்டுச் சரித்திரக் கதையில் தமிழ் மக்கள் எவ்வளவு ஆர்வம் கொள்வதற்குக்கிறார்கள் என்று தெரிய வந்தது.

“கவி” மாண்புமிகு மிகவும் கஷ்டப்பட்டும் போனார். பரிசாய் எங்கே, கல்கத்தா எங்கே, தியமி எங்கே என்று நாளை தினக்களியும் சென்று பத்திரிகைக்குக் கவிதைய் வரவாக வேண்டியதாயிற்று.

“பார்த்திபன் கணவு” முடிந்த பிறகு, ஒருவாறு நான் நிம்மதி பெருமையம் என்று பார்த்தால் அதற்கு ஆயனும் சிவகாமியும் இடம் கொடுக்கவில்லை. மாயம்மயத்தில் முதன் முதலில் என் மனக் கண் மூட்களும் தோன்றியவர்கள் அவர்களையாதலால், அவர்களை அடைவதில் செவா முடிவாகியே, என்மேல், “செவகாமியின் சபதம்” ஆரம்ப மாயிற்று; ஆனால், இவ்வெல் முடிவாதாக இக்கலை ஆகாப் பேசை சிவகாமி எளிதில் சபதம் செய்குவிட்டார். அதை நிறைவேற்றி வைப்பதற்கு மாயம்மய ஒன்பது ஆண்டுகள் பிரம்மப் பிரபத்தனம் செய்தார்; அந்த வர

வார்த்தை எழுதி முடிப்பதற்கே எங்கு
இத்தனை காலம் ஆகிறது.

விவரப் பத்திரிகையின் தொடர்ச்சை படிப்பது எப்படி அப்படியே உபயோகமாக உரிமை அகல. ஒரு வாரத்திற்கு வெளியாக உதவுப் பதுதான் படித்த பிறகு. அடுத்த பகுதிக்கு ஒரு வாரம் அல்லவோ பொறுதையுடன் காத்திருக்க வேண்டும். பழைய திருவிளையாடல் காலம் ஐராயம் வைத்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தொகையிலேயேயாவும் பொருட் படுத்தாமல் மேற்படி தொடர்ச்சை உபயோகமாகப் படித்து எங்கள் ஊர்க்கு எங்கே வந்த பதிலுரைக்கணக்கான தமிழ் அன்பர் களுக்கு என் மனமார்த்த நன்மையைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வாரகாலிகை ஆகியும் ஊக்கமூலம் இந்த இரு கதைகளையும் எழுதி முடிப்பதற்கு உதவிசெய்ய வீருத்தம்.

தொடர்ச்சை படிப்பதற்கு வேண்டிய பொறுமை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாத தமிழ் நாட்டுப் பிரமுகர்கள் சிலர் இந்தச் சீர்திரிகை கதைகளில் படித்து வந்ததாக அறிந்து உற்சாகம் அடைந்தனர்; அவர்களில் ஒருவர் தற்சமயம் சென்னை மாகாணத்தின் உத்தராண்டு மத்திய பதவி வகிக்கும் டாக்டர் பி. கப்பராயன் அவர்கள். தொடர்ச்சை வெளிவந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் அவர்களின் சந்திக்க நேரும்பொருள்களும் மற்ற விஷயங்களும் வேறாய் விட்டுவிட்டு, "நிலகாமினில் சபதம்" கதைகள் சென்ற வாரத்திலே வந்திருக்கும் திருச்சிவனப் பத்திரியும், அடுத்த வாரத்திலே வரவரவேண்டிய கதைகள் திருச்சிவனப் பத்திரியும் டாக்டர் அவர்கள் பின்பவர்கள்.

அத்தகைய ஊக்கத்தைத் "நிலகாமினில் சபதம்" முடியும் வரையில் இடைவிடாது காட்டி வந்ததுடன். இந்த வகுத்து ஐ அழகிய முன்னுரையும் எழுதி உதவிவந்ததாக டாக்டர் கப்பராயன் அவர்களுக்குப் பெரிதும் உபகரிப்பதற்குக்கூடும்.

"நிலகாமினில் சபதம்", "புரந்தரிகை கையு" ஆகிய இரு நூல்களும் சீர்திரிகை கதைகள் என்று அடிக்கடி சொல்லப்பட்டு வந்திருக்கின்றன. டாக்டர் பி. கப்பராயன் அவர்களும் அங்கிதம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதைப் பற்றிச் சில வார்த்தை சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது, மேற்படி நூல்களில் சீர்திரிகை என்ன, கதை என்னவையு என்று விளக்கி விடுவது அவசியமாகிறது.

தொடர்ச்சை பற்றி முதலில் சொல்ல விரும்புகிறேன்: மிகத்திரி பக்கங்கள், மாமன்சு நரசிம்மர் இருவரும் தமிழ் நாட்டின் சீர்திரிகையில் புதிப்பெற்ற உணர்வுமையான பாதிரிகைகள். மற்றும் தனது பரவுகேசரி வாரி, வாதாபி புதிமேலி, இவர்களை மானவன் மன், நெடுமாத பானையன், மன்னவன் காரி, குகன்செய்யார் ஆகியவர்கள் சீர்திரிகை

புரமமானவர்கள். அப்படியும் சம்பந்தமும் சீர்திரிகைப் பிரதிபலிப்பானவர்கள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மற்றப்படி இந்த இரண்டு சீர்திரிகை கதைகளிலும் வருகிறவர்கள் அனைவரும் கனையோ, உதயசுந்தரி, உக கொள்ளை கதைகளோ உதயமான பாதிரிகைகள்.

மிகத்திரி பன்னவர், மாமன்சு நரசிம்மர் இருவருடைய குழந்தைகளாகப் பற்றிச் சீர்திரிகையில் பன குறிப்புகள் வெடத்திருக்கின்றன. அந்தக் குறிப்புகளுக்கு இன்னமும் உடிய கதைகள் இந்தக் கதைகளிலும் அவர்கள் குழந்தைகளாக வந்திருப்பது, யுத்தமில்லை.

மன்னர் மன்னர்களான அந்த இருவரும் தெந்த கனையானவன் என்றும், சீர்திரிகை, சிதம்ப, சீர்திரிகை, தடைய ஆகிய கதைகளில் அனைவரும் பற்று உடைவார்கள் என்றும், மாத வேடம் பூண்டவர்கள் சீர்திரிகை நிறைய வானங்கள் என்றும், புத்த நந்திரிகைகளில் அனைத்தவர்களும் என்றும், போர்க்களத்தில் மன்னர்கள் என்றும் நினைப்பதற்கு வேண்டிய ஆதாரங்கள் சீர்திரிகை துணர்

சிலர் கனையோ ஆரம்பிக்கிறதும் வெடத்திருக்கின்றன.

இந்தக் கதைகளிலே எல்லாம் திருச்சிவனின் பன குகன்மையான திருச்சிவன் சீர்திரிகை ஆதார முகையான. அவற்றில் முகையினானவை: (1) மிகத்திரி பன்னவர் முதலில் கனையோ விருந்து பின்னர் அப்பர் கனையினால் உப தேசம் பெற்றுச் சென்ற ஆதார; (2) வாதாபி புதிமேலி மானபெரும் கனையித்தடன் தென் னுட்டும் வீது படைவெடுத்து வந்து காஞ்சிச் சோட்டையை முற்றுகையிட்டது; (3) புதிமேலி கொள்ளிடச் சென்ற சென்ற அகிலே சேர், பானையன், கனையான மன்னர்களின் சீர்திரிகை; (4) காஞ்சிச் சோட்டையைக் கைப் பற்றி முகையினால் புதிமேலி திரும்பிச் சென்றது; (5) கனையினால் படைவெருட்டிக்குப் பற்றிக்குப் புதி வானமும் பொருட்டும் பன்னவ கனையினால் வாதாபிக்குப் படைவெடுத்துச் சோதி தனபுதியவருத்தது; (6) வாதாபி தகர் வீது படை வெடுத்த பன்னவ கனையித்தக்குப் பரவு சோதி தனபுதியவருத்தது; (7) பன்னவ கனையினால் வாதாபிவைக் கைப்பற்றி அந்தமர்த

கிப்படிச் செய்க.

அப்படிச் செய்க.

அப்படித் திப்படிச் செய்க.

மிகு கிப்படிச் செய்கவும். மூலத்தில் குத்துவது வகுத்து காட்டார்.

அப்படியெல்லாம் ஏன் செய்வது? சும்மா திடுப்பிடுக்காணா!

சும்மா திடுக்குதால் கோட எப்படிப் போக்குக்கூடியும்?

தைத் திடுக்கிடாது: (8) தனது பரந்த கோழி பிடுங்குதல் சோஷலிச உத்தியோகத்தை விட்டுத் தாது கோத்தக் கிராம மாவிய திருச்செங்காட்டில் குடிசைச் சென்று சிவபெருமான் கோயிலை வாழ்க்கை நடத்தியது- ஆகிய இவைவெல்லாம் சித்திரபூர்வமாக உணர்ப்புச் செய்யப்படுக.

இதற்கு உடையதே விழுந்த காலத்தில் தென்னாடு உள் வளத்தில் தலைவிரிந்து விளங்கியது என்பது சித்திரம் துயமற அறிவிக்கும் உண்மையாகும். சித்திரம், சித்திரம், சித்திரம், நடனம் ஆகிய அருமை அங்கம் எல்லாம் தாழ்ந்ததில் அப்போது வாய் பெற்றிருந்த தன். இதற்கு அங்கு, முக்கியமாகச் சிறப்பு மிகு சித்திரம், சித்திரம் மரவந்தத்திலிருந்து இவ்வகை வளர்ச்சி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டது. மரவ பரவியிருந்தது என்பதும், ஏதோ பாணியை அமைத்திருந்தது என்பதும் சித்திர பூர்வமாகத் தெரிவது கருகின்றது. அந்தமாயின் குறை மண்டிப்புகளிலும் தாழ்ந்ததில் இப்போது சித்திரம் வளர்ச்சி வளர்ச்சியும் சித்திரம் உடையதே மரவந்தத்திலிருந்து இவ்வகை வளர்ச்சி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்பதும், ஏதோ பாணியை அமைத்திருந்தது என்பதும் சித்திர பூர்வமாகத் தெரிவது கருகின்றது. அந்தமாயின் குறை மண்டிப்புகளிலும் தாழ்ந்ததில் இப்போது சித்திரம் வளர்ச்சி வளர்ச்சியும் சித்திரம் உடையதே மரவந்தத்திலிருந்து இவ்வகை வளர்ச்சி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்பதும், ஏதோ பாணியை அமைத்திருந்தது என்பதும் சித்திர பூர்வமாகத் தெரிவது கருகின்றது.

பழக்கமுள்ள ஏதோ காலத்தில் அந்தமாயின் உடையதே மரவந்தத்திலிருந்து இவ்வகை வளர்ச்சி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்பதும், ஏதோ பாணியை அமைத்திருந்தது என்பதும் சித்திர பூர்வமாகத் தெரிவது கருகின்றது.

மேற்கூறிய சித்திர உண்மையினால் வாய் இத்த இரண்டு கதைகளிலும் கொண்டு வர முயன்றதன் பழக்க வாழ்க்கையிலேயே ஒப்பற்ற அறுபதம் என்று எவ்வுருக் கிடைத்தது. அந்தமாய் அந்தமாய் காலத்தினை அந்தமாய் சித்திரம் மரவந்தத்திலிருந்து இவ்வகை வளர்ச்சி ஏற்றத்தால் ஏற்பட்டது என்பதும், ஏதோ பாணியை அமைத்திருந்தது என்பதும் சித்திர பூர்வமாகத் தெரிவது கருகின்றது.

சென்னை 18. சென்னைக்குத் திடுக்கிடாது 5-3-1946 'கக்க'

மங்கலம் குழந்தை மங்கலம் சின்னம்
 மங்கலம் வாங்க உங்கம் நெற்றியிலே...
 சிங்கம் தாயின் சிங்கம் குழந்தை
 சின்னம் குழந்தை-மங்கலம் வாங்க தாயின் வாங்க தாயின்
 உங்கலுக்கு உங்கலுக்கு மங்கலம் வாங்க...
 மங்கலம் வாங்க 15 மங்கலம்.

மங்கலம் வாங்க
 மங்கலம் வாங்க.
 மங்கலம் வாங்க.

சிங்கம்

சேரார் குழந்தை

சிவந்தி.

இந்த அடுக்குக் கொண்ட பெரிய புத்தகம் காணும் அது. ஒவ்வொன்றிலும் சேரார் உணவு உணவாகி வைத்தால் தன்னை எப்போது உணவாகி இருந்து பெரிய வயிற்று நின்றது திருப்பிக் கொண்டு வரம்!

அப்படிப்பட்ட புத்தகம் காணும் ஒவ்வொரு பாதிரித்திலும் சாதம், சாம்பாரி, ரசம், கட்டு, கறி, கனகசாயம் எல்லாம் சேரார் சேரார் எடுத்து வைத்துக் கொண்டு வரும் பொழுது சேரார் அடக்கித் கொண்டு வரும் உணவுக்குள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வந்தது சேரார் ஒரு இடத்தில் வைத்து மடித்து மேல் பாதிரித்திலில் வைத்து மூண்டு கொண்டு வரம் அடக்கித் கொண்டு வரும் மூலம் 'சேரார் அடக்கித் கொண்டு வரம்' என்ற பெயர் அது.

பாதிரித்திலை அப்படியே வைத்துவிட்டு அடுத்த அணைக்கு ஒழுங்கு சேரார்.

அப்படி வந்தது போடப்பட்ட நாராயணம் மிடத்தார் குழந்தை குமார்.

சைவசேவையாக ஒன்று ஒன்று இருந்த குழந்தைக்கு. சைவப் பிடிப்பை இன்னும் உடம்பில். சைவத்து ஒரு விதத்தில் மாதிரி வந்து அவன் வந்ததற்கொண்டே மீட்டுத்து வரம்! சேரார் இவ்வுரு நாட்கள் அவன் பள்ளிக்குப் போனபின் அப்படி வம். அப்படித்தான் அவனுக்கு பள்ளிக்குப் போக முடிந்தது என்பது என்னவோ பசுவை கொண்டு அதனைக் கொடுத்திருந்தார் குழந்தைக்கு.

இப்பொழுது அவனுக்கு தூரம் வந்து பந்து நாட்களுக்கும் மேலாகிவிட்டது. ஏதேனாவது துன்பமொன்று குழந்தை. பந்து நாட்கள் காய்ச்சலில் அவன் குடாட்டியவரால் குழந்தை எழுப்பினார். என்னுடையவராகி விட்டார். படுத்துக் கொண்டே பந்தையமாகப் பள்ளிக்குப் போனது சேரார் பிழை, பிழை அழுது விடுவான்.

இதன் அவன் வரம் நாராயணம் அப்பின் செல்லாக் போனது குழந்தை கண்டதில் செல்லமாக ஒரு குழந்தை கொடுப்பான். அவர்கள் கட்டிக் கொண்டு, "அப்பா அப்பின்வயிருந்து வந்திருக்கிற குழந்தைக்கு என்ன வாயிவிட்டு வரணும்?" என்று கேட்டார் நாராயணன்.

"வட்டு!" என்பான் குமார்.

சைவசேவையும் சேரார்வருக்கு மல்லிகைப் பூ வாய்க்கிக் கொண்டு வர மறந்தாலும் மறப் போன தவிர குழந்தைக் கொட்டி வட்டுவை வாய்க்கிக் கொண்டு வர மறக்க மாட்டான் நாராயணன்.

தன்னைக்கு குழந்தைகளை வந்திருக்கிறவருக்குக் கொண்டு வரம் குமார். அப்பா தெருக் கொடுத்த வரவதைப் பாசப்பாசம். அப்பாவுதான்; 'அப்பா' என்று வந்திருப்பது மூடிய வந்து நாராயணன் கட்டிக் கொள்வான். பின்னடியே மறந்த குழந்தைகளும் ஒடியே வரும்!

தான் வாய்க்கி வந்ததைக் குழந்தைகளைக் கொடுப்பான் நாராயணன். எல்லாம் குழந்தைகளும் குமாரின் வாய்க்கி உள்ள திரைவந்தைதேய் பார்த்துக் கொண்டு வரும். அவன் எப்போதும் போனது சிறு கொஞ்சம் கிழிதா, அதை தாம் எப்போதும் போன சைவப் பாதிரித்தில்களில் கொண்டு வரும்.

"இது போடாமே எல்லாத்தையும் திருப்பா ராஜா!" என்பான் நாராயணன். அதன் பார்த்து சேரார்வருக்கு என்னவோ போகிறதும். அவன் நாராயணன். "சைவசேவையும் குழந்தைகளும் இருக்கும் போது தம் குழந்தைக்கு மட்டும் எப்போது வரும் கொடுக்காதீர்கள்!" "தயக்கிவிடுவீர்" என்று அதைக் குழந்தைகளின் மனம் கஷ்டப்படும். இவ்வாறு, கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களுக்குக் கொடுத்திருப்பது அப்படி தம் குழந்தைக்குக் கொடுக்கன்!" என்பான்.

அதற்கு நாராயணன், "இதுவா பார், சேரார்! நீ கொடுத்துப் போக தான் எல்லாம் குழந்தைகளும் கொடுத்தேன் என்று வைத்துக் கொள். இவன் தான் அப்பின்வருவதற்குப் போனது 'மாமா அப்பின் வாய்க்கி கொடுத்தார்!' என்று எதிர்பார்த்து ஒடி வரும். ஒரு தான் கொடுக்கான், இன்னும் தான் கொடுக்கான். இவன் கொடுத்த முடியவா? சைவசேவையும் பந்தையப் படுத்திவிட்டு, கட்டி, சேரார்.....! பிறகு அது பெரிய தொத்தர வாய்க்கி!" என்று கூறிவிட்டான்.

இப்பொழுது குழந்தைக்கு உடம்புக்கு தூரம் வந்திருப்பதும் சைவசேவையாகமோ என்னவோ மனம் குழந்தைகள் சேரார். மறந்த குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கான் அவர்கள் என்ன தாம் மட்டும் எப்போதும் வந்ததால் அவனுக்கு உடம்புக்கு வந்திருப்பதோ என்னவோ தான் அவன். அதைக் குழந்தைகள் எல்லாம் வந்த குழந்தைகள். சைவசேவையில் கட்டிக் கொடுத்தால் எப்போது வந்திருக்கிறீர். இவ்வாறு. ஏன் பந்தையம் சைவசேவையோ சாதமும் கனகசாயம்தான். விதம் விதமாக அப்பா வாய்க்கிக் கொண்டு வரும் அதைக் குமார் எப்போதுவதும் பார்த்து அதை ஏதற்கு குழந்தைகளின் மனம் என்னவாய்விட்டிருக்கமோ?....

"அம்மா! அம்மா!"

அதற்கு குழந்தை குமாரவன்.

எப்போது எடுத்துச் செல்லும் உணவுக் காசோல். எப்போது காசியரை எடுத்துக் கொண்டு போய் அவனிடம் கொடுத்தான் சேரார். அப்பொழுது அவன் அழுதிட்டு விட்டான்.

அவர் அவரவர் தரப்பினரால் ஆய்விட்டு எப்போதும் தங்கப் பணத்தையே வசூலிப்பதைப் பற்றி பெரிய பெரிய காவலர்கள் விதம் விதமாக தாண்டிட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் எப்போதும் உட்கார்த்து தயார் எதற்காக எப்போதும் அவர்களுக்கு வேண்டியிருக்கிற தாமிரம், அவர்களுக்கும் அது மாநிலத்திலேயே எப்போதும் அது எப்போதும் வேண்டுமாம். பரஸ்பரிசுக்கு கார்ப்பரேட் சீமென்ட் எடுத்து வைத்து விட்டார்கள்.

குறிஞ்சை ஐயப்பாண்டியடிகள் செல்வாமை, ஒரு பருக்கை சாதம் கூடச் சாப்பிடாமல் படுத்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சாம்பலர், ரயில், ஏரி, உட்கு, கண்டி அது இது என்று பைராவிலிச் சிறிரே போனிட் கெளரவத்தைப் பெரிதாக எண்ணிச் சாப்பிட அங்குக்கு எப்படித்தான் மனம் வருகிறதே? என்று வருத்தமாகக் காரதரி. இயந்திரம் போக அங்கு அவன் அவன் தயாரித்தான்போதிய உப்பு போய்மார் என்று பார்க்கக்கூட ஒரு தனி மனிதர் போட்டிருக்கொண்டிருக்கிறார்.

[illegible]

“அப்போது எவ்வளவு சாமி சாதும்
பேசுவார்களா?”

செட்டெந்தை ராஜா I கங்குலி
சாத்திரம்.

“கனகசபை நேரத்தில், 1955-56 ஆம் ஆண்டு
பெரிய அளவில் பணியாற்றியது.”

"பொலிதேவர், ராஜா, பொலிதேவர்!"

என்று எத்தோஷமாகச் சொன்ன காரதா
முதலதில் உபயோகித்த தொழில் பாதி
தான். ஆகவே, இது குறைந்திருக்க
காரதாவில் உபயோகித்த எத்தோஷமாகச்
என்பது குறைந்திருக்க.

“தெய்வத்தின் நார்த்தகனாய்”

“பெருமேனாட்டில் அமைந்தது”

"എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ"

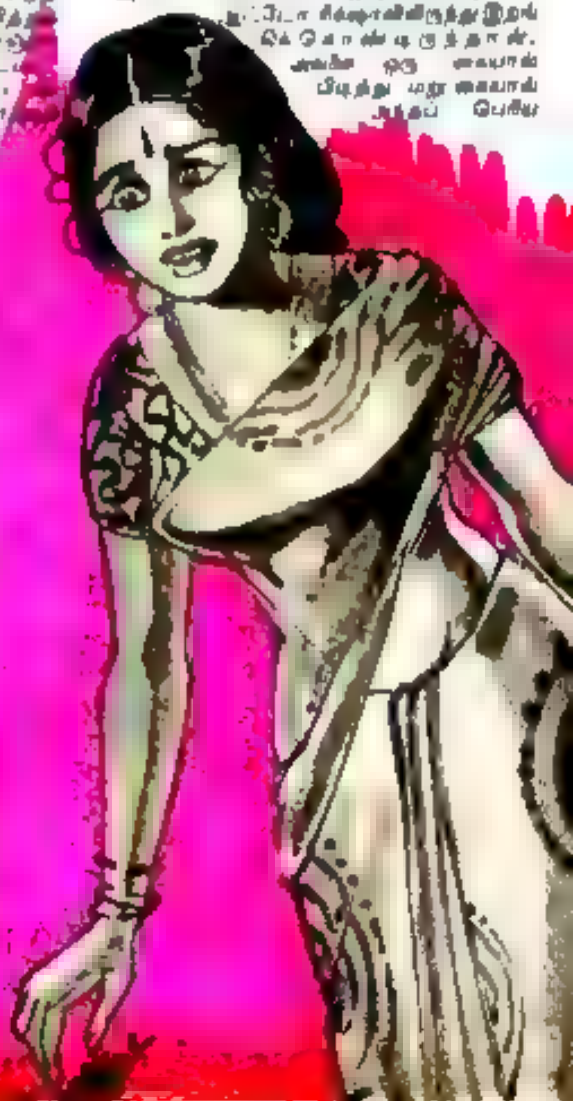
“ஆதலால்” என்ற காரண குறிப்பதற்கு
ரஹ் சாதம் போன்று கொண்டு வர எழுந்த
போலது வாகனம் ‘பப்ப’யென்று சத்த
கிட்டுக் கொண்டு ஓர் ஆட்டோ விக்ஷா வந்த
திப்பி போய்.

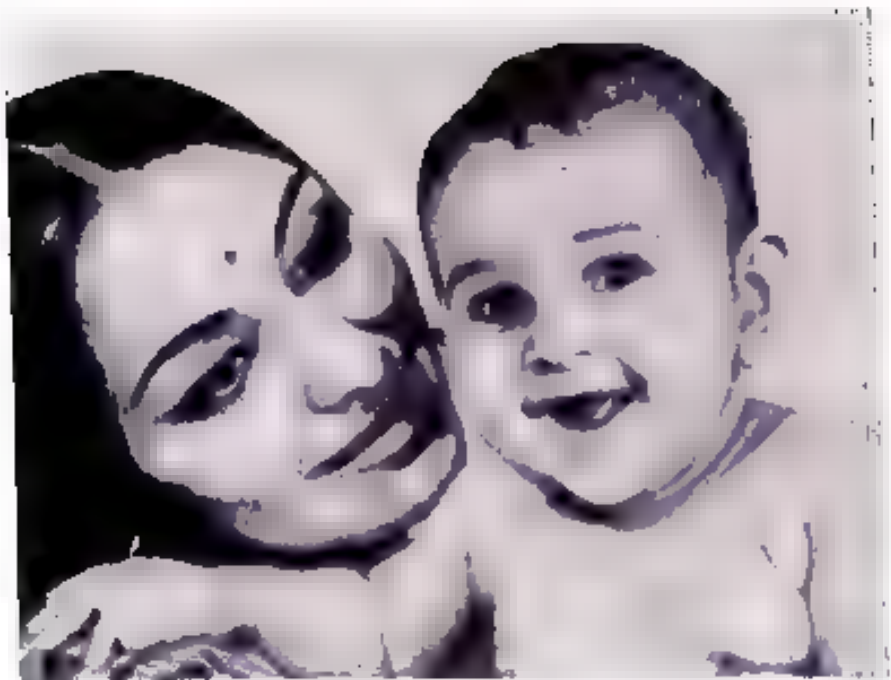
ஆரம்பத்தில் வந்த பரந்திரன் காத்தான்.

... ..

இந்த நூல் எழுதினவர் இவ்வாறு

செய்து ஒரு கைபாத்தி
பிடித்து மறு கைபாத்தி
பெரிய பெரிய

உங்கள் குழைக் கேட்பதிலும் அரவணைப்பிலும் குழந்தைக்கு எவ்வளவு ஆனந்தம்! அவனுக்கு ஜான்ஸன்ஸ்*தரும் மென்மையான சருமப் பாதுகாப்பையும் அளியுங்கள்.

பேசும் குழந்தையை அணைத்துக் கொள்ளும்போது, அவன் இவ்விசித்திரமான புது உலகிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதை உணருகிறான். ஜான்ஸன்ஸ் பேபி பொளடர்* பூசி அடங்கு மேலும் இதாஸியுங்கள். உரமான காப்பினை மற்றும விவரவயலிலும் ஏற்படும் அசௌகரியத்தைத் தடுத்த குழந்தைக்கு இதமளிப்பதில் ஜான்ஸன்ஸ் தீர்மானத்தது என்பதை உணருகிறீர்கள். நாபமார்களை அறியுங்கள். உடலிலுள்ள துவாரங்களை அடைத்துக் கொள்ளாத வகையில் அதன் துகைக்கூட மிகேஜமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் மனமோ, மிக மென்மையானது. குழந்தைகளுக்கு மிகவும் பிடித்தமானது.

காப்பினை மாற்றும்போதும், குளித்த பின்னும், மடுக்கப்போகும் முன்னும் குழந்தைக்கு ஜான்ஸன்ஸ் பூசி இதமளியுங்கள். அது குழந்தைக்கு எப்போதும் குளுமையும் கசையும் அளித்துப் பததவிரட்டுகிறது! குழந்தைகளை மனதில் கொண்டு தயார் செய்யப் படுவதால் ஜான்ஸன்ஸ் ஒரு நிகரற்ற பொளடராகும். எவரும் உபயோகப்படுத்தவாம். நீங்களும் உபயோகியுங்கள்.

குழந்தைக்கு மிகப் சிறந்தது உங்களுக்கும் உகந்தது.

*சுரேட் மார்

ஜான்ஸன்ஸ் ஜான்ஸன்ஸ்

28

அம்மா
அவங்க பாத்தீம்
ஏன் அவ்வளவு
நாற்றமடிக்குது
நம்முடையது
வெவ்ளவு
வாசனையா
யிருக்கு?

கண்ணா, நான்
ஒடோனில்
பயணிக்கிறேன்.

ஒடோனில் துவாரதரணி உடனடியாக
அழிகிறது. எந்தும் போது திடீரெனத்
தூய்மைப்பாடுகள் வந்து விட்டதும் அமைகிறது.
ஒடோனில் பந்தைத் தடுமாறுகளில்
கிடைக்கிறது. ஒடோனில் அமைக்கப்பட்டு
அமைக்கிறது, திடீரெனத், உடனடியாக
கிடைக்கிறது.

3 பஸ்காரா
கல்கத்தா மாநகரத்தில்
1975-ம் ஆண்டு, 1976-ம்

புதுச்சேரி
1977-ம் ஆண்டு, 1978-ம்
1979-ம் ஆண்டு, 1980-ம்

CHAITRA-BLS-6 TAM

ராஜாஜியன் ஜெய்லீ கைர்

1922 பிப்ரவரி, 14a

செவ்வாய்க்கிழமை: கிருஷ்ணசாமி

யும் ராமசாமி நாயக்கரும் தீவிர மாக வந்திருந்தார்கள். மற்றவர்கள் சேரத் திணித்து வந்து சேரக் காணோம். அதனால் என்னை வந்து பார்ப்பது இன்னும் முடியாததாக வைத்துக் கொண்டு இன்று வருபவர்களுக்கும் என்னைப் பார்த்து அனுமதி கொடுக்கிறது தான் தெரியவர வேண்டிக் கொண்டேன். அதில் சிறிது கண்டம் ஏற்படாது ஆய்வுகள் திறுதில் எப்போதாவது இன்று பார்த்தேன்.

காவிரிகள் காரியங்கள் மறைத்திருக்கிறதாகவும் அளிக்கக்கூடிய நிலைமையில் காணப்படவில்லை. கொரகட்டி எல்லா மிடத்தில் பவர்க்காரம் எழந்த விஷயமாகவும் எல்லாவிதங்களையும் மறக்கவிட்டால் நிறுத்தி விட்டது போல் தோன்றியது இந்த விஷயங்களைக் குறித்து முழு விவரமும் விடை க்கவில்லை. அத்துடன் வெளியே உள்ள நிலைமைக்கும் எனக்கும் தொடர்பில்லை. அதனால் தான் நிறையிடுகிறது கொண்டு வந்த முடியும் செயல் இயலாதவரை கிருஷ்ணசாமி. ஆயினும் இதைக் கைவர் எவ்வளவு கட்டிக் கொண்டு வந்திருக்கத் தீர்மானித்து விடக் கூடாது. அமரங்கத்தார் அடக்குமுறையை அறிவித்து விட்டிருக்கும் இந்தக் கைவரில் கைப்பிடிவாத திட்டமொன்றை துவங்குகிறார் கைப்பிடித்தால் தவிர விடைய முன்னெற்றும் எல்லாம் பின் நோட்டமா போல் ஆகிவிடும். ஆயினும் என் மனம் தோர்வு நிலையில் இப்போது வந்திருக்கிற கைவர் கொண்டு வந்திருக்கக் கைவரவற்றையும் தெளிவாக அறித்து கொள்ள முடியும் என்று எண்ணுகிறேன். அதற்காக ஆண்ட வகைப் பிரகாரத் தித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று உணரத்தக்க நண்பர்களில் பெரும்பாலோர் இதைக்குக் சென்று விட்டார்கள். அதனால் விடுதலை போக்குப் பின்போது இங்கே தவிராக இடுப்பதாசுத் தோன்றுவதை விட அங்கத் தவி எமலே தோன்றும். ஆனால் சகல நண்பர்களும் சிவந்திருப்ப

போய் விட்ட 4-1-2 எந்தவித தவினும் உணர்ச்சி உண்டாகி யிருக்கும் காரணம் எதுகூடத் தும். அவர் தவிரத் தவி வாகத் 4-1-2 கி பிப்ரவரி தங்கிறார்!

1922 பிப்ரவரி, 15a

தங்கிழமை: எம்மா மகாணங்

கவிரும் தவிரர்கள் எம்மோருர் சிவந்த விடுகிற இருந்து வந்திருக்கம். அளி சகோதரர்களுக்கும் அப்படியே. ஆக வாக கருதியிருக்கலாம். இப்போது மாய முடிவுகள் அவ்வளவு சரியாகத் தோன்றவில்லை. அவர்கள் அயுதல் இருத்தபொழுது அயுதலாய் இயந்திரத் தகவர்களை ஒவ்வொருபவரும் தருகும் தகவல்களைத் தோண்டிவிட்டு இப்பொழுது அவர்கள் இவ்வாறாகியிருக்கத் தவிர அவர்கள் எந்தவித உட்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரிய வரவில்லை. மறுபடியும் திறுத்தி விட்டு அங்கத்தினர் சேர்க்கும் சேவையை விடும். மேற்கொள்வது என்பது. போன்ற விடும் சமாதான நிலைமையை மேற்கொள்வதாகும்.

இன்று காலை ஆறு மணிக் கத்தால் என்னுடைய அறங்க் கதவைத் திறந்தார்கள் அதுமைய துடிக்கியாய்விட்டேன். அதனால் இன்று காலைதான் முதன் முதலாகப் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள். அதற்குமுன் திறந்திருந்தார்கள். அங்கத்தினர் எம்மா கத்தவது வழக்கம். ஆனால் எங்கள் வெளக்கியதை உத்தேசித்து எங்கள் இரண்டு மூன்று அறங்கள் முயலும் மட்டும். அங்கத்தினர் தங்கள் வெளக்கியதை எந்தே போல் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். என்னைக் கொண்டு, என்னை. ஒத்துவருவாமை தவிரும்!

போய் விட்ட 1-2 து போனும் 1-2 என்று இன்று காலை என் விடம் எக்களிப்புடன் கேட்டார் காந்தி எங்கள் காதலிக் கட்டமறுப்பு இவர்க்கத்தை திறந்திவிட்ட செய்தியை ஆதாரமாக வைத்தே இவர் துவங்கும் கூறினார். இவ் விஷயமாக நான் அவரிடம் பேசி என் னுடைய தோற்றத்தை விவாதிக்கப்பட்டேன்.

எஸ்ஐஏ-யின் உலகம்: வாரந்தோறும் 19 நாட்களின் வழியே 400-க்கு மேற்பட்ட சர்வீஸ்கள்

மற்றெந்த தெய்வீக ஆசிரியர் என்னிட
நாங்கள் 19 நாட்களிலும் 23 நாட்களுக்கும்
போய்வு, 400-க்கும் அதிகமான சர்வீஸ்கள்
படத்திலேயும்; உங்களுக்கு உங்கள் அதிக
இடங்களில் காட்டுகிறோம். எங்கள் நிர்வாகத்தில்
பயன்படுத்தும்போது, எங்கள்
போலி 707 ரூபாய் செட் அல்லது
போலி 737 நிர்வாகத்தில் கிடைக்கும் அதி
மேலான சொகுசை அனுபவிப்பீர்கள்.
விமானத்தின்போது உங்களுக்கு வழங்கும்
சொகுசான சொகரியங்களைப் பற்றி மற்ற
விமானக் கம்பெனிகள் கூடப் பாராட்டுகின்றன
என்றால், அதற்கு எங்கள் 26 ஆண்டு அனுபவமே
காரணம். இன்றே உங்கள் எஸ்ஐஏ விமான
செலுத்துவதில் காண்பீர்கள். எங்கள்—
சொகுசான விமானப் பயணத்திற்கு!

எஸ்ஐஏ-யின் உலகம்: எந்தெந்த நிர்வாகம்

செலுத்துவதில் காண்பீர்கள்

எஸ்ஐஏ, ஏர் இந்தியா சிம்லா, கிரீன் பாரிசுட், பம்பாய் 1,
டெலி: 259551 டெலெக்ஸ்: 031—3887
எஸ்ஐஏ, 70, மவுண்ட் ரோடு, சென்னை 6,
டெலி: 440640 டெலெக்ஸ்: என்எஸ் 7278

எட்டுமணி மத்திய சர்க்கார் அலுவலகம் ஒன்றில் அன்று தேவர் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. அந்த வரையும் அந்நேரமே பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றவர் களைப் பாராட்டும் நிமித்தம் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அழகம் அந்த விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது.

நல்லொருவராகப் போ எழுந்தனர். பரீட்சையில் தேவியார்களின் அறிவுத் திறமையும் வேதியியல் அமைகள் காட்டிய கலாநிபுணராகவும் சற்று மிகையாகவே பேசினார்கள்.

கடைமையில் போ எழுந்தார் தலைவர் கோவர்த்தனன். அவர் அங்கு ஓர் அக் கொண்டில் ஆயினர்.

“பரீட்சையில் தேவிய எல்லோருக்கும் கல் லுறைய வர்த்துக்கள். அவர்கள் எங்கென குடும்பப்படிப்பாக முன்பேறிப் பெரிய திய மனம் பெற்று நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். ஒக்கிய மான மிகவும் துயர்தி வேரன் முதலாக

எஸ். சேடம்! 'அண்ணம்'

நாகத் தேவியதிக எவக்கு விடப்பு ஒளம் இக்க.

அவருடைய வெற்றி எதிர்பார்த்ததற்குள். முதல் முறையிலேயே இந்தக் கடினமான பரீட்சையில் இந்தியாவிலேயே முதலாக நாகத் தேவர் வெற்றிபெற்றதற்குத் தனிவாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டிய விஷயம். இவ்வாறே வேதியியல் அறிவு காட்டும் கோண்டார், தம் அலுவலகமே சிறு தவறாக இக்காமம் முடிபவர். எவையும் துயரத்தி் தெரிந்து கொள்வதிக் ஆரம்ப உள்ளவர். அவருடைய அறிவுடம், பரீட்சையில் முடிவு தெரிந்த அன்றே ஒரு காலி எதிர்த்ததிக் அறிவாக வலித்தப்பட்டு விட்டார் அவர் வெற்றியைப் பாராட்டும் நாம் இன்னும் கூட அந்நேரத்தில் அடைந்திருப்போம். -அவருடைய துணைவர் சிறு கோண்டார் இந்தப் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றிருந்தார்....! அந்நேர முன்பாகவது அவர் தம் மிகையியல் ஆரணுவும் விரிவாட்டியவாகவும் கோண்டார் படித்து வெற்றி பெற முயல் வேண்டும் என்று பிரத்தி வேசமாக அவருக்கு நான் அறிவுரை கூற விருப்பிக்கிறேன்....”

தலைவர் பற்றிப் போ ஆரம்பிக்கவுமேயே துயர்தி நன் தலையாக் குனிந்து கொண்டார். நன் கண்களைப் பற்றிப் போக் எழுந்ததும் அவன் கண்கள் கோண்டார் உட்கொத்திருக்கும் பக்கம் தெயுன். அவன் அங்கு இயை.

கோவர்த்தனன் பழி காக்கிவிட்டார். அவருக்கு எவற்றமே அவனைப் பிடித்ததிலும். அதையும் அவர் இன்னபெருங்குப் போய் விட்டு வந்து பன்னாயடி பிங்கி, அவர் சர்க்காரின் கண்களில் மண்ணைத் தாவ முயன்றதை ஆதாரமாகக் காட்டுகிற கோண்டார் கேட்டிருந்த தொண்டனன் பாதிகளும் பிராகக் குறைந்தபோது மிகவும் ஆத்திரப்பட்டார்.

“இப்போதுதான் அக்கொண்டாரின் அறிவைக் கற்றுக் கொண்டிருக்கிறேன். எவகமே விதிக்கொரு விதக்கம் கொள்ள முற்பட்டுவிட்டாயா?” என்று தேவர்.

துயர்தியும் வேதனையாக் குறிக்கின.

“அறிவைக் கூடக் கற்றுக் கொண்டாதுவந்தால் எவர்! எவகமே இந்திய தவறுகள் தெரிவித்தனவே. தவறுகள் படித்தவர்கள் எடுத்துப் பார்த்தால் எவ்வுமே மிகுதாது போகிறதிறித!” என்னுன் குடாக.

அன்று முதல் அவர் அவன் பேச்சின். செயலின் தப்புக் வண்டுபிடித்த தவறானிலும். அதையும் தம் பெண் திருமண சம்பந்தமாகத்தான் குறி வைத்திருந்த கோண்டார் ஒரு நான் தனக்கும் துயர்திக்கும் திருமணம் என்று பத்திரிகையை நீட்டியபோது அவர் ஆத்திரம் எல்லையாக் கடந்தது.

"ஜயந்தியாகிறது. பாஸ் பண்ணப் போக தாவது?... இதைக் குதிரையும் ஒடித்து என் பது போலப் பரிட்சைக்குப் போய் வந்திருக் கிருன்!" என்று சொல்லார்.

"ஏன்டி உன்னை இதைக் கிறும் சதா கவித் தும் கொட்டுகிறது?" என்று தன் தொழி விமகா கேட்டபோது ஜயந்தி சிரித்தாள்.

"அவருக்குக் கிரிதாக்குடி... அவர் காழ்த் திருள் பணிகளையெ பணிகளாது. இப்படிபோ நான் பாஸ் பண்ண மாட்டேன் என்று சொல்வீக் கொண்டிருந்தால் நிச்சயம் தான் பாஸ் சென்று விடுவேன்" என்றால் ஜயந்தி.

மாட்டாள். அவள் ஜயந்தி பாஸ் செல்லாள் என்று நினைக்கவில்லை. வீவு போட்டுவிட்டு இரவு பகலாகப் படித்தும் பலர் தேர்வு பெறுதலோது. ஆயின வேண்டியவரும், விட்டு வேண்டியவரும் சேர்த்துப் பார்த்துக் கொண்டு இவள் என்ன பெரிதாகக் கிறிதல் போகிறாள் என்று அடைவியமாக இருந்து விட்டாள்.

இதைக்கவித்த ரோஜா மாணியைக் கவியில் கமத்தவாது ஆயில் வாசலுக்கு வந்தாள் ஜயந்தி. அங்கே அவளுக்குக் கழகம்பொல் சேகரம் கித்திருப்பாள் என்று ஓர் அப்ப அப்ப நுகம் அவள் அங்கு இய்தாள்.

அவள் சொன்னபடியே கிறித்து. அவள் பாஸ் சென்று விட்டாள். சேகரனும் தேர்ச்சி பெற்றிருந்தால் இன்னும் தன்னை இருத்திருக் கும். ஆனால் அவன் எத்தனை சொல்வியும் அவன் கோ காமம் தன் குணபன் மேலானது. க் திவரப்பட்டதுக்கும் விளையாட்டுப் பத்தவத் துக்குமாகப் போய்க் காவத்ததை விண் அடித்து விட்டாள். ஒரு முறை படித்தாவெ மனத்தின் திவர்த்து விடும் அல்லாக்கு. ஆனால் படிக்க

இருக்க அவன் விட்டுக்கு விளரத் தான் ஒரு பங்கனாவின் "அருட் காலன்" அது. அந்த வீடு சிறியதானாலும் தனியாக வக்கா வசதிகளும் உடையது. வாசத் கதவு திறந்து விடத்தது. சேகரன் வந்து விட்டான். அவன் சத்தம் செல்லாண்ட உன்னை போனான். எதைபோ போலித்தபடி அயர்ந்திருத்த அவன் பிள்ளைப் போல் நின்று தன் கவியிலிருத்த மாணியை அவன் ஹேததில்

மோட்டாக். அவன் மழுத்த தன்னை அணித்
துக்கொள்வான் என்று எதிர்பார்த்தான்.

அவன் "விருட்" என்று மழுத்தான். ஒன்
றாக் கால்கள் அந்த மரணகவல் கழற்றிப்
புகுத்து மேதையின்மேல் வைத்தான். தன்
இருப்பை யகித்துக் கைவைத் குவித்துப்
போய் வணக்கம் தெரிவித்தான்.

"காருகன்!... உட்காருங்கள்... என்னை
சாப்பிடுகிறீர்கள்? காப்பியா... ஓவ்வா?...
எனக் கேள்வியாக மோட்டாக்.

ஐயத்தின் கவலைத் தீர் போகிறது.
"என்னை ஏன் இப்படிச் சொக்கிறீர்கள்?...
மீட்டெனவில் பாய் செவ்வுத என் தவறு?"

"இப்போ! அப்படி யார் சொன்னது?...
பாய் பண்ணுதுதான் என் தவறு. சொல்கி
தான் கூட அப்படித்தான் சொன்னார்."

"நான் பத்தனை முறை படிக்கிறேன், படி
க்கிறேன் என்று சொல்லினான், பத்தனைக்கை
களையிட்டு எடுத்துக் கொடுத்தபோதெல்லாம்
ஒதுக்கித் தள்ளியிரு மேதையோடு தீவன
வெளியே போய்க்விட்டான்!"

"தப்பித்தான் மேடம்... இனி அப்படி
வெள்ளைத் தட்டை மார்ட்டெல். இந்த ஒரு
முறை மட்டும் என்னை மன்னித்துக்கொள்!"

ஐயத்தின் அழகம் அழகமாய்க் வந்தது.
"நான் மீட்டென எழுத மாட்டேன் என்று
அவன் நிபந்தித்த தீவனதான் உட்காரு
மார்க் மீட்டென எழுதக் கொடுத்தான். "அவன்
சொன்ன" பாராளுக் காதுகளைக் கொடுத்தோன்!"

"மே...மே... தீவனம் மீட்டென எழுதா
விட்டான் வேறு யார் காதுகளைக்? வெளியே
அதிக நாட்டம் சொண்டவர்கள்... எதன்
பிற தவறுத் தவணை வெளியே இருக்கக்கூடாது.
எல்லாவற்றையும் ஐயமாத் தெரிந்து
வெளிகள் ஆரம்பம் கண்ணாடிகள் நீங்கள்.

தீவனம் மீட்டென எழுதா விட்டால் பாரத
எக்காளிகள் ஆட்ட இவர்களை என்ன
ஆகாது!"

"மோட்டாக் கேள்... இப்போது என்னை
என்ன செய்யச் சொக்கிறீர்கள்? "மீட்டென
விட்ட வெள்ளை" என்று எழுதித் கொடுத்து
விட்டிருமா? இல்லை... வெளியே வெண்டாம்
என்று ராஜாஜிமார் செய்கிறீர்கள்!"

"ஐயப்போ! அப்படி செய்வதும் தீவனம்
செய்து விட்டோர்கள். வெளியே இந்தக்
கூமாவதா யாக்கும் கண்ணாடிகள் தவணை விட்ட
வா: கைக்குக்கூடப் போகாதே... அப்பதும்
தவணை அப்படித் குடித்தனம் செய்கிறீ
ர்கள்!"

ஐயத்தின் கால்களைப் போத்திக்கொண்
டான்; தவணை அடித்துக்கொண்டான்.

"மோட்டாக் இந்த நாட்டம்... தீவனம்
எல்லாவற்றையும் கைகளால் இருக்கப் போகி
றீர்களா இங்கியா!"

"அது அப்படி முடியும்... தீவனம் ஆய்
வில் என்னது என்ன... மேதையோர் அப்போ
து மார்ட்டெல் இப்போ வேறு விதமானதும்
செய்து தான் நடக்க முடியும்..."

"அதிகாரமும் இப்போ ஒரு மன்னியும்கூட.
நான் பண்டிய ஐயத்தின்... உயர்வுமைய ஐயத்தின்.
எனக்குக்கும் அப்படியே இருக்கத்தான்
நான் விரும்புகிறேன்."

"அப்படியே தீவனத்துக் கொணத்தான்
நானும் முயற்சி செய்கிறேன், என்னும் முடிவ

வெளியே என்ன வெளியே?" என்று
வெளியே போய்க்விட்டான் சொன்னான்.

இரு நாள் சொன்ன இரண்டு மாத விடித்து
வெளியேயேயிருந்தான். விட்டிய எதுவுமே கரு
மக் அவன் தன் அதுவரைத்திலி கிட்டியி
ருக்கிறபோது, மோட்டென் மேல் வைத்தான்.

அவருக்கு மேலே அதுபயி வைப்பதைத் தவிர
வேறு வழி இல்லாமல் போய் விட்டது.

இரு நேரமே ஐயத்தின் சொன்னான். "இப்
போது எதற்கு விடி?" என்று கேட்டான்.

"உயர்வுக்கு விடுப்பம் இருத்தாய் விடித்
துக் கொடுக்கச் செய்கிறேன். இவ்வாறு விட்டால்
வெளியே..."

"என் சொன்ன வெண்டாம், வேறு சொ
கூறுகிறீர்கள் போகிறீர்கள்!"

"ஏன் மேடம்? உயர்வுக்கு என் வெளியே
நிபந்தி அளிக்கக்கூடியா? தவறு இருத்தாய்
நிபந்தித் கொள்கிறேன்" என்று சொன்னான்.
ஐயத்தின் மேலே வந்திருக்கக்கூடியது.

அவன் மட்டும் அதுவரைத்துக்கூடியபோது.
வெளியே ராஜாஜிமார் செய்வதும் தவணை
வெளியே. என்னுதது குறியுக்கு மேல் கரும
ஒரு வேளைய விடுவது எளிது. நிரும்பமும்
மீட்டென இவ்வாறு காண்போல்திறை.

நாட்டம் ஆக ஆக அவன் மனம் மாறுதான்
என்று ஐயத்தின் ஏய்கிறது.

அவன் விட்டியுதான் இருத்தான். அப்
படியே போனான் இருத்தான். காதி வேறு
வெளியே. அவன் விடு நிரும்பும் முன் கைவாட்டம்
கைமத்த கைத்திரும்பாய். அவன் உடைமைய
நாற்றித் கொண்டு வருவதற்குள் ஆய் பதம்
கக் காப்பியை அவன் முன் திட்டிக்கொள்.

"என்னை ஏன் இப்படிச் சித்திரவதை செய்
கிறீர்கள்? நான் என்ன பணம் செய்கிறேன்?"
என்று சொல்லுகிறான் அவன்.

"விட்டிய கண்ணாட்டைக் காக்கிறீர்கள்
நான். பொழுது போக வெண்டாம்மார் ஏதோ
செய்து வைத்தேன். எத்தனையோ அதிசய
களை விட்டிய பட்டிய இருப்பது இங்கியா!
அது போகட்டும்... காப்பி தன்னுக் இருக்
கிறது! எத்தனையோ பொழுது!"

அவன் வெளியேயுடன் வந்தக் காப்பியை
விழுவி வைப்பான். இன்னும்பொழுது நான்
அவன் தன் தொழிலை இருவருடன் விட்
டுக்குக் வந்தான். சொன்ன தான் எங்கேயோ
வெளியேயேயாவதானதும் நிரும்ப வேறுமாதும்
என்றும் சொக்கிவிட்ட போலிருத்தான்.

ஆகவேதான் ஐயத்தின் தவணைமாதம் தொழி
லை அழகுத்து வந்திருத்தான்.

விட்டிய என்னதான் ஒன்று அவன் கைப்
வெளியே இருத்தான். கூட வந்த தொழிலை
விட்டிய வந்திப் பார்த்தும் திரித்தும் கண்ணா
கைவெளியே தவணைத்தான். "என்" அப்படியே
இருக்க உணவு தவாராகக் கைமக்கியா!"

எடுத்து வைக்கக்கூடியிருத்தது. மோட்டென்
கொடுக்கக் கொடுக்கக் காப்பி இருத்தது!

"ஐயத்தின் கொடுத்து வைத்தவனாக. அவன்
மனமறித்து நடக்கும் ஒரு புருஷன்... என்
வரைக் உணவாக இருக்கிறார் யார்!" என்று
விவந்து போனான் ஏய்கிறது.

"ஆமாம், ஆமாம். ஐயத்தின் பாய் செவ்வு
தில் என்ன அதிசயமாய்... அவனைப் படிக்க
உட்காரு வைத்துவிட்டுச் சொன்ன யார் என்னை

திருத்தணிகை

**அருள்மிகு சுப்பிரமணியசுவாமி திருக்கோயில்
ஆடிக்கிருத்திகை தேப்பல் பெருவிழா**

24-7-73 முதல் 28-7-73 முடிய

24-7-73 ஆடிக்கிருத்திகை

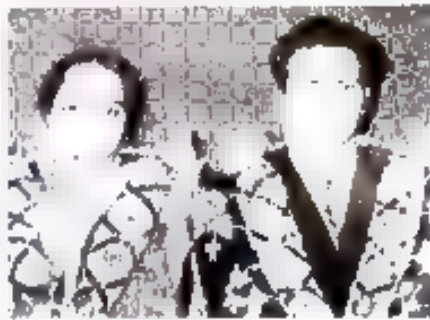
இந்தாலது படை விடான தனிவகையில் அமர்ந்துள்ள குன்று
தோரூடும் குமரனுக்குப் பல்லாயிரக்கணக்கானப் பக்தர்கள் மலரிக்
காவடி செலுத்துதல் கண்டுகொள்ளக்காட்டி. ஆபிரமாயிரம்
மக்கள் முடி காணிக்கை செலுத்துதல் இந்தவத்தின் தலிச்சிறப்பு.

வரும் அன்பர்கட்கு திருக்கூட்டுவாதி. மலர்க்கொயிலுக்குச்
செல்ல வாகன வாதி முதலிலான உள்ளன தனினை முருகனுக்குத்
தரிசல் கவசம் 4-7-1973 முதல் அணிவிக்கப் பெறுவதை அந்
ருடம் ஆபிரமாயிரம் அன்பர்கள் கண்டுபார்க்கின்றனர்

நீளத்ததை அளித்திடும் பனத்தினை உருக்கிடும் வழித்துனை
வந்திடும் திருத்தணி முருகனின் இன்னரும் பெத்திட வாரீர்!
வாரீர்!!

திருக்கோயில் தீர்வாடிகள்
திருத்தணிகை.

திருக்கோயில் தீர்வாடிகளிலேயே முடி காணிக்கை, பிரார்த்தனை
முடிப்புகள் ஆவியவை செலுத்த வேண்டுகிறோம்.

லாங்குடி கல்வி ஏஜன்ஸி திரு
S. K. வரதராஜன் அவர்கள்
குமாரசன் சிதஞ்சேலி V. டி.ஜி., M. Sc.,
F. O. M. S. ஆகும், சொப்பாக்கிவலதி
R. குடாவுக்கும் திருமணம் சமீபத்
தில் சிறப்பாக நடைபெற்றது.
வாழ்க மணமக்கள்!

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையான

ஹைட்ரோஸா

களிம்பு

உபயோகித்து

நிவாரணம்

அடையுங்கள்;

—ரண

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

HE-5005 2/19/14M

தலைவலி அல்லது : பிஞ்சுவிழிந்து
விரைவில் நிவாரணம்!

ஸலோ:பெல்

வலி நிவாரண மாத்திரை

அமெரிக்கா லூசன் சலிபெட்ட தயாரிப்பு

தலைவலி, சளி, காய்ச்சல், உடல்வலி
ஆகியவற்றினாலும் ஸலோ:பெல்
சட்டளையாக நிவாரணம் அளித்திற்று,
அது கம்பகமானது. உடல் வலி
கையாளும் மருத்துவ முறைப்படி
ஸலோ:பெல் தயாரிக்கப்படுகிறது.

"இதோ இந்த மொட் மருதாதுக் கண்ணிசை நான்கு வேன் விட்டு வருவனவே..."

"எப்பாட்டிக்கு முந்தினா? அங்கு பித்தோ?"

முந்தியிருப்பீர்கள். அப்படிப் போவதானால் நம்மிடையே உன்ன இடைவெளிதான் அதிகமாகும்..."

"ஐயப்போய்!... அப்படியானால் மாதிரிக் கொண்டால்... நான்தான் தின்றுகொண்டதையார் எப்பிடுகிறேன்..."

"அது தவறு. இப்போது நம் குடும்பம் நிறைய, நாளை அது பெரிதாகலாம். பொறுப்புக்கள் அதிகமாகலாம். அப்போது நீ தொடர்ந்து வேலையில் இருப்பதற்குத் தகுந்த சிரமம் வந்திருக்காது என்று உங்கடே சொன்னாலும், நான் அவசரப்பட்டுவிட்டேன். தாசு நீ நினைக்கலாம். நஷ்டம் குறைந்த அளவில் இருக்க வேண்டுமாயின் நான் விசுவதான் சரி" என்றான் சேரன் முடிவாக.

"அப்படியானால் நீங்கள் வேலையை விட்டு விடப் போகிறீர்கள்..."

"முடிவு எடுக்க இப்போது அவசரம் இல்லை... இன்னும் ஐந்து வருஷ காலத்துக்குச் சம்பளம் இல்லாத விஷயம் அது அனுமதிக்கிறது இல்லையா?"

"நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? வேறு வேலை தேடப் போகிறீர்களா?"

"ஏன்? நீதான் ஒரு யோசனை சொல்வீர்கள். இல்லை, இன்னதற்கு ஆய்விடுவது திருப்பும் போது அந்தக் கோவர்த்தனத்திற்குச் செட்டுக் கொண்டு வரவேண்டும்..."

வேறு வழியில்லை. விடப்பு பிடித்து உட்கார்ந்திருப்பதில் பயனில்லை. அவன் ஆய்வு போகத் தள்ளித் தயாரி செய்து கொண்டான். விட்டுக்கு வேண்டிய வர்த்த போது ஒரு டாக்ஸ் எடுத்துவிட்டது. சேரன் வெளியே புறப்படத் தெவ்வாக இருந்தான்.

"கடைசியில் உங்கள் முடிவை மாதிரிக் கொண்டு விட்டீர்களா? எங்கே எத்தனை ஆண்டுகளாக இருக்கிறது. தெரியுமா?" என்று பூரித்துப் போனான் ஐயத்தி. சேரன் பதில் ஏதும் சொல்லவில்லை.

டாக்ஸ் எழும்புகரைத் தாண்டி மகன்ட் ரோடு பக்கம் வேகமாகச் சென்றது.

"எங்கே போகிறது?" என்று பதற்கத் துடன் கேட்டான் ஐயத்தி.

"பயப்படாதே! பத்து மணிக்கு உங்களை ஆய்விடச் செத்து விடுகிறேன்!" என்றான் சேரன்.

மகன்ட் ரோட்டில் ஒரு கடைசியை நுழைந்து டாக்ஸ் தின்றது. சேரனின் தலைப் பாகையும் இன்னும் வெளும் அங்கே கிடமிருந்தார்கள். கடைசியை பெயர்ப் பக்கை துண்டியால் மூடப்பட்டிருந்தது.

"ஐயப்பது மணிவரை காதுகாலம். அதனால் தான் பித்து புறப்பட்டேன்!" என்றான் சேரன் மோகனிடம்.

மோகன் முன்வந்தான். "இந்தக் கடைசியை உங்கள் தங்கச் சவரம் நின்று வைக்க வேண்டும் என்பது எங்கள் ஆசை, ஐயத்தி!" எதுவுமே யோசனை இயற்றி, மென்தைக்கக் கடை வரையில் விட்டப்பட்டிருந்த சிப்பியைக் கத்தரித்தான். பக்கத்திற் தொப்பியைப் பட்டுக் கயிற்றை அவன் இழுத்ததால் பெயர்ப் பக்கையை நுழைந்த திரை இரண்டு பக்கமும் நகர்ந்தது. "ஐயத்தி எங்கெட்டாக்கீங்கள்" என்ற பெரிய பிளாஸ்டிக் எழுத்துக்கள் மீண்டும்.

ஐயத்தி விவப்புத் தாளாமல் சேரனை ஒத்திருப்ப பார்த்தான். அதுமட்டுமே கடை வரையில்லா விட்டால் சேரனின் தொண்டின் தன் முகத்தைப் புதைத்து ஆவந்ததில் மீண்டும் இருப்பான்.

"வகுக்காலை எடுத்து உன்ன எல்லாருக்கும், மேட்டி!" என்று உபசரித்தான் சேரன்.

"ஐயத்திக்குச் சேர் எடுத்துப் போட்டா!" என்று அக்ஷரம் மோகன். வழங்கப்பட்ட குளித்த பாகித்தான் கணவந்தையையே ஐயத்தி சேரனாகக் கேட்டான்.

"இப்படி ஒரு பிளாஸ்டிக் ஆரம்பிக்கப் போகிறதால் சொன்னால் நான் தடை சொல்லப் போகிறேன்! எதற்காக என்னை இந்த இரண்டு மாதங்கள் அழைத்துக்கொண்டீர்கள்!" அவன் இமைக்காமல் நீர் உருண்டது.

"அதாவது, யார்!" என்றான் சேரன். "எங்கள் இந்த மோகனுடைய சொந்தம். அதைப் பாலும் பரிசாவித் தான் பால் செய்வதாகலாம் உங்களுக்கு என்மேல் ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் இருக்காது. பிளாஸ்டிக் ஆரம்பிக்கத் துட்டுக்கொண்ட போகலாம்" என்றான். என்னும் தன்மையில் இல்லை. இரண்டு மாதங்கள் இவர்களுக்கு என்மேல் பழகிக் கொண்டோம். நானும் மோகனும் கூட்டாக இந்தக் கடைசியை வாங்கி விட்டோம். முதல் அனுமதியைத் துண்டிப்பது என்னுடையது. அதிதாடு உட அறிவாரியான பின் நீ என்ன செய்யத் துடித்துவிடுவீர் என்று பார்த்துள் அப்ப ஆகை!" என்றான் சேரன் ஆதரவுடன்.

"அப்படியா?" என்றான் ஐயத்தி. அவன் குரல் உயர்ந்தது. கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டு நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தான். தொண்டையைக் கைத்துக் கொண்டான்.

"உய்ந்து உட்கார்ந்த சேரன் இரண்டு மாதங்களாக எம்க்கு இம்மியும் திருப்பி அளித்தல்லை... உம்முடைய மோதானத்தினை எம்மிடம் உடனே செர்ப்பிக்க வேண்டும்... புகிறதோ மேன்!" என்று அடட்டினான்.

"என், மேட்டி! இன்று இரவுக்குள் எமர்ப் பித்து விடுகிறேன். செய்த தவறுத் தீவன என்ன தண்டனை வழங்குவதும் ஏற்றக்கொள்வீடுமே!" என்றான் சேரன். விஷமத்துடன் தன் கண்ணகிக் போட்டுக் கொண்ட படியே.

15. திருமலையின் தங்கை

நாகவுக்கு ஒரு குழம்பம். தனக்காக அதுதான் படுவதா, தன் தம்பனுக்காக இரங்குவதா என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை. மென்மையாகத் தன் குனிந்தபடி நடந்தான் அவன்.

"அட, இதைக் கேட்க மறந்துவிட்டேயோ!" என்று அப்போதுதான் எனதையோ நினைவுகூர்ந்தவன் போல் அவசரமாக நாகவைப் பிடித்து நிறுத்திய திருமலை, "ஆமாம், நீ எதற்கு இங்கே வந்தே?" எனக் கேட்டான்.

தான் வந்திருக்கும் அந்த இண்டர் விலுக்குத்தான் தன் தம்பனும் வந்திருக்கிறான் என்பதை அறிந்த அக்கனையும், அதுபற்றி அவள் தன்னிடம் கேட்டால் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு முடிவு எடுத்து வைத்திருந்தான் நாக. இப்போது கொஞ்சமும் நயங்காமல், "தான்... நான் சுமார் ஊஸர் கூற்றிப் பாரக்கக் கிடை பிணை. இந்தப் பக்கம் பள்ளிக் போய்க்கிட்டு இருக்கிறப்போ இங்கே ஏதோ ஐயை கூட்டாமல் போனில் லாசி ஈனும் தென்படவே பார்த்துவிட்டுப் போகலாம்னு இறங்கி வந்தேன். அப்படி வந்ததப்பத்தான். 'நினைவாத மூல் வந்து நிற்பினும் நிற்கும்... என்லா ஈனம் சைவல்' என்பதே பாட்டை இப்ப என் மனக்குப்போ பாட வேண்டிய லாஸி விட்டிருக்கிறேன்" என்று கூறிக் கண் விட்டடி நடைத்தான்.

இருவரும் மெயின் சாலையிலிருந்து ஒரு வேளாட்டனுக்குப் போய்க் காப்பி சாப்பிட உட்கார்த்தனர்.

இவ்வளவு நேரம் உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியுமாய்க் காணப்பட்ட திருமலையின் மகத்தில் இப்போது மென்மென்று கவலை மொங்கன் கவித்தன். அடிக்கடி தன் கைக்கங்காரத்தையப் பார்த்துக்கொண்ட அவன் உள்ளுறையப் பரப்பப்படவன் போலவும் தோன்றினான்.

இதைக் கண்டும் காணாதவன் மாநிலி சாப்பினை ஆற்றிப் பதவித் கொண் டிருந்த நாக, "என் திருமலை! இதைக் கம்பெனிலிக் வேலைநிறுத்தம் நடக்கு துன்னு நேத்திற்கே பேப்பரில் படித்ததாகச் சொன்னால், அது தெரிவிக்குத் தும் இன்னிக்கு எதற்கு வந்தே? கூட வடைப்புச் செய்திருக்கும்போது வேலைக் குப் புதுசா ஆள் படுக்க மாட்டாங்கல் கிரதுகடவா ஊக்கத் தெரியாது?" என்று கேளிக் குரலில் கேட்டான்.

"அது தெரியும், நாக! தெரிஞ்சு தான் வந்தேன். கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னடி நீ சொன்னாயே, 'நினைவாத மூல் வந்து நிற்பினும் நிற்கும்... என்லா ஈனம் சைவல்'னு, அது மாநிலி எதுஞ்சுகம் என் விஷயத்தில் அசெயம் நடக்காதான்று ஒரு நப் பாணை 'அப்படி ஓர் ஈனும் சாலை கனக்கு நான் என்னயும் செய்துவிட மாட்டேன்'னு அந்த சாலை இப்பக் கனவை விச்சிட்டாக..." என்று கூறிச்

சிரித்தாள்
நிசுமாய். சிரி
க்க வேண்டும்
என்பதற் காகவே
தனக்குள் தானே ஓர்
உற்சாகத்தைக் கிளறி
விட்டுக் கொண்டு சிரிப்
பது போல் இருத்தது அவ
னுடைய இந்தச் சிரிப்பு.

நரச சென்னையில் ஒரு ஹாட்
டில் தங்கிப் பட்டப் படிப்பைத்
தொடங்கிய முதலாண்டின்போதே
இந்தத் திருமலை அவனுக்கு தன்பது
றான். விடுதியில் அவன் தங்கிப் படித்தவ
னல்ல; தன் விட்டிலிருந்தே கல்வாசிக்கு
வந்து போவான். ஆயினும் ஒரே வகுப்
பில். ஒரே பிரிவில் இருவரும் இருத்ததால்
வெகு விரைவிலேயே தெருக்கிய தன்
பர்களாயினர். படிப்பில் இருவருமே
கெட்டிக்காரர்கள். மற்றக் குண
விசேஷங்களிலும். விருப்பு வெறுப்புக்
களிலும் கூட இருவருக்கும் மிகுந்த
ஒற்றுமை இருந்தது. அதனால் அவர்
களது நட்பு மேலும் உறுதியாயிற்று.
சினிமா, தாடகம், உதிகரை. பொதுக்
கூட்டம், நேறாட்டம், நூலகம் என்று
எங்கே போவதானாலும் இருவரும்
சேர்ந்தே போவார்கள். திருமலை இவற்
றுக்கெல்லாம் தன் கைப்பணத்தை அநி
கம் செலவிட மாட்டான்; அப்படிச்
செலவிட அவனிடம் பணமும் இருக்
காது. பெரும் பகுதி செலவுகளை நரச
தான் ஏற்பான். இதிலிருந்து அப்
போதே நரசவுக்குத் திருமலையின்
பொருளாதார நிலையை ஓரளவு அறிய
முடிந்தது. எனிலும் அவனுடைய
குடும்ப விஷயங்கள் ஒன்றும் தெரியாது.
அவனும் அவை பற்றி அவனிடம் எது
வும் சொல்வதில்லை.

அதை பெய்வளம் இப்போது திரைவு
படுத்திக் கொண்ட நரச, இந்தக் கம்
பெனியில் திருமலை வேலை தேடி எங்
வளவு ஆவலோடு வந்திருக்கிறான் என்
பதை அவனது பேச்சிலிருந்து புரிந்து

கொண்டதையும் சேர்த்து ஒப்பிட்டுப்
பார்த்தான். உடந்த ஓராண்டாக
அவன் வேலைவீதிப் படும் துயரையும்,
அதிலிருந்து மீள இந்த வேலைவாயது
தனக்குக் கிடைக்காதா என்று ஏங்கும்
ஏக்கத்தையும் தனது உணர்ந்துகொண்
டான். ஆயினும் அவன் வாயிலாகவே
அவனுடைய குடும்ப நிலை பற்றி ஓரள
வாவது அறிந்து கொள்ள வேண்டு
மென்ற உன்னார்ந்த துடிப்புடன் "ஏன்
திருமலை! இந்த ஒரு வருஷமாக வேலை
தேடி அலைவதாகச் சொல்றயே, இது
'உத்தியோகம் புருஷ லட்சணம்' என்
பதற்காக அலைவற அலைச்சலா?...
இக்வே..." என்று மென்று விழுங்கிக்
கேட்டான்.

"நல்ல கேட்டயே ஒரு கேள்வி!"—
குபீரெனச் சிரித்தான் திருமலை. பிறகு
அவசரமாகத் தன் கைகழுகாரத்தில்
மணி பார்த்துவிட்டு. "சரி, லா!
மலையினை போல்ப் பேசலோம்?" என்று
உறியவாறு எழுந்தான்.

நேறாட்டம் பிண்ண நரச கொடுக்க,
இருவரும் பஸ் லிஸயத்தில் வந்து நின்று
கொண்டனர்.

"என்ன கேட்டே? உத்தியோகம்
புருஷ லட்சணம் என்பதற்காக ஓர் உத்

நியோகம் வேணும்னு அவ்விற ஆளா
கவா என்னைப் பார்த்தால் உனக்குத்
தெரியுது?" என்று குறுநகையுடன்
வினவினான் திருமலை. சற்று நேரம்
மௌனமா யிருந்து விட்டு, "இது உன்
தப்பியோடு! ஏன்னா, என் குடும்ப நில
வரம் உனக்கு ஒன்னும்தான் தெரியாது,
இல்லையா? நானும் சொன்னதில்லை!"
என்று தனக்குத் தானே சுமாதானம்
கூறிக் கொள்விறவனைப் போல் கரகரத்
தான். பிறகு அவனே தொடர்ந்து,
"என்னடா இது, இவன் விட்ட வந்து
வசமாச் சிக்கிக் கொண்டோமே, நேரம்
வேலை பார்க்காமல் தன் கவ புரா
ணத்தை அலிபுத்து உதறி நம் மனைக்
கவக்கிக் குழப்பமுமே என்று நீ நினை

காமம் இருந்தால் என்னைப் பற்றிச்
சொக்கமாச் சொல்றேன். கேளு!" என்
ருள் திருமலை.

தரக அவன் முதுகைத் தட்டி, "அப்
பணை! உன் பழைய குறும்புத்தனம் இன்
னாலும் உன்னை விட்டுப் போகலில்
கூடுவே!" என்று அவனை உற்சாகப்படுத்
தும் வகையில் கூறிக் கிரித்தான்.

"ஆமாம்; அது ஒன்னுதான் அன்
னதக்கும் இன்னதக்கும். என்விட்ட
இருக்கிற ஒரே சரக்கு!" என்று திரு
மலையார் தனக்கத்தலை இ மேலும் சொன்

கல்கி

மதுரைக்குக் கிறிஸ்து
ஆவல் 29^{ம்} தேதி

ஒருள்: "எனக்கு அப்பா இல்லை. நான்
கிள்ளப் பையனாக இருந்தபோதே காவ
மாயிட்டார். என்குடப் பிறந்த ஒரு
தங்கை உண்டு. அவள் என் மாமா
ஒருத்தரின் ஆதரவில் வளர்ந்து...ம்...
என்ன சொன்னேன்?... ஆமாம்; என்
அம்மாதான் என்னை வளர்த்தான் ;
ரொம்பக் கஷ்டப்பட்டுப் படிக்க வைத்
தான். குழந்தைகள் பராமரிப்பு தீவிரம்
ஒண்ணிலே ஆமா வேலை அதுபது
குடும்பம் சரியானது. இதிலேதான் மொன்
வருஷம்வரை எங்கள் 'வண்டி' ஒடிவது.
நாளும் படிச்சோன். படிக்கப் பட்டம்
வாங்கின அபேத மாதம் என் அம்மாவை
அந்த வேலையிலிருந்து நீர்த்திவிட்
டாங்க. வயசாவியிருந்து காரணம். "ஏ
வாய்க்கி, பையன் படிக்க முடிக்கட்
டான், உத்தியோகம் பார்த்து என்னை
உட்கார வைக்கச் சொறு போடுவான்னு
ஆம்மா நினைச்சான். நினைச்சது நடக்
கலே. அதாவது எனக்கு வேலை
கிடைக்கலே. பட்டத்தைத் தூக்கித்
தலைமேலே கமர்த்துக்கிட்டு கமரர் லும்
பது கம்பெனிகள். தூற்பது சர்க்கார்
ஆபீசுகள் - இத்தனை படிக்கலிலும் ஏறி
இறங்கிட்டேன். ஒண்ணிலும் குதிர்ப்
படலே. சரி; வயிற்றுப் பிழைப்புக்கு?
நினைவும் கைது பதாரிங் இருக்கிற
ஏதெட்டுப் பெட்டிக் கடைகளுக்குச்
சாப்பதிர வேலையில் போலேன்.
அவர்கள் அங்குட வரவு - செலவு
களைச் சின்னச் சின்னச் சிட்டுக்களில்
குறித்துக் குப்பை போல் கல்லாப்
பெட்டியில் போட்டு வலச்செருப்பாங்க.
அதுகளைச் சரிப்படுத்திக் கடைக்குப்
பேரேட்டியை ஏற்றி எழுதிக் கொடுத்து
விடவேண்டியது. ஒவ்வொரு கடை
யிலும் இருபது ஏரியே வேலை. கடைக்கு
எட்டாது அவ்வது பத்தாது கூலி கிடைக்
கும். தம்ம கத்திரி இத்தினாளில்
ஒரு பி. காம்., பட்டதாரி சாதித்துக்
கொண்டிருக்கிற மகத்தான சாதனை
இது!... ஆமாம்; இந்த வரும்படியிலே

தான் இப்போதைக்கு எங்கள் குடும்ப
வண்டி ஒடிக்கிட்டு இருக்குது!...
போதுமா?... என்னைப் பற்றித் தெரிஞ்
சுக்கணும்னு கேட்டேயே, இந்த அளவு
விவரம் போதுமா? இன்னும் 'சொன்
கட்டுமா?'"

இவ்வளவு நேரம் ஏதோ ஒரு பெரிய
கொடுகெனலுக்குள் புதுத்து வெளியே
வந்தவன் மாதிரி வேர்த்து விறவிறத்து
தீன்றிருந்தான் நரக.

பரபரப்புடன் தன் கைக் கடிசாரத்
தைப் பார்த்துக் கொண்டான் திருமலை.
"என்னை, இந்த பஸ் இன்னும் வந்து
தொனைய மாட்டேன் என்னைதே!"
என்று அதுப்புடன் முணுமுணுத்தான்.
பிறகு, "இன்னும் நீ வேறு எங்கேயா
வது போக வேண்டி, எரிக்குதா?"
என்று கேட்டான்.

"இல்லை; நேரே விட்டுக்குத்தான்."
ஒரு பஸ் வந்தது. இருவரும் அதில்
ஏறிக்கொண்டனர். தன் கையில் சர்
டிஸ்பீகைட்டுகளும், இண்டர்லிப்ட் கார்டு
மும் அடங்கிய பின்பைக் இருப்பதை
அவன் பார்த்துவிட்டு, 'அது என்ன?'
என்று கேட்டுவிடுவானே எனப் பயத்த
வரும் அந்தக் கக்கத்திலேயே இருக்கி
வைத்துக் கொண்டிருந்தான் நரக.
தக்கவேளைமாகத் திருமலையின் பார்வை
அந்த பின்பைலையிது விழலியில்லை. அவ
னுடைய கத்திரையும் கவனமும் வேறு
எதிலோ, எங்கோ ஆழ்ந்தப்போல் இருந்
ததாகப் பண்ணிப் அவன் ஒன்றும் பேச
வும் இல்லை. மவுண்ட்ரோடு ரவுண்ட்
டானுக்கில் அவர்கள் இறங்கிக்கொண்
டார்கள்.

நரகவின் எதிரே வந்து நின்று அவ
னது பிதாக்களில் தன் இரண்டு கைகளை
ஏம் போட்டுக் கொண்டு அவன் முகத்
தையே புன்முறுவலுடன் பார்த்தான்
திருமலை. "இன்னிக்கு முழுக்க உன்
னோடு இருந்த அளக்கத்தை, கவகத்துக்
கதை வேங்கலாம் பேசிப் பொழுதைப்
போக்கணும்னு நான் ரொம்ப ஆனைப்
பட்டுன் நரக! ஆனால்... அதுக்கு
நான் கொடுத்து வைக்கலே. ஒரு
பெரிய சங்கடத்தில் சிக்கிவிட்டு என்ன
செய்வதென்று தெரியாமல் விழிக்கக்
கிட்டு இருக்கிறேன்" என்னுள் வருத்தம்
தொய்த்த குரலில்.

"அதனுமென்ன, உங்குப் படாதோ!
தான் இன்னும் சில நினைக்கள் - ஏன்,
நினைதங்கள் கட - இங்கே இந்த
கணிக் தங்கி வீருந்தாதும் இருப்பேன்,
உன் விட்டு விடைத்ததைக் கொடு,
முடித்தால் தானாகக் வந்து உங்குச்
செய்க்கிறேன்" என்று ஆதரவாகப்
பதிலளித்த நரக. மேலும் சொல்ல,
அவ்வது கேட்க வாயெடுத்தபோது

திருமலை ஒரு கவிதைத் துண்டில் பரபர வெணத் தன் விவாசத்தை எழுதிக் கொடுத்தான். அதை வாங்கி ஜெப்பிக் நினைத்துக் கொண்டு, சற்று திதாவித்து விட்டோ. "ஆமாம்; என்னமோ சன் கடத்தில் அடங்கிப்பட்டுக்கொண்டு விழிப்ப தாகச் சொன்னாய், அது என்னவோ தான் தெரிஞ்சுக்கலாமா?" என்று வெகு நாகுக்காகக் கேட்டான்.

திருமலையின் மூகம் திடீரெனக் கலுத் துச் சிறுத்தது. துக்கத்தால் கண்ணில் செல்வரி படர்ந்தது. தன் உணர்ச்சி களை அடக்கிக் கொள்வதற்காகச் சில விதாழகன் மெனக்கொயிருந்த அவன், பார்வையை வேறு பக்கம் திருப்பிய வாரா அடைத்த குரலில் சொன்னான்: "அந்த பன் நினைப்பதிலே நிதிநி போது. 'எனக்கு ஒரு தங்கை இருக் கிருள், என் மாமாவின் ஆதரவில் அவன் வளர்ந்து வருகிறான்' அப் படிவத்து உன்மீட்டிச் சொன்னான் இன் னியா? தெரிந்திருந்த அந்த மாமாவிட மிருந்து என்வருகிரு ஒரு கடிதம் வந்தது. என் தங்கை ஏதோ கோபத்தில் அவ ருடைய வீட்டிலிருந்து பாடிடவும் எதுவும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இரவு நேரத்திலே புறப்பட்டுப் போய்விட்ட டான் என்றும், என்மேல்கோ தேடிப் பார்த்தும் கிடைக்கவில்லையாதலால், அவன் மெட்ராசுக்குத்தான் வந்திருப் பான் என்றும், அப்படி வந்து சேர்த் திருத்தால் உடனே தகவல் தெரிவிக்கும் படியும் அந்தக் கடிதாசியில் அவர் எழுதியிருந்தார். ஆனால் இன்னிக்குக் காலை வரை அவன் எங்கெங்கும் வந்து சேரவில். இதில் ஒரு பெரிய இக்கட்டு என்னவோ, அவன் இதற்கு முன் ஒரு முறைகூட இந்தப் பட்டணத்துக்கு வந்ததில்லை. அம்மாதான் எப்பவாகது நினைக்கக்கூடா ஊருக்குப் போய் அவ னைப் பார்த்துட்டு வருவான். நானே கூட சொன்னே முன்னு தடவைதான் பார்த் திருக்கிறேன். இப்படிப்பட்டவன் எங்க வீட்டு விவாசத்தைத் தெரிஞ்சுக்கிட்டுப் புறப்பட்டிருந்தாலும், இப்பே வந்த இய்வளவு பெரிய ஊரில் நான்கள் இருக் கிற இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கவறது அத்தனை கவலமா என்ன? வழி தெரி யாமல் எங்கே போனானோ, என்ன ஆனானோ? மோசத்திலும் படுமோச மான ஊராச்சே இதில்... கடிதம் வந்த துமே என் அம்மா ஒரு பக்கம், நான் ஒரு பக்கமாகப் போய் நேற்றுப் பக்க- இரவு ரெண்டு வேளையும் அங்குக் கிழிஞ்சு தேடிப் பார்த்தோம். போனில் லுடையுக்களிலும் விவர- மறுவை எழுதிக் கொடுத்தோம். இந்த தீர்மானம் வரையில் ஒரு தகவலும் கிடைக்கவில்லை."

"தங்கைமேல் என்ன விதி?"
"ச. 99."

"போது கடைகில் 7-80க்குப் பெரிக்கிருந் தானா?"
"அப்பேலே போல் வானில் சொன்னாவிடான்!"
"அங்கு இப்ப கூடக் இல்லையா?"
"அப்ப கடைகிலுள் கூடக் இல்லையோறு மாவாதின. நான்கு 7-80க்குத் தவிரும்!"

"அது சரி, திருமலை உன் மாமா இருக்கிற ஊர் எது?" என்று தன்னை யிற் கிளர்ந்த ஒரு திடுவடன் தனித்த குரலில் கேட்டான் தரக.

"ஓ!... அவதச் சொல்லவில்லையா? உன்மேலுட ஊர்தான் தரக! மாயவரம் தான். கொற்றாட்டில் அவருக்கு வீடு."

"உன் தங்கையின் பெரு?"

"என்னம்மா!" என்று சொன்ன திருமலை, இவியும் தான் பேசிக்கொண்டிருந்த நேரத்தை வினாக்க விரும்பாத வன்போக, "என்னை மன்னிக்கிறது தரக! என் அம்மா கிழியற்காலை மூன்று மணிக்கு மணிதத் தேடிப் பார்த்தல் போனாங்க. நானும் காலை ஒன்பது மணி வரையில் ஊரெல்லாம் அலைஞ்சேன். இன்னிக்குப் பார்த்து இந்த இண்டர் கிழியும் இருந்ததாயே அதைத் தட் டிக்கிழிச்சு மனையில்லாமல் அந்தக் கம் பெனக்கு ஓடினேன். எனக்கு ஒன்றாக என் தந்திரம் ஒப்பிப்பாய் அங்கே நிள் ளுட்டது; திறக்கிறேன்!... இப்ப நேரே என் வீட்டுக்குப் போய்த் தங்கை வந் துட்டாளா என்று பார்த்துட்டு, வர வேண்டு மறுபடியும் அவளைத் தேடிப் பார்த்தக் கிளம்பினேன். அதற்குத் தான் இப்படி அவசரப்பட்டேன். தவ ருட ஒன்றும் நினைக்கவாதே! நான்கு தான் அவசியம் சந்திப்போம்!" என்ற வாரா அங்கிருந்த பன் நினைப்பதை நோக்கிச் செல்வத் திருப்பினார். பிறகு ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவ

புறக்காரன் திடீர்
"அவன்... உன்..."

உட்கட்டி: இப்பத்தான் இந்த ஆணை... "அவன்... உன்..." கொடுத்த அனுபவத்தை... அந்த ஆணை என்ன ஆகும்?

உட்கட்டி: இரண்டாம்: எவ்வளவு வேண்டுமோ... உட்கட்டி: இரண்டாம்: எவ்வளவு வேண்டுமோ... உட்கட்டி: இரண்டாம்: எவ்வளவு வேண்டுமோ...

ஆய்வுச் சட்டப்பெற்று நின்று, "அடேயே... இதைக் கேட்க மறந்து விட்டேனே..." என்றான்.

பிரதம பிடித்தவன்போல் அப்படியே விக்கித்து நின்று நரக அவரை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

"ஆமாம், நரக! நீ தப்பிவிடுகிற விட்டு விவாசத்தை எனக்குச் சொல்லுவிடுவாயோ! ஒருவேளை என்னைப் பார்த்து உன் உணக்கு அவசரம் விடைக்கிறான். ஆனால் நான் உன்னை உன்னை தேடி வர வர இல்லையா, அதற்குத்தான் கேட்டு விடுகிறேன்."

நரக இதைச் செவிமடுக்காதவன்போல், "ஏன் திருமலை, இப்ப நானும் உனக்கு உதவியாக உன்னை வகு விடுவேன்?" என்று ஒருவித ஆவனம் படபடப்புமாக வினவினான்.

ஆச்சரியத்துடன் அவனைக் கூர்ந்து நோக்கிய திருமலை மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டான். "ரொம்ப நன்றி நரக! ஆனால் உனக்கு அவ்வளவு சிரமம் கொடுக்க எனக்கு விரும்பவில்லை" என்றவன் மீண்டும் தடிக்குத்த குரலில் "இப்படி நான் சொல்வதை நீ தவறாகப் புரிஞ்சுக மாட்டேன்னு நம்பறேன்" என்றான்.

இதற்கு மேல் அவனிடம் வற்புறுத்திக் கேட்கத் துணிவு இல்லாமல் தயக்கினான் நரக. "சரி; நீ முதலில் என்னை கேட்டே?... ஓ... நான் தப்பிவிடுகிறேன் விட்டு விவாசமா?...?" என்று இழுத்து நிறுத்தி விட்டுச் சற்று நிதானித்து, "வேதமூர்த்தி என்றவரைத் தெரியுமா உனக்கு?... பழைய தேசபக்தர்! அநேகமாய்த் தெரிந்திருக்கும்..." என்றான் புன்னகையுடன்.

இதைக் கேட்டு அதிர்ச்சியும் விடப்படும் அடைந்தவன் போல் ஓரடி பின்னாடி நகர்ந்தான் திருமலை, "யார்?... வேத

மூலம் உதவா...?" என்று கேட்டுவிட்டு உட்கட்டி, அவர் குழியுக்கும், பகுதியையும், தெருப் பெயரையும் சரியாகச் சொல்லி, "இந்த விவாசத்தில் இருப்பவரா?" என்று தன்னை மீதில் ஒரு பதறி நத்துடன் விளித்தான்.

"அவரேதான்! அவரை உனக்கு அறிமுகம் உண்டா திருமலை?"

"இப்போடா! அவ்வளவு பெரிய மனிதரை நான் எப்படி அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்?"

"பின்னே, அவருடைய வீட்டு விவாசத்தைச் சரியாகச் சொல்கிறாயோ!"

திருமலைக்கு நரகனின் மேல் ஏதோ சந்தேகம் தட்டிவிட்டாற்போல் தோன்றியது. அப்படி அவனை ஒரு வினாசாகப் பார்த்துக் கொண்டே, "என்னப்பா விவாசாடதுக்கும் கேலி செய்யறதுக்கும் இதுதான் நேரம்?" என்றான் வகுத்தம் தோய்த்த குரலில்.

"என்னது! கேலி செய்யறேனா? விவாசாடறேனா?"

"உம்மா தடிக்காதே, பிரதர்!"

"விஷயத்தைச் சொல் திருமலை!"

"என்னத்தைச் சொல்வதாம்?..."

இப்ப நாம் பார்த்துவிட்டு வந்தோமே "வைப்பாரத்" கம்பெனி, அதன் டைரக்டர்களில் அவரும் ஒருத்தர் என்பது உனக்குத் தெரியுமா? நேரதிக்கு அவரோட வீட்டன்டைதான் ஊர்வலமாக வந்த தொழிலாளர்கள் லைட்டாப்பண்ணினது! அவருடைய வீட்டிலே வந்து தப்பிவிடுவதற்கு, அவர் பாசுதரார் வீடுக்குக் கம்பெனியையும் சற்றிப் பார்த்து வந்துட்டு, இவ்வளவு நேரம் என்விட்ட ஒன்னுமே தெரியாத மாதிரி...? சரி, சரி; இப்ப எனக்குப் பேசிக்கொடுக்க நேரமில்லை. நாளைக்குச் சந்திப்போம். வை வை!" என்று படபடவெனச் சொல்லிக் கொண்டு அவசரமாக ஓடிப் போய் ஒரு பன்னில் தாவி ஏறினான் திருமலை. பஸ் லைம்பிச் சென்றது.

சந்திக்கும் நிறைவுவாரம் மறத்துப்போன நிலையில் அப்படியே விவாசாகச் சமைந்து நின்று கொண்டிருந்த நரகவுக்குச் சற்று நேரம் கழித்துத்தான் ஒரு விஷயம் மின்ன வென மூளையில் நெவிட்டது. ஆம்; நேற்றிரவு வேதமூர்த்தியின் மகள், மனோகா தன் வீட்டன்டை ஏதோ அநுதிமரண சம்பவம் ஒன்று நடைபெற்றுப் போனது வந்து பாதுகாப்பு அளித்ததாகச் சொன்னதை இப்போது அவன் நினைத்துக் கொண்டான்.

(தொடரும்)

உண்டு களித்திருவீர் மீண்டும்!

ஸான்ஸைம்

அவற்றை விவரமாக ஜீனிக்கம் செய்கிறது...

ஸான்ஸைம் சிறப்பான

3 வழிகளில் செயல்படுகிறது

- 1. ஸான்ஸைம் உட்கொண்ட உணவுப் பொருட்களையும் தூண்டித் தூதுகளை உட்கிரிப்பதோடு பசியையும் தூண்டுகிறது.
- 2. ஸான்ஸைம் உணவு விசைத் துளைப்பது சக்தி இயல்பிலும் வலியையும் தூண்டுதல் கொடுக்கிறது.
- 3. ஸான்ஸைம் பிசைபயம் ஆகியவற்றை உணவாக்குகிறது.

தீர்மானம் பூரண உணவாகும்

இக்கேள்வியை ஸான்ஸைம் காட்டுகிறது

4. மாத்திரிகைகள் உட்கொண்ட உணவு

புதிய பாக்டீரியா வளங்களை

கொடுக்கிறது.

பூமி-ஸான்ஸைம் கிளெட்.
மகாபல-28

PRASIDIN 1012 10 7 AM

தமிழ்நாட்டிலும், மற்ற நாடுகளிலும்

M: அமைதி, 3 பேர், 108, 104, க்கு செட்டித் தெரு, த.பெ. செ, 1988, சென்னை-1

அமிர்தாஞ்சனம்
உட்கொண்ட உணவாகும்

அமிர்தாஞ்சனம்

தலைவலி, ஜலதோஷம் மற்றும் வலிகளுக்கு நம்பகமான விலாசனி.

அமிர்தாஞ்சனம் ஜலதோஷம், உடல்வலி, தலைவலி, தலைவலி களுக்கு இயற்கையிலிருந்து உட்கொண்ட உணவாகும். அமிர்தாஞ்சனம் உட்கொண்ட உணவு மிகவும் வலி மறைக்கிறது. பாக்டீரியா, சித்தமையான ஜலதோஷம், மற்றும் பரிசு விளாபகங்களிலும் கிடைக்கிறது.

அமிர்தாஞ்சனம் - பத்து மருந்து கொடுக்கக் குடிக்க வேண்டும்.

அமிர்தாஞ்சனம் கிளெட்

அங்கம் பங்கத்தில் இருந்தவர்கள் சர்பா பெர்க்கும் அந்த ஓற்றைத் தனிக் குகைகளில் திட்டி வாசலில் கடிவிட்டார்கள். மிழை மங்காததா கரைய தப்பிய நிலத்தில் அடித்துப் போட்ட மாதிரி விடத்தான்.

வைத்தியர் நெடுஞ்சைப் பிரித்தபடி, பொடி மட்டை... ஸ்பாய் பிரித்தார். "என் அமோ எவ்வளவு பாரததையும் ஆத்தா அங்கா ஸாமய் மேலே தூக்கிப் போட்டுப் புட்டு எங்கேயுட கூடமணவல் சேம்பிதன், அம்பலக்காரரே!" என்னார்.

"நம்பதுங்க!" பரிதாபம்! - மிழை மங்காததா மறுபடியும் அந்தத் தொடர்ச்சி விட்டான். "தான் பெத்த மகனே! இனி எப்பிதும் புகுது உங்களைக் கண்ணியை பார்க்க வர் போடுறும் தான்! ஸ்ரீமதிவா, பாருது தெங்கியே! தான் என்... பாரதம் (செஞ்சென்) எங்கே ராதுக்கு இம்மாள்கொத்த நீலி கிசர் சோதனை வெங்காயம்? என் வயிற்றிலே பிரித்த மகன் ஸ்ரீமதிவா தும்... மறிக்க வேண்டியோ...!" என்று புரம் பிழுள். கண்ணியின் சரத்தானிகள் அந்த வெங்காயத்துக்கு மாலை சரம் கொடுத்தன போதும்!

அதிமாம்: காலம் ஒரு செப்பிடு வித்ததக்காரன் தான். இந்நிபதியின் தானைய மான உணவையுக்கு ஓர் கவிஞர் சாட்டிய மரம் அணந்தவன் மங்காததா. "இந்தப் பங்குதான் ஸ்ரீமதிவா... மறுக்குவல் சரத்தாய் குழங்குக்குக் கட்டுப் பட்டு, மாணம் மலிவானதக் குக் கட்டுப்பட்டு, சோசத் துக்கு அடிபணியிக் காழையும் வாழ்ந்து காட்டையும் வேண்டி என்வெறுதான் என்வெறு வைராக்கிய மாக்கும்!" - இது. அவருக்கடல் காழ்க் ஸகர்க்கு அவனே விதித்துக் கொண்ட வைராக்கியக் கணவரையும் அணமதிருத்தது. அந்த ஸாட்சியக் கணவன் "கெவிப்பு"க்கு முந்த நிரூபணமாக அணமதிருத்தான் - அக் கண அணமதிருக் கொண்டவன் அவன் சரத்த தவம் பற்றிய சாடியப்ப அப்பணம். தன்னுடைய நெஞ்சத்தின் மேலக் கணவன் தன்னுடைய மிழைக்குப் போர் ஸ்ரீமதி, தன் பெற்றோர்கள் இட்ட ஆணையைச் சிரமென் தாக்கி அவன் இந்தச் சாடியப்ப அணமதிருத்த கணவரையும் நாய்களுக் கவித்துக் கொண்டான். "என்னைப் பெற்று வளர்த்து ஆளாக்கிய என்வெறு அப்பன் ஆத்தானோட மாணம் மலிவானதையும் காப்பாற்ற வேண்டித் தான். அவங்க புண்ணி காட்டிச் சட்டின இந்த மச்சாரிக் கணவன் கட்டிக்கிட்டேன். அதுவே என்வெறு தந்திக் கட்டிக் கும்!" என்னார்.

ஆளு...?

அங்கித அந்தப் பங்கத்தின் தருமம் ஏன் விளங்குகிறது?

மங்காததா ஆன் பிங்கிக்குத் தவம் இருந்தான். ஆளுக் பிரித்தவனோ இந்த அங்கிதான். எங்குதும் மணம் சாண்கொண்டு குடித்து விடக்கூட. அங்கிதவல் சரத்தையப் பிங்கி கொத்தாக மறித்தும் மறிப்புக் கொடுத்தும், கண்ணியை வைத்து இணைகளைக் காத்து வளர்த்தான். ஆளுக் அங்கியோ, வளர்ப்பின் கட்டுமானத்தைத் தாண்டி, ஆளுக் ஆளுகையும், பெண்களுக்குப் பெண் குகையும் கட்டுப்பெறலானார். அங்கி, அங்கி சாண்பாசனே போகித்தான்.

காலம் ஒரு புண்ணிமார். அங்கியும் ஒரு புண்ணிமார் ஆனார்.

சாமத்தான் அங்கி, அப்போது தான் சோதனை நிபந்தனை சோதனை அங்கி மட்டுமே

வயதர்மனுக்கு அங்கிக் கொடுத்த விட்டுத் தவித்த மங்காததான் மிழைக்கும் சோதனை காவித்தது.

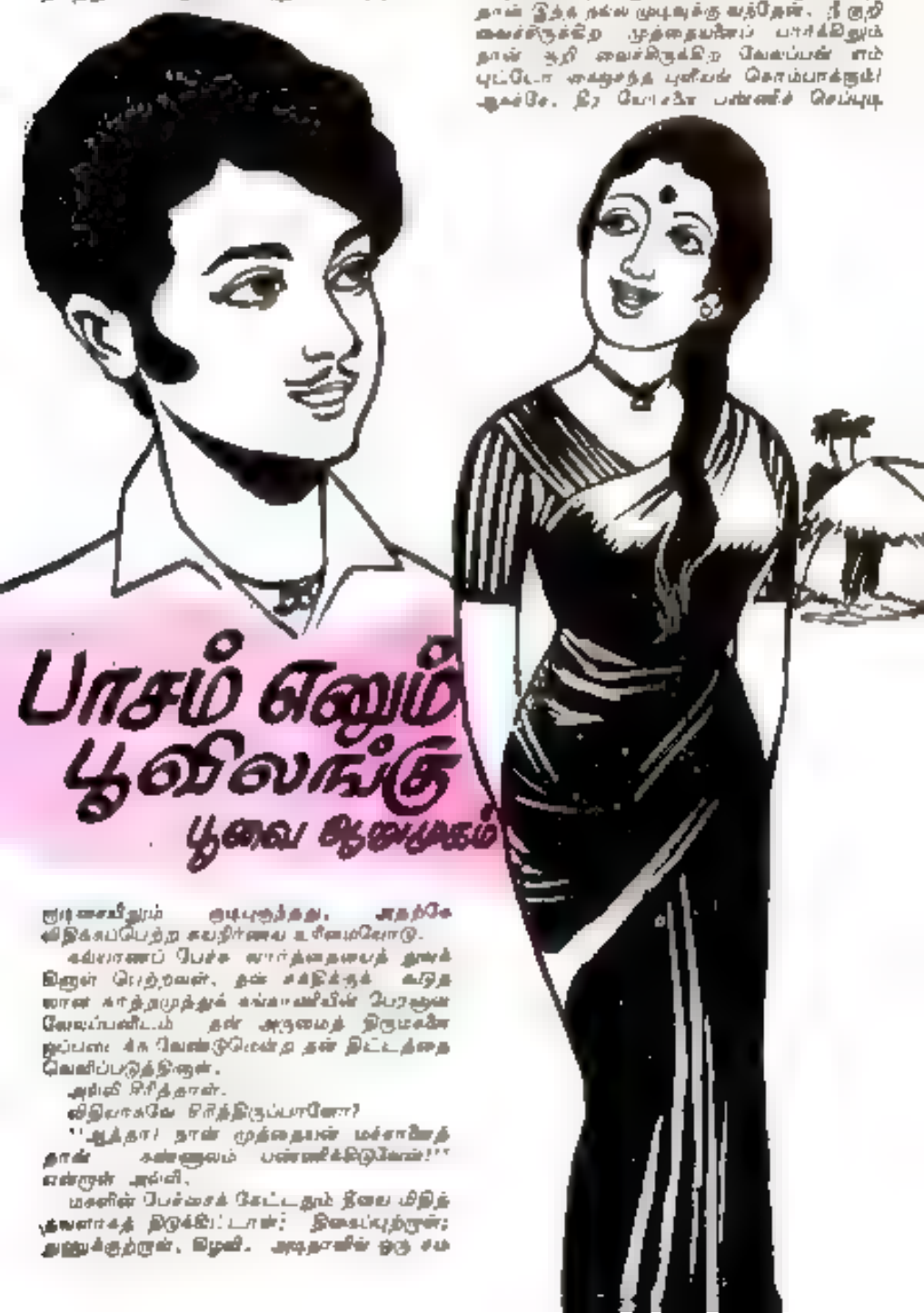
காரணம் இதவே: அங்கியின் மணம் கொடியில் கொழுவித் திருத்தவன் இணைப்பும் முத்தவன். பச்சை தப்பின விடக்கிவென்றதும், ஆன் காட்ட சாட்டமாவவன். பட்டணத்தில் 'கொண்டு வித்த' செட்டியார் விட்டுக் காப்பித் தான் கம்பெனியில் கணவன் பார்த்தான். தானம் விளக்கிவென், தகவன். போதாதா? - "மச்சாதி கட்டிக்கிட்டா உங்கித்தான் தான் கணவன் கட்டிக்கொடுவான். என் மட்டுக்கும் தீவ் சரக்கி அங்கிவன் மலா சாணதான்! உங்களுக்கு முத்தானி விக்கிடு

பாக்மியம் எனக்குக் கிட்டவில்லையா, கன்னி கழியாக் குட்டியாகவே காலமெழுவரும் கழிப் போன், கன்னித்தாய் மாரியாத்தாய் பேசியே ஆகவே இதுங்க, ஆகவே மச்சானே!" என்று உத்தராரம் கொடுத்தான் அய்யி.

ஆராம்....

கதைகளில் மட்டும்தான் விதி மோதிப்பு நடத்தும் என்பதில்லை. அது மக்களத்தானில்

யும். கான் கர்ப்புக்கு ஆடிப் பட்டத்தில் தீர் பாய்ச்சும்போது, சொல்வதேவன் கம்மாவின் விளைந்த 'முறைக் கண்ணி' தகராற்றின் விளைவாக இந்த முத்தையன் முறை தவறி மங் காதலான சசிப் பேசியபழைய நிகழ்ச்சியைப் புதுப்பித்துக் கொண்டிருந்தவன் ஆயிற்றே? "அய்யி! தாய் உன்னைப் பத்து மாதம் கழற்று பெற்றவ, தவறு கெட்டதை அனுசரிக்கத் தான் இந்த நல்ல முயற்சுக்கு வந்தேன். நீ குறி வைச்சிருக்கிற முத்தையனைப் பார்க்கிறதும் தான் உறி வைச்சிருக்கிற வேலப்பன் எம் புட்டோ கைசுத்த புனியன் கொம்பாக்கும்! ஆகவே, தீர் மோசன பண்ணிச் செய்யு

பாசம் எனும் பூனிலங்கு பூவை கருவாகம்

முடிவாகியும் குடிபுகுந்தது. அதற்கே விதிசம்பெற்ற கவதிரைவ உரிமைவோடு.

கவியாணப் பேச்சு வார்த்தையைத் துவக் கினுள் பெற்றவன், தன் கைதிற்குக் கடுத ணான் காதலமுத்துக் கங்காணியின் பேரணு வலையப்பனிடம் தன் அருமைத் திருமகன் ஸ்ப்பணை கிள விவண்டுமென்ற தன் திட்டத்தை வெளிப்படுத்தினான்.

அய்யி சிரித்தான்.

விதியாகவே சரித்திருப்பானோ?

"ஆத்தா! நான் முத்தையன் மச்சானைத் தான் கண்ணுவம் பண்ணிக்கொண்டேன்!" என்றான் அய்யி.

மகளின் பேச்சைக் கேட்டதும் நீவை மிதித் துவளாகத் திருக்கிட்டான்: திணைப்பூற்றான்: அனுக்குற்றன், விழை. அடிதானில் ஒரு சம

சொந்தம்

திரைக்கதையில் புதுமை
மைய புத்தக வேண்டும்
என்றும் ஆக இப்பொழுது
தென்வாய் மட்ட தயாரிப்ப
பாணர்வகையெ கொஞ்சம்
கொஞ்சம் தக்காட்டி கரு
மிருது. கரவேறக் வேண்டி
வந்தான். ஆனால், புதுமை
என்று சொல்லிக் கொண்டு
அசட்டுத் தனக்கனைச்
சேர்த்துவிட்ட கபாஜே!

என்னதான் அந்தை மு
கில் ஆக இருந்தாலும்
பி.எஸ்.சி., பி.டி., பட்ட
தாரியான ஒரு பெண் படிக்க
தான் அங்கு மணக்கக்கூடச்
பட மாட்டாள். கைரத்தின
தந்தைக்குத் தன் மனைப்
படிக்காத குரடல் மானிக்
செய்து என்னதான் அவன்
முறைப் பெயர் என்னதும்,
மணம் முடிக்க விருப்ப
மில்லை. மானிக்கல் தன்
பிடிவாத குணத்தினால்,
அவன் அடைந்தே திருவ
தென்று சபைம் செவ்விலும்.
இந்த இக்கட்டி இருந்து
மனைத் தள்ளிக்க அவன்
தந்தை பச்சைத்து ரொம்ப

துக்கு காரணமும் தெரியாமல் அவன் அனுப்பி வைக்கி
றான். இதைப்பற்றி மானிக்கல் அந்த கல்யாண வயதில்
மட்டும் முறைப் பெண் கைரத்தினத் தன் வீட்டுக்கு
அழைத்துச் செவ்விலும். தன்னைக் கவர்ந்து சென்று
சூழப்படுத்துக்குக் கண்கள் எதிர்த்துப் பந்தாணர்
கொஞ்சமும் செவ்விலும் கணவனாக ஏற்றினார் கைரம்!
மானிக்கல் - கைரம் கிவாகம் ஒரு விதாயில் நடந்து
விடுவிறது. (திரைக்கதையில் முற்பகுதியில் சிக்கல்கள்
நிறைப இருந்தால் கிவாகத்திற்குத் தடயக்கல் நிறைப
ஏதும்: அப்படியின்றி திரைக் கதையில் பிற்பகுதியில்
சிக்கல்கள் இருந்தால், கிவாகம் முதலில் கைரமாக
நடந்துவிடும். இது தமிழ்ப்பட தீயதி எப்போது அறிவி!)
தடயவந்தின்காத கைரமே கைப்பிடித்த காரிகை

கைரத்தின அவன் கிவாகி கைரத்துக் கொடுமையப்படுத்து
கிறான். (இந்தக் கட்டத்தில் திரைக் கதையில் இன்னது
தான் கருவிறத எப்பதில்லை!) கைரத்தின கோழி
தக்கத்துக்கும் மானிக்கத்துக்கும் முடிச்சப் போட்டுப்
பனர் போப் போக மானிக்கம் அவனோடு மணந்து
கொண்டு விடுவிலும்; மானிக்கத்தின் தந்தை மனை
குடிக்க குணம் காரணமாகத் திடீரென்று இறந்து விடு
கிறார்; தக்க ஒரு பெண் குழந்தைமையப் பெற்றுவிட்டு
இறந்து விடுகிறார். (ஒருவர் இறந்து கொண்டே
மணந்து கொண்டால் ஒருத்தி இறந்தாலும் ஆ
கையெனும்!) கைரமும், மானிக்கமும் - திருவகையட்
வேறும். அவர் மனைகையென்போல் எட்டி இருந்தே
காழ்விடுவான்! (என்ன கதைபோல, என்ன கதைபோல
கொக்கல்!) கதை மேலும் தொடர்கிறது....)

மானிக்கமாக கரும் குழந்தையாக, தப் தடிப்புத்
திறமையினால் அந்த அளவுப் மாந்திரத்துக்கு கவிர்
கொடுக்கிறார். பி. செ. பகவதிலை தடிப்பு மிக மிக
இயற்கையாக விருத்திறது. வி. செ. ராமசாமி கைரத்தின
தடிப்பாரை வந்த கரும் தடிக்கிறார். பி.டி. ஆர்.
விஜயநாதன் கைரம். அளர் தடிப்பும் கைரத்தான்!
முன் மாந்திரியோடு அகலும் மனைத்து சிவக்கும் அவருக்

ராசரத்தி! என்று பதமமாகவும், பாசமம்
மாகவும் கொடுகிறார்.

"ஆத்தா! பணம் கொண்டுதான்
மானிக்க, என்னை முடிக்க தான் இனி
இப்போப்போ மாந்திரத்துக்கு இவ்வோ ஆளர்;
முடிக்க செப்பிட்டேன்!" என்று அவன்
கினை.

மனமாத்தா கொடுத்தான். "அடி பாவி!
போறந்த மனம் பெற்ற ஆத்தாளுக்குக்
காட்டுற தனக்குக் கடை தாய் கொடுத்த
தட்டுறதுதான்!..." என்று சித்தம் ஏதில்
சிறிதும்.

அவன் மறுபடியும் சிறித்தான். "ஆத்தா!
பெற்ற மானோட ஆகச் செப்பிக்கத்த
தன்னைக் குயில்கை தனிப்போதான் பெற்ற
ஆத்தானோட தன்ம கடைமயா!" என்று
தாயின் அடி சிறித்தோடு செவ்வில்கு எதிர்த்
செவ்வில்குத்தான் அவன் ராணி.

இப்படியுபட்டதொரு கிணறில் கிணையப்
பாவம், கிணறில் கிணறாத எதிர்பார்த்திருக்க
கிணற போறும்! திக்கும்காடியுப் போறார்.

"அடியுப் பாவி மானோ! என்னையா எதிர்த்
செவ்வில செட்டத் தனிப்பிட்டேன் இத்தாய்
பாடு. இந்த மனமாத்தா கொடுத்துக் கொண்
வதுதான். இந்த தாய்ப்போலுத்து கண்களும்
எனக்கும் கண்டாள் செத்ததும் மனமும்

அத்துப் போகல். ஆனால், கொஞ்சியுப்
போல்! என்று திரிபு கழகம் கிட்டான்.

மீண்டும் சிறித்தான் அவன். அழகுக்கு
அழகு செவ்வில கிணறென்னென்க ஒற்றி
மனமாத்தானின் கையிலில் எமர்ச்சித்தான்.
கிராட்டி கட்டி கிணற செர்த்து கைரத்
திருத்த 'நிறுவாட்டுப் பணம்' திரம்பிய கண்
டியல் கைரத்தை மட்டும் அவனிடம் காட்டி
எடுத்துக் கொண்டான். குடி கைரத்த
தந்தான்.

தன்னைகரத் தடி கொண்டு அடித்தாலும்
தன்னைகர கிட்டித் தன்னைகர சிறிப்பத என்
பாசமே?

அன்றி சைத்திரப் பதமவயாவி, காதல்
பதமவயாவி பட்டகத்துக்குப் பந்தான்.
சைத்தைத் துக்கல் மாட்டி, காதல், பாசத்தைத்
தூறத் செவ்வில, சைத்துக்குத் தன்னைக்
கானிக்கை கைத்தான். முத்தையனின் அக்
புக் கைகளைக் மூன்று முடிக்கக்கல் பெற்றுக்
கண்டி.

இத்தக் செவ்விலில் மனமாத்தாளுக்கு எட்டி
வது. கவிர் பதமவயாக்க, எரக்குவ தடு
தரும் கவிர்க் கெய்க் தடித்துக்கான். "கவிர்
தடிப்போ இதுபடியுத்தம் மானமும் ரோசமும்
காட்டி காழ்த்து காட்டிக்கிட்டு வந்த கவிர்
கைப்போட கவிற்றோ போறந்த மானே,

குப் பற்றற்ற விரகதிப் புண்ணை புலி
வும் எலிதிக் முடிவிறநே! பாசாட்ட
மேண்டியதுதான்!

பிரயோவுக்கு இரட்டை மேடம் -
பட்டிக்காட்டுச் சாப்பாட்டுக் கடைத்
தான், மேடி டாக்டர் முத்து. இரண்டு
மேடக்களிலும் அவர் சிறப்பாக நடத்
திருக்கிறார்.

செகுமார் டாக்டர்; மேடி டாக்டர்
முத்துவைக் காத்திதரப் பட்டதில் பசு
முழப்புகளை (சம்பென்கள் என்ற பேசு
கீழ்) ஏற்படுத்திப் பட்டவைக் கணீச
மாக நீட்ட உதவிக்குக்கிறார். (இந்தக்
கட்டியைப் பட்டதில் அனுப்பித் தட்டும்
பாக்கை!)

கண்ணாடியின் "கண்ணு பட்டம்
போது கட்டிக்கடி செங்கை" என்ற
பச்சையான பாட்டு பாடும்பதும் பச்சை
யான நகைச்சுவை காட்டியே மே. ஆர்.
விஜயாவும், பிரயோவுக் திராடுகின்ற
தார். "நியூயெல்" வளர்த்துக்கொள் கோத்
திருக்கிறார்கள் போதும்! கைசெய்யு
வெண்பரத்தையும் உதவுகிறது. திரைப்
படக் கவிக்கு உதவியாகும்.

கதை, கணைம் கணைக்குத் தாரைய
னக் காலு, கட்டர்க்குள் அதுபலப்பிக்க
டி. சி. திரியோகத்தார் ஏற்றச் சிறப்
பாய்த் தம் பண்பைச் செல்திருக்கிறார்.

பய ஏதக்கவியையும் சரிவுகியையும்
கொண்ட "கொத்தம்" மத்தியான
இக்காலம் விழுகிறப்பா விடுக்கிறது!

• கைதன்

★ புதுமைமையப் புருத்த
கிரேயும் எக்து
கோத்தம் பண்ணு
கிரேக்கோ! மேதிகா
மல் முடிவிறநே!

கனக்கு முகமே தன் குலிய கைக்கப்பட்டு
டாசோ! என்று உருவி, உருக்குகிறதான்.
அன்று பாதிச் சாமத்தின் குப்பைக் குலி
மணியை அரைத்துக் குடிக்க முனித்த தரு
வத்தின், அவன் சமோதரர் மாசியை அப்
பயம் மாத்திரம் "குருக்குச் சாக் குட்டி" என்று
பாவாமல் இருத்திருந்தான் மங்காத்தா
செத்த டுட்டதில் இந்த நேரம் முண்டு
முனித்திருக்கும்!

விடுத்ததன்.

ஆனால், அந்த நூலாறத் தனிக் குடிசையில்
திரியோய்க் கிடத்த கிரேயி மங்காத்தாவுக்கு
மட்டிலும் இன்னமும் போதுது விடியவில்லை
போதும்!

தாய்ப் பசு தன் கண்ணை அடிப்பதும்
பாசத்திடமும் தனிக் மனித்தகொண்டிருத்த
காட்சியைப் பார்க்கு, பாசத்தின் தெருஞ்சி
யாக உத்தப்பட்டு அவர் உணர்ச்சி வடிப்
பட்ட சமயம் வரவில் தான்மடி உள்செ
துமருத்த மாசியை அப்பயம் "அக்கோ!"
என்று கய்யாடு போட்டார்.

குரல் கேட்டததான் தாமதம், மங்காத்தா
உணர்வுகள் கணைம் கொண்ன, பவடுகென்று
கண்ணை மறைத் திறந்தான்.

அப்பயம் விடப்பிசில் கவிசுக்கொடு புன்
ணை காட்டினார். "அக்கோ! அக்கோ! நம்ப
அக்கிக்குட்டி - அதுதான் நீ பெற்றெடுத்த
பொண்ணு அக்கி இன்னும் கொஞ்ச நாழிகை
யிலே உன் முன்னுடி எத்து குதிக்கப்படுமாந்
தும்!" என்று கிரேய் குறித்தவிட்டு, நமக்
கணைப் காட்டுகிறார்.

"ஆ! மெய்யானமா?" என்று உணர்ச்சித்
தழிப்புடன் கேட்டான் கிரேயி மங்காத்தா.
கேட்ட கேள்வியின் பாச அணைக் குலியத்தி
ருக், அனாதுடைய பஞ்சமடைத் தேத்திரை
வியை குடிக்கென்று கண்ணிர்ச் சரம்
கொடுத்தது.

"உணர்ச்சிச் சங்கதியே தெரியாதாக்காட்டி?
தானும் கொன்னென் தேத்திக்கு. என்
கொண்டியும் கொண்டிக்கோம், என் போட்டா
என் கொறித்ததாட்டம் தேத்த முக்குடும்
தான் உனக்குக் கண்கண் புண்ப்பாத
செய்க்கொக்கோ!"

கிரேயி கண்ணையோ கொண்ன அன்னது
கேட்க விழாத்திருக்க சென்றும். ஆனால்,
கொத்தன் கடி வரவில்லை. கிரேயன் கிரே
மங்கான் கடி எத்தது. "நம்பி, நீ கிரே
யாட்டியோய்மா?" என்று குக்கையும் தனியு
யாகத் தருகிறான்.

“கிண்பாடததுக்கு ஏதா வேண்பாக்கா இது?...!”

“சரி சரி. பெற்ற ஆக்காவின இப்பாக்கை எம்மண்ணுப் பொண்ணு அக்கிக்குட்டி தேடி வந்திருக்குறே? அது கேட்ப வதிற்குமா? அது தாய்க்க தாய்க்க கோக்கி விட்டிருக்குதாய்க்க காட்டி? அது ஒண்டாக்க வுருமா? இப்பே, மாய்பிளிக்காரரும் வருவானா? இவ்வக் கோங்கு பெரோட ஈனாவது புண்டி ஏதாக்கிப் தொங்கிவிட்டு வருவோ என்னவோ?” தலையணியின் விளிப்புறலிப் பரம் கோங்கு தொட்டாள் விளையு கட்டிது.

“தேத்திக்கு இம்மாய்பொருதுக்கு ஒண்டிக்கு தக்கா ஒக்கியாய்ப் போய், உன் உருக்கிக்கு அப்பதா வந்துருமாவது பவதிப்போலிட்டுட்டு அக்கா. முதல் அதுவகாய, அக்கி போட புருசனுக்குப் பட்டணத்துக்கு விவரம் சொல்லித் தந்தி கொடுக்க வேண்டி உன் இதிரோம் வந்திருக்கையா? புத்திய விடுவ அந்ததாய்க்கிடுவ உன் விடா திருக்காது” என்னுர் மக்கத்தான்க்க கோங்கா.

விருப்பிக்கு பெருமக்க காங்க வந்திக்கு தப்பி பதித்து, உடம் விளக்கிக்கு கேட்டது. தலையணை துக்க ஓயவந்தலக் இம்மியது அம்முப்பிளையக் காக்கிட்டவாக்கக் காக்கிக்கு ஒண்டிப் போனியே செதுத்திப் புத்தாபுறக்கக் காக்கி கொடுத்தா. “இம்முட்டுத்தாளுக்க லும் வந்தி ஆத்தாங்கப் பார்த்திருக்கக்க அதலாவே மன்ன மாறி வருதினான்று தான தப்பிக்கு வந்தாங்கப் பார்த்திருக்கிட்டோம்...யம்... என் பொலிப்பு அங்காவதுதான். பிசியே யாவரக் கொழிவாக்க பன்ன?... ஏதாக்குக் எங்கிட்டக் கேட்டுக்கிணு நீ அக்கிக்குத் தந்தி பெருங்கிணு தம்பி...” கோக்கி அருகத மாய்பே குரல் கொடுத்தது.

பெருக்க தானாமம் தெருவாக்க கேட்டிக்கு தலையணை மாய்க்கி, “அக்கா! உங்களுப் புதித மருகிடுக்கா, என்ன? அக்கிக்குப் பதினெட்டு மானாக்க நீயும் உன் மருகம் பிளிகு. பாசத்துக்குக் காப்பிக்கு அப்ப புண்டி ஒரு பிசியக் கோக்கிக்கிணுக்க. இந்தப் பிசிய எம்முட்டு வந்தாத்தமாவது என்னை துப்பை உருவாக்க வே துக்கு உக்கி அம் தவறி விட, அக்கா. நீ தவற இருந்து வந்திப் போன உங்கிண வேகம் மன்ன பிளிகு நீ எம்முக்கா உன் மாய்க்கு

துக்கு உங்களுப் பாதியும் இக்காவல் இம்மிய தாக. ஆறு. அதுக்கோசரம், நீ காக்கப் பொருதுக்கக் கிட்டக்கிணு உன் மருகக்குத் தக்கா கோக்காக்க இருக்கவாமோ? உழிக்கு உது எம்மாய் வந்திப்போட உழிக்கு தொண்டி பட்டி. இன் ஆத்தா உன் குடும்பத்துக்கு மெய்யாப் திணு தலக வதி காட்டுவா. உன் மக்க நீ வந்தாங்கிப் பாததிட்டா, நீ உடா குணு தேதிக்குக்கி குத்திக்கிணுக்காக்கும். அந்த உங்கு எங்கிக்கிண தெரியும்...” என்மு தப்பல உவரத்தா? அவர்.

விருப்பிக்குப் பேசக்க காட்ட போனருமே வந்தா.

மாதக் வேலிக்கு வந்திக்குத்தக்க கேட்டது. “அக்கா. உன் மருகம் மாய்பிளிகுக்கும் வந்தாக்க. ஒப்பியாய்க்க காக்கி. கட்டிக்கு விட்டு காக்கிண” உது ஆவதலம் திரிக்கக் கோக்கிக்கு, துலாங்கிவைய மறந்தவராக வேலிக்கு ஒதுக்கு மாய்க்கி அப்பலம், “அக்கி!... அக்கி!ப் போனவோ...!”

விருப்பி மக்கத்தான்க்க உத்திக்கு மெய்தி விளும் பாததிக்கு அனாழ்ப்பு உன் காட்டமாய் உருகே உழித்துக் கவரத்தது. வாரிக்குட்டிக்கு கோங்கு எம்முத்தாக்க அத்திண இருகலிக்கு அனாவப் வருத்து கட்டிக்கு முடித்ததோ?

வேலாக்க திருப்பிக்கு அப்பலம், “எங்கே என் பொண்ணு!” உன்மு தவித்துத் தருமாயிவது தாய் மலம். உன்முத்தும் ஆர்க்கும் ஆனத்தலும் துளக தொக்கிணு. அக்கி அவனது பாதலகக்கு அகப்படாமத் போகும் மொத்தம் அனத்தாக்க. தெருவாக்க தவி விட்டுக் கொண்டாக்க, தம்பிணை கேத்ததோ? பாரிவகாவிட்டாய்.

“அக்கா! அக்கி வந்திருக்க. அது மட்டும் தாய் வந்திருக்கு...! அநோட ஆசை மக் காக்க குத்தாக்கா மாய்பிளிகு வரக்கிண போனே. ஒரு மெய் அப்பாணே வந்தாதும் வருமப்பாக்கிணு. அது சரி, உன்மேட அருகம் மக்க இம்முட்டுக் காக்கம் உழிக்கு உன் வீடு தேடி வந்திருக்குறே! நீ ‘வா’ணு ஒரு பிசியக் கோங்கு-தானே அது வரும! வேலித் தாருயிண தவிக்கத் தருமாயிக்கு விட்டு திருக்கி அக்கி! இம்மிருத்த வரக்கி வேலி ‘வா’ அக்கிக்குட்டி! அப்படிணு குரல் கொடு அக்கா...” என்னுர் மாய்க்கிண.

ஆ!

இன்ஸ்பெக்டர் வீக்ரம்

தீவிரத் தொழிற்சாலை அகிராஸில் ஆரம்பமாகிறது

மெழுவீசும் கோசும் உப்பிய மூத்தறியை ஏன் இப்படி திர்த்தாட்சிவையான கோயிலைப் போலவே வந்திருந்தது?

"ஏ மாலிமலை, எவ்வளவு கோயிலை நீ ஏன் பேசுவதை தவிரட்டு முற்றச்செய்து முடிவாகிய நான் வரவழிய வேத்தியிப் பாக்ஷ வக்க அழைக்க வராமா? கைரங்கு மாகம் எங்கென உயிரைக் கொடுத்து வளர்த்த என் மகனாகிய பெற்ற ஆத்தாவை விட வே மக்கள் ஒருத்தியைத் தொண்டிடுக! இந்த அவமானம் இன்னமும் எங்கே வட்டுப் போகக்கிடமிட்டு இருக்கிறது. இந்த அவததியையும் அவதோஷத்தி யையும் 'நான் தவிக்கிறது பத்தாதாக்கும்! அவனைக் காட்டிச் சொல்லித் தீ வேறு துயம் போடுறியே? உன்னை வெட்டமா விடுவோ? அவனை 'வா' என்று அழைக்கவே மாட்டேன். அவரை இஷ்டப்பட்டு அவ விட்டியே அடி எடுத்து வகக்கட்டும். என் வயிற்றினே போற்றத் தவறுக்கே இத்தனை ரோசம் இருந்தாக், அவனை வந்திடு பெற்ற என்னை எத்தனை ரோசம் கூடுதலாய் இருக்கும்!... மாலிமலை! நீ உன் கோயிலையாபார்த்துக்கிட்டி டு!'" என்று ஆத்திரம் கண்ட கக்கப் பேசு வான் மெழி.

"அக்கா! தாயன் புதி எட்டடி பாய்ந்தான் அது போட்ட குட்டியைப் பதிலை அடி பாய மாம்! உனக்கே இத்தனை விப்பாறு, நீ பெற்ற மகனக்கு இன்னும் விசுவாசம் விடா இருக்கத்தான் இருக்கும்? என்னமோ ஒரு வெட்டி காலம் உக்க ரெண்டு பேரோட விப்பும் பிடிவதையும் ரோசமும் ஆக்கி கடி விசுவாசம், விசுவாசம் காட்டி, பெற்ற ஆத்தாவையும், பிறந்த மகனையும் எழு மேடாகிவி பிச்சுக்கொடுக்க.

"அக்கா! பார்த்தோட பரிசுத்தமான சத்திரானத்திலே மாணம், ரோசம், பிடி வாதம் எங்கும்கூடத் துச்சம்தானாகும்! ஆத்தா - மகன் பார்த்துத் குறிக்கத் தவற படியியிலே நீயிடதான் உன் மனை 'வா' என்று அழைக்க வேணும். நீ ஆத்தாவை திரிவிடே இருக்கிறதாவுக் கதிவி கண்ட உடனே நடிப் பதத்து வந்திருக்கிற உன் மனை 'வா' என்று கூப்பிட்டுத் திரிவிடே மெழி கிழைப் பார்த்த தாய், இப்போ உன் மகன் அக்கி வந்த விழியிலே வரக்குப் புறப் பட்டுப் பேசுவான். இந்த ரகசியத்தையும் புட்டு வகக்கப்பட்டேன். அப்போ உன் விதி! கண்ணுக்குப் புரியாத விதிலைக் கைத்தட்டிக் கடிப் பிடிக்க வாராயே ஏனாம்! அப்படியே ஆத்தா அக்காவையும் விட்ட விதி!"

மாலிமலை அப்பளம் பேசுவது நினைத்திருந்தாள்.

ஆனால்...

தாய்க் மெழி மக்களத்தா இன்னமும் கன் வாகவே சமைத்து விட்டதான்.

அப்பளம் வேதனையும் ஆத்திரமும் குபேத இருக்கையை விட்டுக் கிளம்பினார்.

அப்போ...

மெழுவீசும் வீட்டுக் கண்ணுக்குட்டி முடிவற்ற நினைவாயித் தின்றது. மறுவகம் கைதத் தேடித் தாவிப் பாய்ந்து வந்த தாய்ப் பக தன் கண்ணைக் கண்டதும் மனநிலைமான் துக்கிக் கெதிலபடி, கண்ணை தாவினது நகி மறித்து வெண்டிருந்தது.

மெழி இக்காட்சியைக் கண்டததான் தாமதம், குடிக்கென்று அழைக்கைய இருக்கு

மாலிமலை விவரணம்!

மெழுவீசும் மூதம் தாதுது ஆனாகித் ஒரு முடி தன் தவகை. வித்தி வரும் குளவாகித் அந்த தவகைக்குக் கிடைக்கும் விவரணம்! - கண்ணை

விழுந்த கண்ணை நினைப்பி விழித்த தொடங் கிண. உணர்வுகளை விழிக்க, "மாலிமலை, அவனைக் குட்டி!'" என்று குளமிட்ட வண்ணம், பாரத் தன் துடிப்பையும் துக்கி வாரித் கட்டி! மக் கோண்டு படுக்கையை விட்டு எழுந்தான். ஒட்டமும் தட்டமும் வாரதாதுக்குப் பார்த்த தாய், விழியில் விழுந்த கை நடுக்கிற்று. விழுத் தான்! ரத்தம் இடை விடுவதெனினிவிப் பிந்திற்று. "அக்கா! அக்கிக் குட்டியோ!" என்று அழைத்துக் கொண்டு முடிவாக ஆத்தான் மகனாகித்.

"ஆத்தா!" என்று அவநிப் பாய்ந்து வந்த தாய் அக்கி.

மெழி தன் அருமைய் புதக்கி அவனியை வாரி அக்கித்துக் கொண்டு கிணைப் பெண் டாவித் தேய்தித் தேய்தி அருதான். பிறகு மாலிமலைக் கதி விட்டுத் திரிவித்தான். "அக்கா! கம்பியிலே உன்னை பினைக்கு கைவேட வே மக்களக்கு மட்டும் திரிவிவாங்காட்டி? ஏன் மாப்பினைக் கரக்கியோம்?" என்று ஆவல் துக்கக் கேட்டான் அவன்.

"ஆத்தா! என்னென ஆகை மக்களம் இனி இக்கிட்டு வரமாட்டாக்களாகும்!"

"குளவியோ! நாமதான் ராசியாகிக் கடிக்கிட்டுயோ!"

"ஆனால் என் மக்கள்காரர் என்னென 'கு' போட்டுட்டுப் போவிட்டாக்களே, ஆத்தா!"

"என்கே போவிட்டாக்கள் என் மாய் பினை?"

"என்கேயும் போவிட்டாக்களே ஆத்தா! என் னென அப்பளம் வயிற்றிலேதான் குடிவிருத் துக்கிட்டு வரக்குக்களாகும் என்னென ஆகை மக்களம்! அந்த ஆறுதலிலேதான் பட்டணக் கைரையின் ஆப்பம் கட்டு வார்த்துக்கிட இருக்கேனாகும்!"

"குளவியோ!" என்று குளமிட்டான் மெழி.

"குயோ, தெய்வமே... இந்த இருமாம் சேதிலைக் கெட்டுத்தானு என்னை கதிவேட போனதெக் வக்கே? குளவியோ, என்னென பாழாய்ப்போய் கிப்பும் புத்தி என்னென ஆகை மக்களே உயிரோட பவி வாகக்கிடுக்கே?" எதிர் குளவையிலே அடித்துக் கொண்டு கதி அருதான் மகனாகித். மறு கணம் அடி சாய்ந்த மாலிமலை மண்ணிலே சாய்ந்தான்!

"ஆத்தா! குளவியோ, ஆத்தா!" பாரம் விட்டு அருதது.

**சர்சனம்
சக்தி**

பெரியவியின் கைத்தடுமே. என்ரு தன்ரு உதவப்பட்ட பின்பு
செய்வாயம் தனியே போய்வாயம் குவிக்கப்பட்டிருந்தது. மூட்டா
கக் கூட்டி வலக்கப்பட்டிருந்த என்ரு மூலங்களில் அன்ரு எடுத்து
தான்ரு ஆட்டன் தனிக் தனியே இரண்டு இடங்களில்
கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கிழி கொட்டித் தூங்கிக் கொள்ளுருத்
தாரங்க, காதலியே பறந்து தூசு தூப்புகன் தூங்கித் விழுந்து
கொண்டிருந்தன. தூத்தி முடித்தவுடன் ஓர் ஆண் என்ருமூட்டில்
இரு பக்கங்களையும் மூறத்தாய் தன்ரு வேலாருக விடுத்த தப்பித் தவறி
விழுந்திருந்த பெரட்டுபதரிவின் கத்தலாருக கொளியேற்றி வியக்கிக்
கொண்டிருந்தான்.

தங்ஙனமுடைய வேலாருக முடித்து விட்டதாய் பெண்டுகளின்
தலங்களில் தலியே படித்திருக்க தூசு தூப்புகத் தட்டியும்;
அன்ருக் கொடுமிருந்த மூடியை அவித்து உதறியும்; கைகளை
களைத் தூய. தூய் உட்கை கத்தப்படுதற்குக் கொண்டு தின்றுகொண்
டிருந்தாரினர்.

தட்டித் கொண்டிருந்த வேலாவை மேற்பார்வை செய்துகொண்
டிருந்தான் காததமுத்து. அவன் தாற்பதிகத்தது கயகைக் கட்டத்
வறுமிருந்தும் கட்டுக் குவியாத உட்கொடுதான் காய் சிலகித்தான்.
தலியைப் மட்டும் கொஞ்சம் தரைத்திருந்தது. என்னதும் அது
அவனுடைய கம்மீரமாய் மூண்டாடுகை மகரவது போயிருந்தது.
அவன் பண்டிதனின் மூக்கிலுமாய் ஆன் மட்டும்கூட, மூறு தம்பிக்
கைக்கும் கரிய ஆன். அவனுக்கு விவசாயத்திற் தெரிவாத வேலை
என்று ஒன்றுமில்லை. எல்லா வேலைகளையும் அவன் வேலாருகவும், கிக
லாகத்தொடுகி, போளுப்பாகவும், காமாத்தியமாகவும் செய்வான்.

அவனிடத்திலே எந்த ஆளும் தெவித்தது கவித்துக் கொண்டு
தேரத்தத ஓர் மூடியாது. என்வித தலுக்கும், குறுக்கும் செல்
லாது. வேலாயாட்டினிடம் வேலை வாய்வுவாழிற் ரொம்பக் கண்டிப்பாக
வும், கடுகமாயாகவும் இருப்பாய். தகிடுத்ததம் பன்னுசின்ரு
வல்லுண்டாய், எவனுடைய பார்க்காருக அவனிடத்திற் பவிக்காது.
தப்பு செய்கின்றவர்களைத் தாயுதாட்சனயம் பார்க்காமல் தன்
டித்துவிடுவான். ஆகையினால் பொதுவாக அந்தப் பண்டித ஆட்
களுக்குக் காததமுத்துவைக் கண்ட ரவே கொஞ்சம் பயந்தான்.

ஆளும் அவன் பிது பண்டிதனியே பண்டித ஆட்கிடு ஆட்டலும்
சேரி. தினக் கவிக்கு. வந்து வேலை செய்துவிட்டுப் போகிற ஆட்
களும் சேரி ஒரு தலியான அன்ரு, மல்கானதலும் கொண்டிருத்
தாரினர். அத்தருக் காரணம் அவனுடைய மனிதாபிமானம்தான்.
அவன் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வேலை வாய்வுப் போது கெடுபிடியாக
தட்டித் கொண்டுவாடு, அவ்வளவுக்கெவ்வளவு கவி போடும்போது
தாராளமாகவும், தேர்தமலாகவும் தட்டித்தொன்வான்.

“காததமுத்து தூயர்
காய்ப்படி கூடப் போட்
டுக் கவி கொடுத்
தாய்க்” என்று ஆட்க
ளெய் காரம் மணம்
மகிழ்ந்து வாய்ந்திற்
செய்வாரினே ஒழிய,
“கொடுக்க வேண்டிய
திலே காய்ப்படி குறைத்
துக் கொடுத்தாய்க்”
என்று மணம் கருத்திற்
குறை கதிக் செய்வ
மாட்டார்கள்.

“தூத்தி முடிச்சோர்
கெடுவ. ஏன் அப்பறம்
தின்றுக் கிடிருக்
கிடுக்” ஏன், மூத்து
வேறு? சாக்குக்
கட்டை. அவுத்துப்
பிதி. முனியா! தொப்
புளாம்! நீங்கரெண்டு
பெரும் மரக் காரில
எடுத்து வந்து அளந்து
போடுங்க” என்று
கண்ணுண்டைய, முன்
பாணை அவித்த
வண்ணம் கட்டின
கட்டை காதத்
முத்து.

“என்ன நுக என்
மாய். நீங்கலவ வழக்
கமா முத்துயே மரக்
காரிலப் பிடிச்சி அளப்
பிடுங்க. இன்னிக் கு
வழக்கத்தக்கு மாறு
என்ருள அளக்கச்
சொல்றியானே!”
என்று விவரிப்பாடு
வினவினும் தொப்பு
ளான்.

“என்வந்த வழக்
கம் வெண்டியிருக்கு.
தான் இன்னிக்கு அளக்
கப் போறியிடுவோ.
நீங்கனே அளந்து
போடுங்க” என்று
காதத முத்துயின்
வாய்க்கிருந்து “சனிப்
போடு வாரித்தைகிக்
வெளியப்பட்டன.

அவன் அப்பாசு
கொன்னதும், தட்டித்
கொண்டதும் தொப்
புளாறுக்கு மட்டு
மல்ல, எல்லா ஆட்
களுக்குமே ஒரீர் ஆட்
சரியாய் இருந்தது.

“என்ன, சாமி!
ஒங்களுக்கு இன்னிக்கி
ஒடம்பு சரியல்லையா?
காததாய் பிடுத்துத்
ஒங்க மூசம் ஒரு மாதிரி
வாடுவ இருக்குதுங்
கலோ!” என்று கண்

என்பாள். பாத்திரமும் பரி
யோநும் கேட்டவளது
அவளை நோக்கி வந்தான்
முத்துலுமயின் மனைவி மன
சம்பளம்.

"அதெவ்வாறு ஒன்று
மிகவே மங்கியது!" என்று
பதிலளித்த காத்திரத்தொரு
வாழ்வுப் புண்ணைப்பை
வழிய வரவழைத்து அவளைப்
பார்த்து உறாத்தான்.

"நிம்மனாகிக்கு அடுத்த
வாரம் என்னுமயிடிலே,
பெயர் பெயர்'டி தென்தல
இருக்கிறதும். அத

நுமேதான்
சாதி கிளப்பா
விடுக்காமை" என்று
தனக்கும் பட்டதை எடுத்து
தர் சொல்லும் என்று
நா. இரும் பகத்திலே
வின்றுகொண்டு அளந்து
பொருள் எங்கும் சாக்கியே
பிடித்துக் கொண்டிருந்த
பூவாடி.

அதைக் கேட்டும் கேட்க
காதவளப் போல் நின்று
கொண்டிருந்தான் காத்த
முத்து. அதற்குப் பிறகு
யாரும் அவளுக்கு பேசிக்
கொடுக்க முன் வரவில்லை.

ஒவ்வொருவரும் தங்க
தனையே வேறொரு மூலமுத
மாக எடுப்பதற்குத்தான்.

மாடுகளில் சதக்கை
பொலி குறுங்கக் கனத்து
மேட்டி ருபு வந்து சிவந்து
வண்டி. அநிலிருந்து கீழே
குதித்து இறங்கியவர்களும்
சாட்டைத் தூசிலையும் வலி
யெடுத்துக்கொண்டு வந்த
முத்துலுமயேதாக்கி வந்தான்.

"என்னவோ! இந்த
வருஷம் கண்டு முதல் எப்
படி இருக்கு? போன வரு
ஷத்துக்குக் கடுத்ததானே?"
என்று மேட்டியாறு கடிக்
வைக்கப்பட்டிருந்த மூட்டை
களை நோட்டும் விட்டான்
சிங்காரம்.

"முன்னு மூட்டை கடிக்
கவங்குக்கு" என்று கரத்
திறிப் பதில் சொன்னான்
காத்திரத்தும்.

"அப்போ! உங்கிட்டே
ஒன்று முக்கியமான சொல்ல

மறந்துட்டு போ. உங்க சங்கைப் பையன் தங்கராக உங்களைத்
தெடிக்கிட்டும் பண்ணுகு வந்தான். பொண்ணு விட்டியே
விடுத்து எப்போ வந்திருக்காங்கனாம். அக்கா உங்களைத்
சேக்கிரம் விட்டுக்கு நாச சொய்க்கினாம்" - என்று சிங்காரம்
.கக்கரைபோடும் ஆர்வத்தோடும் கூறியதைப் பிடிபிடிக்காமல்
கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் காத்திரத்தும். சிங்காரம்
தொடர்ந்து பேசினான்.

"ஒண்ணே! என்னவோயோ இருக்கீங்க? எவ்வாறு
துக்கு தாது தெருங்குச்சென்று போய்க்கிறீங்கனா? அதெல்
ளாம் ஒண்ணும் கவனிப்பு எதிலும். நம்ம பண்ணையாட்டை
செக்கையர் எதுக்கு இருக்காங்க? அங்குக்கேயே சென்று முன்னு
கொரு உதவிக்கு வைக்கிட்டு எங்காக காரியத்தையும்
செஞ்சு முடிக்கினாம்."

"பண்ணை ஒண்ணையாதி இக்கே செக்காரம். அதெக்காய்
பெரிய ஐயா கையத்திடா போய்க்கினா. இந்தச் சின்ன
துவாவுக்கு மறுஷன் அருமை ஒண்ணும் தெரியே. நாம்
என்னதான் மரபு உதாரணமும் கொஞ்சம் கூட நன்றி
கிவனா? இவ்வாறு அவர் நடந்துகொரு."

"தீ சொய்ந்து எண்ணெய்தான்யோ! தானும் பெரிய
துவா என்னவாதிக்குது கவனிக்கிட்டுத்தான் வாரேன்.
கிவன் ஐயாவிட்டு பிடிவாதமும் முரட்டுத்தனமும்தான்
இருக்கே பொழியக் கொஞ்சம்கூட மனிதாபிமானமில்லையே.
தன்னுடைய சொத்து கைத்திறை குறிவா பிடுக்கிடுபேர் தவிர
முற்றவங்களுடைய கை. தங்கத்தையும் பத்திக் கவனிப்
படாதே கிவனே."

“நாது நான்கு முகமே ஒரு விஷயம் நடத்திச்சி. அதுவியிருந்து எங்கு மனித சிவியே. தான்னு கேட்டே. ரொம்ப வந்து தப்பினே. இருந்தாலும் வண்புலியே போவாப்போது இருந்தேன்” என்று சிவ கார்த்தியே உதயவாறு கூட்டுகிறார் பார்த்து.
“சீக்கிரம் டிரைவ் கார் வண்புலியே ஒதுக்கி, திரைமாரிச்சி” என்று உடையே வீட்டுகிறார்.

67 எனது மூட்டைக்கீழ் ஏழுநீர் கொண்டு
கண்ணாடி பண்ணையார் வீட்டை நோக்கிப்
புறப்பட்டது. கிங்காரம் கண்ணாடிப் பூட்டித்
திறக்கவே சென்று நடைபெருகத்தான். அது
மூக்குப் பிள்ளையே மூட்டைக்கீழ் பீழை
காந்திரிதந்தால் காத்திருந்தது. இருவருக்கு
விடைபட பிள்ளையும் கண்ணாடியைத் தோல் மீது
விட்டது.

[illegible][illegible]

¹² அந்தப் பள்ளியிலிருந்து சிறகு கொண்டு
முடிவாகச் சிங்காரம். ஆனால் உட்கிடை சிவன
பாபாவுடனான திரு. துரைமணிசாமி ஆனால்

பிட்டுக் கவரணத்துக்கு இருந்து ஆயாப் பணத்தோடு காவியப் செஞ்சு கொடுக்கிறது வரக்கூட. காத்திருந்து நாம் பங்கிளவியே முக்கியமாக ஆறு. அதனிடம் இருந்து ஆயாப் பணத்தோடு காணியப் செஞ்சு கொடுக்கிறது சின்னவையிடம் கொண்டுங்க. ஆறு அங்கு இருக்கிறது மரத்துல சதிரி. பொட்டுப் பிட்டுகிறது இருந்து ஆயாப் பணம் மட்டும் கத்தாரு.

ஆமாம். நீ எல்லாவிதமான சோதனைகளையும் செய்துப் போய் வருகிறாயா கேள். எல்லாவிதமான

“நான் என்ன செய்வது? போனமொழிதான். வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டேன்.”

“எனக்கெனவே நீ பெரிசு தாய் பெண்
தெய்வம். நீ அந்த அளவற்ற உயர்வுக்கு
செட்டுது தாய் உடைபெற்று தூக்கி முகத்
தென் சிவ எழும்பிவிட்டு வந்திருக்க வேண்டாம்
அந்த அளவற்ற உயர்வுக்கு உயர்வாக அளவற்ற
பெருமதிக்கு அளவற்ற உயர்வுக்கு உயர்வு.”

[illegible][illegible]

"இருக்கப்பட்டே செயலாய் தன்முனை
தென்து நடந்ததிட்டிற் நான் வாரியமடியது

“இந்திய சமூக வகைப்பாடு”

புதுதேவியின் உரித்துமான உதவுகவரி மீது துஷ்ப்புத்தி மூலமாகப் பண்பு மூலமாகப் போதுமான அளவுக்கு உதவி செய்து கொடுத்திருக்கிறார். அதற்கு நிகழ்ந்த அபாயங்களைச் சம்பாதித்த பண்பு மூலமாக உதவி செய்து கொடுத்திருக்கிறார்.

[illegible]

**மகிழ்ச்சியைத் தோய்க்கவே
அண்டவிலிடாமல் தடுக்க
ஹார்லிக்ஸ்.**

**“தொல்லிலின் ஊட்டம் தோய் எதிர்ப்புச்
சக்தியைப் பெருக்கி, நாள்தோறும்
ஆரோக்கியத்தைக் காக்கிறது.”**

— இலாஸ் அன்ஜலீஸ் டாக்டர் க. திவ்யா.

மகிழ்ச்சியில் உடலில் தோய்
எதிர்ப்புச் சக்தி குறைவாக இருக்
கிறது. அடிக்கடி ஏதாவது ஒரு
நோய்க்கு நீங்கள் உள்ளாக வேரு
மிறது. அதனால்தான், கசித்ரா,
இதர வகைகளில் கவனிப்
பதுடன், தன்னுடைய குடும்ப
பத்தினருக்கு நாளும்
ஹார்லிக்ஸ் தந்து அவர்
எனக்கு நோய் ஏதும் வராமல்
பார்த்துக் கொள்கிறார்.

கசித்ராவின் டாக்டர்
ஹார்லிக்ஸையே நிபாரித
செய்திருர். ஏனெனில், தோய்
எதிர்ப்புச் சக்தியை
வளர்க்கு, உடல்
நலத்தை காள்
தோறும் காக்கும்
ஊட்டமுள்ள சத்து
ஹார்லிக்ஸில்
நிறைந்து இருக்
கிறது.

**முழுமையான
ஊட்டம்மீற
ஹார்லிக்ஸ்**

‘ஹார்லிக்ஸ்’— ஒரு
பதியு் பெற்ற டிரேட்மார்க்

எந்த ஒரு வாகனத்திற்கும் மறு பக்கம் உண்டா. 'பூ' வாகனம் விழுந்து வெண்டிருக்கும்போது நிரென்று ஒரு சமயம் 'தலை' விழுந்தால்?

மின்னி ஸ்டிரைக் செந்த விதம்!

-சுபாஷ்-

செந்திரன் ஸ்டிரைக்

லில் மூட்டை மூடிக்கொண்ட இறங்கிய நாயின் பிரயாணி இருவர் வீட்டுக்குப் போக ஒரு பாக்ஸிவைக் கொண்டுபோட்டு அமுத்திக் கொண்டார். பிரசித்த ஸாரதி கோயில் போய்ச் சேர, பிரெஞ்சுவாசு கத்தி விரித்து கட்டுத்துச் சட்ட ரூபாய் எட்டுடினாரவர் பிட்டைத ஒருவாறு தீரணித்துக் கொண்டு, தவக்கத்துடன் பிரயாணி பந்து ரூபாய் நோட்டை எடுத்துக் கொடுக்க, "நிம்மனறு இவ்வாறு தாது கிராக்வி" என்று காக்வி கண்டாரது தாக்கி எறிந்து பேச, பிடிக்கது அணிந்தம்.

அவ்வளவு தான்; தகா முறையுடன் டாக்ஸி பிரயாணிகள் மின்னம் ஸ்டிரைக் செய்தனர். தப்பித் தவறி ஒரு பயணிகட டைலன் தலை வாகனத்தைத் தடுத்து மடையலிலும், ரயில் பிரயாணிகள் துட்கா தேய்னர்; நுதல்வன் பிறத்த தான் பரிசு வாகனங்களுக்கு அரத்த தது மொன்று.

அன்று ஒரு டாக்ஸியில் ரீட்டி கொடி நெளாணைப் போட வேண்டுமே! அதுறு... டாக்ஸி முற வாகன் பஸ் ஸ்டாண்ட் க்கு அருகே அணிந்து கல எதனைத் சுத்தும் பிடிவாது மாக ஒரு கிராக்விடத் திருப்பிப் பார்க்கல்கி. பேசிகள் மூக்கிக்கு, மூக்கி கவலிப்பாரத்த அதுததக் குழந்தைகள் போல் கிடத் தன்.

-வாரி செய்வோர்
அவர் போலீஸ்

பிரெஞ்சுவர் சுத்தித்து டாக்ஸி கொடுத்திவார் பிரயாணிக் குற்ற மரியாதை கொடுத்தாவிட்டாகப் பிஷாபாய் தொடும் எம் விவக்கிஷர். டாக்ஸி மூட்டிவன் கபட கடிவா பெட்டி டிராபிக் கமிஷனரைச் சுத்தித்துத் தக்கன கம்ப. வாரி முறை விட்டார். இரு கட்டிவாக்குப் இரு காலகிராத் தந்த போலீஸ் ஒரு சமயம் உடம்படிக்கல்கு முயன்று கொண்டிருந்தனர்.

பிரைஸ் ஆகப்பத்தியில் கம் பக்கலிவைசை கொப்பித்து அன்று சில ரூபாய்கள் எப்பாடுக்க நிலத்த ஒரு நுளர்வர் இத்தப பயணிகள் ஸ்டிரைக்கிலும் மிகவும் பாடுகிவார். டாக். தாது கப்பலிவன் கத்திரியில் போக்கக் குறைத்த வத்து மூலவை விவாத்து செலிக்க தீவரத்த டிரைவர் வது மானியிலி வாகுதார். அக்கலவ தாத்தாவுக்கு வதியில் வாத சில கார் மூட்டிவன் க மூட்டிக் கொண்டிருந்தனர்.

இரண்டாம் தான் தீவிரமாக தீக்கிவோ, அவ்விவாக்கம் எம். எம். ஏ. தலியீட்டு தடத்திவ போத மறதல் கிவாரிவை கணித்து. இவ்விவிக் குக்கிவரும் ரா கத்திவ போ'டி போல் அடங்கிவிட்டது. போக்குவரத்து மந்திரி தமது வெய்லுடன் பாவனத்ததை ரத்து செய்து விட்டு, முழுக்கதற ரீட்டி க்கை வ டாக்ஸிவிக் கட்டகாரித்த பயணிகிவ கலாய்வுடன், காத்விருந்தனர்.

"டாக்ஸியில் ஏத மறுக்கும் பயணிகிவப் போலீஸ் இழுத்து சாந்து செய்க்குடாதா!" என்ற நிருபர் கேள்விக்கு ஸ்ர அகிகா? செத்தாது! "தாய்கள் தடுக்க நடவடிக்கை எடுத்த தாக் அது மூட கா அண்ட ஆட்டர் பிரெஞ்சுவாக மாரி விடும்!" என்றகருநர்.

முதல்வர் தலியீட்டிவதும் டாக்ஸி பயணிகள் கல்கத் தலியவ் கொடிவைத் காழ்த்தினர். இவ் டாக்ஸி டிரைவர்கள் திடீர் கடினாக் செய்து நடு வதியில் பிரயாணிகிவ அப்போ எம்மு விடுவதில்லை வன்ற வாக்வு; போக்குவரத்துக்குத் தண்ட வாக் அணிவகிவ சிறுத்துவதில்லை என்ற கருநி தலியவ்வுரை அணித்ததுடன் டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கும் வன்றவா பறகுத் துமிஞ்ச் கொதான் கருப்பவை கொட்டிவத் தலியி இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் மூலம் து ததையும் டாக்ஸி மூலிவன் மூட்டிக் கொண்டா து.

பாதுகலிவன் மீண்டும் டாக்ஸி டிரைவிகள் ஆயுதங்கள்!

பெருமக்கள பார்த்தால் ரகு தூரத்தில்
அந்த நெறராட்டு காற் படுத்து போண்டிருந்
தது. "நங்க வேலை, நம்பினாப் பார்த்துக்
கொண்டேன்..... நானேயே பிடித்து விடாட்
பேடா, அவன்" என்று முணியடித்து நன்
விதனை நொத்தடி வெறுப்படன் மகட்
டனர இழுத்துக் கொண்டு, இங்கு, தன்னைக்
கொண்டு நடந்தான் ரகு!

அந்த நெறராட்டு மோனின் வாச,
அவனைப் பார்த்தது நமது இடைத் ததா
நாலகல் போங்கி எழுவுகின்றன, அவனைத்
தூரத்துவானேன்? அதற்குக் காரணம்
இருந்தது.

ஏறத்தாழ இரண்டே நாட்களுக்கு முன்பு
எழும்பூர் கட்டைகளில் நடத்த கேள்வி
இன்னும் பச்சையாய், இங்கே, இங்கே,
பெரியாள், அவள் தெருவில், மகாக்கிள்
இருக்கிறது!

மீளும்பூர் மகிழ்ச்சி கட்டுவது...

அன்று ரகுவின மானேனது கழிப்பது...
வந்த ரகு அமரக்களமாக கொட்டி... சிவத்
தளாக, கொய்கி பானாடிப் பிள்ளியும்,
வழியில் தாறு போர் நம்மைத் தீர்ப்பிப்
பார்த்தால் தீவனாகக் தலைவித் புது வணப்
வருவது கனலும், வெள்ளை வெளிகள் என்று
புரண் செய்த கொண்டாக நடந்து பெருகா
நாற்பது பெராகப் பாடபது அமரக்கி
கேளும்! ரகுவினக் கொட்டி கொண்டுமா தான்
தான் மகிழ்ச்சியை மறு அவருடைய என்று

மா! அவர்களுடைய துன்பொரு பெட்டியாகப்
தொட்டம் விட்டபடி ஜன்னலொரமாகப்
நடந்து கொண்டிருந்தான்.

வாழ்க்கைகள் எல்லையே அடுத்த விழுது
என்று நடக்க போகிறது என்று தெரிவாத
வெப்பமனத்தால் அந்த மூத்த விழுது வரை
மீட்டோ வானுவலில் சஞ்சாரம் செய்கு
கொண்டிருந்த ரகு, அடுத்த விழுது தன்
மூத்திற் பார்த்து பத்து பக்கத்தில் தன்
வீணப் படிதென்று அடித்து அபிஷேகம்
செய்குது போல் உணர்ந்தான். பத்து
வானவர அப்படியே அமைவது தீரனுவிட்
டான் பின்பு உதாரித்துக் கொண்டு பார்த்த
போது கேக்கச் செல்லல் என்று ஆரத்தி
செய் வந்தது அவன் மேல் கொட்டியது
... கொண்டு திறத் திரை பதார்த்தம்
ஒன்று அவன் மூத்திற் போதி வழித்து மேல்
கொண்ட மாரக்கையால் பெண்ணடையும் தலைத்
துக் கொண்டு மீற கொட்டிக் கொண்
படுத்து!

விஷயம் இவருவதுமிகிற. பாபரா
பெட்டியிலுள்ளிருந்து கெத்தியை போட்டுக்
கொண்டு வெளியேயிழைத்துக்கொள்ள!

கொய்க் கண்டி கொடுத்தால் ஓல்
கொருவர் துன்பொரு விதமாக நடந்துகொள்
வார்கள் ரகுவினக் வந்த கொய்கை, பத்தா
விரம் நூல்களை, திருப்பதியுயிரம் புரிகன்
ஆவியாகப் பத்து தான் கொய்கப் பட்டினிக்குப்
பிறகு பப்பா துணைக்கு அடுத்திருக்கிறோமா,
அதுபோன்று தான் புரிகாத கத்தல்களால்
அவன் வாயுதும் மூக்காதும் வெளியே
... ..

அதன் பெட்டியிலுள்ள அவன் எட்டியப்
பார்த்தான்.

கனென்.

அதே ஒருபடியும் கெற்றிடுக என்று இன்
ருகியிருந்து ஒட்டி, போத்தப் பெத்த

விழித்துக் கொண்டு மேலாக ஒருவர் உட-
லார்த்து கொண்டிருந்தார். அவருக்கு அருகே
சைவியப் பிசாத்து கொண்டு மிக
மறுவற்ற மனம் மூடிக்கிடக்கிறார். உட-
தன் கலிய பௌவ கருணைமையால் விழி-
க்கச் செய்து விடும் அமர்த்திருத்தான் அவன்.
அவருடைய அருமைக் கண்ணு தன் கொய்த-
தைத் தனித்துக் கொண்டு சரண் அடைவத்
தயாராய் இருக்க அவன், அவன் அழகம்
இருந்தால் ரதவுக்கு என்ன?

தன் ஆத்திரம் அடங்கும் மட்டும், அத்தக்
மேலுந்து பரம்பரையையும், அவரது மடத்
தனத்தையும், அவரது அங்க உடம்பையும்
யும் அவருக்குப் பிறவிமீதேயே மூன்று இடம்
என்பதையும் தனது எக்ஸ்ட்ர கண்டிஷன்
கண்டு விழித்துக்கூறுத் தொண்டாவியும் மார்த்
ததைப் பேசுதலும் விளாசித் தனக்கே கொண்-
டிருத்தான் ரகு!

அந்த மங்கல மடவன்மம் முத்துப் பல்
காட்டிக் கைகயிப் பத்தாவியும் "சாக்க"க்
கொய்க் விட்டான். அப்படியும் ரகுவித்
தின் அடங்கியபடியும்.

அத்தருள் கூட்டத்துக்குக் கேட்ட வேண்-
டுமா! அத்தப் பெட்டியைப் கழித்துக்கொண்டு
பலர் ரகுவை உதராகப்படுத்தினார்கள். அவர்
அத்தக் கிழவருக்கும் பெண்ணுக்கும் பரிந்து
பெய்தார்கள்.

ரகு தன் ஆயில் மானேஜரை வழி
அனுப்ப வந்திருக்கிறதும் என்பதைப்போ மறத்-
தான். எப்படியும் அத்தப் பெட்டிகளும்
தன்மக வழியாகவாவது தான் ஏதி,
அவன் கைத்தியம் போய் விழித்துக் கொண்-
டிருத்த அத்தக் கிழவரை ஆனா தீர நூறு
வாங்கு வாங்கிவந்தான் தனக்கு ஏற்பட்ட
அவமானம் திரும்பொழிந்தது அவனுக்கு.

"கெத்திரியே சேவக போட்டவர்களை வெளி-
யிலே பார்த்துத் தப்பிவருங்கள். சார்... அது
தெரியாதவர்களை வெத்திரியே வெளியே போடத்
கூடாது.... தெரியுமா?" என்று உறுதி-
யுள்ளார்.

அவன் அத்தக் கிழவருக்காகப் பதிக்
கொண்டான் இப்போது.

"பார்த்திருத்தான் சார், தப்பிவரு!"
தமிழ் மொழியின் மென்மையையும் பற்றியும்
அது எவ்வளவு பொருள் தலக்களுக்கு இடம்
தரக் கூடியது என்பதைப் பற்றியும் எம்
வாஸோ மகா அறிவாளிகள் சொன்ன
விருத்திபுரங்கள்.

ரகுவுக்கு ஒருவர் தமிழ்நிலை உண்டு.

"என்ன பார்த்திருத்தான் துப்பிலுரா?
தான் வருவதைப் பார்த்து வேண்டுமென்றே
துப்பிலுரா? ஏன், கொட்டைக் கிழை!
உட்கு அகலவையே மிளகு?" என்று ரகு
தன்மக வழியாகவோ என்று பார்த்தான்.

"பார்த்திருக்கோ பெரியப்பா... தான் அப்-
போதே சொன்னான், கொட்டைக்கார!" என்று
அத்த ஒய்யாரி அவன், கிண்டலாகச் சொட்-
பாரத்தில் கடிவிர்த்த அகிலமும் ரகுவைப்
பிடித்துப் பிள்ளை இறுக்கக் கூடவென்று உயி-
யடி ரவிப் புறப்பட்டு நகர்த்து.

ரகு என்ன முயல்புமே தடக்கென்கை, கூட-
டத்தினர் அவன் அவ்வளவு இறுக்கமாய்
பிடித்துக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு வழியாய்
அத்த வண்டி தாய்ப்பரம் போய்ச் சேர்ந்தது

என்று கண்டிரோவின் விளாத்தைத் தெரிந்து
கொண்டிருந்தான் அவன் விடுவித்தார்கள்.

இப்போது நேராகவும் பரத்தாவை
அவ்வளவுதான் இவன், அகலது இவ்வளவுதான்
அவன், அன்று விட்டுக்கு வந்த ரகு அத்தக்
கைப் படித்த கண்டிக்கவும் பாண்டிடையும்
காண்டிக்குப் போட்டியிலும், என்னவது
அவன் விளாத்தைத் கண்டுபிடித்தது அதே
உடைமையப் போட்டுக் கொண்டு போய்
அவன் விட்டும் சகித சேய்யாவிட்டால் தன்
பெயர் ரகு இடம் என்று நுழைந்ததைக்
கொண்டிருத்தான் அவன்.

இறுதான் மத்தியானம் வரை யுராய்ச்
கமிஷனர் ஆயில் வாசலில் பதி டிடத்து
அத்த நேராகக் காரில் விளாத்தைத் கண்டு
பிடித்துக் கொண்டான் ரகு.

ரகு அன்னாமலைபுரத்தில் இருந்தது அத்-
தப் பட்டினம். மூன்று மூல்குந்தை காத்திருத்-
தான் அவன். பிறகு அதே உடைமைய மாட்-
டிக்கொண்டு ரகு அன்னாமலைபுரத்தில்
அத்தக் கொல் தெருவைக் கண்டுபிடிக்க
சென்றான். ஒரு காலம் (மனறய கணக்கு)
பெட்டிராக் தீர்த்து விட்டது. கூட்டமாரத்
தனக்கேகொண்டு ஒரு சத்திக் புத்தகான்.

எதிர்-

ஒரு விளக்குக் கட்டத்தின் அடியில் தீண்டு
கொண்டு உன்னகமையை அடிக்கடி குவித்து
உற்றுப் பார்த்துவிட்டு சைவியோ புகம்பிக்
கொண்டு தித்திருத்த அத்த உருவம்-

கா... அவரேதான்... அத்தக் கிழவோ
தான், ரவிவிருந்து அவன் மேல் வெற
தீவிக் சேந்தை உயிர்ந்த அவரேதான்!

இவர் என் இவருத் தீவிரு?

"அவ்வளவுதான்! அடிப்பட்டுக்கொண்-
டான் தவிமான். ஏன், கெவா! உன் இடம்
தெய்வக்கை வெண்டிக்கொள். நீ இப்போது
என்னிடம் காமாசக் சிக்கிக் கொண்டு விட்-
டாய்!" என்றபடி அவரை நோக்கி முன்
சோதிர ரகுவுக்குத் திடசென்று ஒரு சத்-
தெய்வம், இவன் சைவிய மாட்டைமார் அவர்
மேல் கைகவக்க, கிழம் 'பொட்' 'கென்று
உயிவா விட்டு கைத்தது என்னும் அவன் சதி-
என்ன?

"அன்னாமலைபுரத்தில் கொரக் கொண்டு!
கூட்டமாரத் வந்த கொடுக்காரன்!
சுறுசுறு 'மருத் மருத்'கென்று முறித்துக்
கொண்டு!

வாதிபர் ரகு பொய்ச்சிச் சைவிய!"

இப்படி எவ்வாறும் ஆச்சரியக் குறிக்கொடு
மறுதான் பத்திரிகையின் செப்தி வந்ததையும்
ஆச்சரியம் இடும் அகலவா?

ஆயின உட்கென்று தன் எண்ணத்தை
மாற்றிக்கொண்டான். இவரிடம் எதாவதப்
பெரி விட்டைக் கண்டுபிடித்த பிறகு அவன்,
அத்த நேராகக் கார், மோகின், அவனி
டம் மிபர் கொண்டுபோம் என்று அவர் அந்-
திக் தெருக்கின்று ரகு.

தன்னுட இருட்டி விட்டது அப்போது.
கார்ப்பொய்யென்று விளக்கு ஏதோ வெளிச்சம்
என்று சொல் சைவியோ இவ்வளவு விசிக்
கொண்டிருந்தது.

கெடுதலாய் அவரை அனுமிருக்க ரகு.

"தரி...வரி... அணக்கம் சார்... உங்க வீடு எங்கே, இப்பேதாது?" என்று.

மறு விதாய் அளர் போட்ட கச்சக் அவ லைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. அவர் விடு எங்கே என்று போட்டால் என் இப்படிச் சபதம் போடுகிறார் என்று புரியவில்லை அவருக்கு.

"நான் போகத் தயாரானே போகக் கம்பியா கவர்மெண்டிலே என் புரணை-பிரிவி பர்கஸைக் கொண்டு அடிச்சாணுங்கனோ அப் பசை போய்டுத்து... எங்காய் போய்டுத்து... டேய்... விடுன்னா ரொண்டேன் விடு விடு தொலையுது அது விடா? அப்பன்மீசடா... அரண்மனை... என் கொடுத்த பாவம். தான் யார் தெரியுமா? எங்கு மகாராஜா தெரி யுமா? இது என்ன தெரியுமா? 300 காரட் பூஜாக்கள் மகாரம், கோபிநாதர் இதுவரையில் என்ன பண்ணினார்? வெள்ளியாகிக்குத்து ஒரு ரத்தின விவாபாரி எத்தனாம். பத்துச் கோடி ரூபாய் போட்டான். என்விடம் நடக்குமோ? பங்கிப் பவறுத்து வாங்கிப்பிட்டுடேன் எப் படி இருக்கு பார்த்துச் சொல்லு" என்று ஒரு பெரிய எக்காளம் சிப்பியும் ரகுநிஸ் எக்ஸ்சி எகைபோ கொடுத்தார் அதைக் கிழவர்.

ரகு அவைக் வாங்கி உற்றுப் பார்த்தான். சாணைவரம் உயிரைக்கழுத்துக் கூட அது நன்றாகத் தெரிவும், கூறாவிடம் வந்து.

அவருக்குத் தயைமைத் தந்தியது. மகாலக் கெடுக்கென்று கடித்துப் பார்த்துக்கொண்டான். மகரப் பிரமாதாராக வயித்தது. சகி, கவரிமாவூட்காரை இருக்கிறேன் மகார முடிவுக்கு வந்தான். இது என்ன வித்தக் கெழல் மகாரம் மகாராஜா, அரண்மனை, மகாரம் எங்கிறது என்று அவருக்குத் தயை காய் புரியவில்லை. "நீங்கள்டா. இது பார் இதை யுமா. அவருக்கு எல்லையோ மைசூர் மகா ராஜாவாக இருக்க வேண்டும் போல் ஆனார் இருந்ததுவிட்டுப் போய் குடுவா அதற்கு எல்லா என்று என்னைவரையும் அவரைத் தாக்கிப் புன்னகை புரித்தபடி, "மகாரிக்குறையுள் தவருகக் கொய்க்கிட்டுடேன். நீங்கள்தான் மைசூர் மகாராஜா. அடே... இப்போது நன்றாகத் தெரிவிடுது. என் அரண்மனையை விட்டு வெளியே வந்திவிட்டாகா? ஒ'கெய்க் காத்து சரியாக வரவில்லையோ? தான் யார் தெரியுமோ?" என்று கேட்டான்.

"தெரியவில்லையே!"
"எவ்விதத் திருதான் என்று திருவாய்க்கார் சந்தைப் பாதையில் சென்றிப்படிருக்கிறீர்களா?"

"ஓ! ஆமாம். ஆமாம். நன்றாகத் திரைவுக்கு வருகிறது. உங்களைப் பற்றியும் உங்கள் பாட்டுக்களையும் நான் அடிக்கடி கேட்டிருக்கிறேன். அடாடா என்ன பாட்டு, என்ன வீரத்தனா!"

"மகாரிக்குறையும். நான் எவ்விதத் திருதான் மகாராஜா இங்கு, அவருடைய மூன்று வது பெண் வயிற்றுப் பெரன். ஆனால் ஏதும் பாட்டுக்கள் போட்டிருக்கிறேன். மிஸ்திக் கை-ரகசீராக இருக்கிறேன். என் கேட்டால் தந்தி சொல் என்ன தெரியுமா? 'அடி எவ்வித நிபாண்டம்... புன்னகை... என் தெற்கு மகாரத்து... பிப்பி... பிப்பி... பிப்பி... பிப்பி' எப்படி?" என்று ஒரு மகாலக் தயை ஆரம் பித்தான் ரகு.

**1973
கல்கி
திபாவளிமணி
அன்பளிப்பு!**

15.8.1973

**குத்திகன் கல்கிக்கு
கல்கிக்கு
திரைபாண்டிசீந்தா
வகைக்கு ரூ 46/-
சுறுப்புக்கள்.**

**கல்கிக்கு
பெருமகன்**

**திரை - கல்கி
கேள்வியை, கல்கி, 1973.**

கைபதிலாகவதில் அராளானால் உத்தியைப் பற்றி ஓரளவு அங்குக்குத் தெரியும். இது ஸ்டீவ் மர்ட்டிங் கொண்டு அனுபவிப்பான் அவ்வகைப்படுகாமென்று என்று அங்குக்குத் தோதாதுப் பெரிவிட்டுத் தப்பிக்கப் பார்த்தான்.

பத்துத் தரையு் வெவ்வேறு எடுத்து வைத்தவன் எட்டத்ததைத் துரத்தப்படுத்தியது. அதுவும் மறுபடியும் மகாராஜாவுக்குத் 'தொறே' என்று தன் கண்ணிலே இருவருக்கும் மகாராஜாவின் பரம்பரை வைத்ததோடு ஒரே வகைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்பான்.

"ஹா! அவரம்! என் அவரம்! இருங்கள்! இருங்கள்!" என்று பதமாவக் கட்டிவிட்ட படி அவரம் துரத்த ஆரம்பித்தான். அப்போதுதான் சேலுக்குப் புரிந்தது. அவர் கொடுத்த கழாக்கவையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒடுகிறேன் என்று. அந்தக் கிழம் இவ்வளவு வேகமாகத் துரத்தும் என்று எதிர்பார்த்த வில்லை அவன்.

இப்போதுதான் உயிரைக் காப்பிப் பிடித்துக் கொண்டு ஓடியது அவன். கைபதிலுத்திடம் செல்லி... உன் அவன் எதிர்.

எதிரே 'கைபு' மகாராஜா'வில் அவன் மீதுதான் நிறுத்தி விட்டது. வேகமாக வந்தான். விட்டென்று உயிரை புறத்திலிட்டான். கிழவரும் விட்டவரும். அவரும் உயிரை புறத்திலிட்டார்.

மறு கிழவரும்... தன் கைபிலிருந்து கழாக்கவையும் பதம் கொண்டு மட்டும் அவரைத் தோக்கி விட்டிருக்கிறார்களே பக்கத்துத் தோர்! நினைவு மறந்ததான் சது.

தான் விடுவதே இவ்வளவு நதி தகவலாக தன் கைபிலைப் பதையும் என்று சேலுவுக்கு எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது. அந்தக் கைபிலை கைபு மகாராஜாவின் கைபிலை பதம் பார்த்த அவர் "ஹா! துயே!" என்று சத்தம் ஆரம்பிப்பெருக்கெடுத்தோடக் கீழே எய்தினார்.

இந்தச் சத்தத்தைக் கேட்டுப் பக்கவாசிலிருந்து பலர் தப்பிவென்று ஓடிவந்தனர்.

"அட்டை வெய்ய குயா!" என்று கைபிலைவாரிகள் கூலாடு போட, "பெரிப்பான்! பெரிப்பான்! இத்தனை தான் உயிரைப் பெரிப்பான் போட்டிருக்க! உயிரை இப்படி அடித்து வாரா பெரிப்பான்!" என்று அவன்-அவள் மொறாய்ட் வார்த்தை அழைப்பு. ஒன்றிடுகின்ற தோட்டத்தின் இடம் தேடிக்கொண்டிருந்த சதுவின் கால்களின் மக்களாக விழுந்தன.

தோட்டத்தின் ஒதுக்குப்பகுதியில் லுமினின் திரும்பிவிருப்பான். அவன் பின் மக்களின்

புது தாகவெது போலிருந்தது. அவன் கைபிலே இருக்கக்கூடாது என்று மீண்டும் இப்போது பறந்தான்.

"ஹா... தப்பிவிட்டத் தப்பிக்க முடியுமா?" என்று வாரோ கெற்றித் கத்திரவியெழுது. திவ்ய துயித் கொண்டிருந்த அவன் கால்களில் மக்களாகக் கேட்டது.

இரு மெதுவாக ஒரு கைபிலைப் பிடித்துப் பார்த்தான். கைபிலை மெதுவையில் எட்டியில் படுத்திருப்பதையும், அதுமீதுள்ள கைபிலை கைபிலையில் ஒளி படருவதையும் ரசிக்கும் திவ்ய இவ்வளவு அவன். அவன் திவ்ய 'கைபிலை' என்று தெரிந்தது கொண்டு இருந்தது. வாரோ எட்டு ஒன்று போட்டிருந்தார்கள்.

அதுமீதுள்ள அவன் துடித்தான். எட்டென்று கைபிலை ஓடிக்கொண்டான் அவன்.

"ஹா... ஹா... அடி பாய்மா!" என்று எட்டியில் அடைத்தபடி கேட்டான் அவன்.

குயம், வாரம், கித்தார் எவ்வளவு சொத்து குறைந்தது அவன் கால்கள்.

"ஹா... உயிரைத் தாக்கோ!" என்று மறு படியும் கைபிலைக்கு அவன்.

விருட்டென்று எழுந்தான் சது.

"ஆமாம் போட... அடி பாய்மா, தோட்டம் பாய்மா. உயிரைப் பரம்பரையில் போட்டுத் தள்ளிவிடுகிறது. அன்று கட்டெனில் கெற்றியைச் சது அடிக்கவும், இன்று கீழே பதத்திலைத் துண்டிக்கி விட்டதற்காகச் செத்தான். இன்னும் இப்போ இருந்தான் என்ன என்ன செய்யக்கூடாது!"

"மீட்டர்! தோட்டம் ஒட்ட வேண்டாம்.

இந்தப் பக்கவாசில் அத்துமீறி நுழைந்திருக்கிறார்கள். என் பெரிப்பான் அவர்களைக் கவனித்தது படுகாயத்துக்கு உண்டாகி அவரை ஆய் பத்திரிகை அட்டி! செயல்படச் செய்திருக்கிறார்கள். அன்று கட்டெனில் கெற்றியைப் பரம்பரை கெற்றி எவ்வளவுப் கேட்டும் மகம் இவ்வளவு தீர், பெண்ணைக்குப் பெயர் இவ்வளவு எவ்வளவுகளை, அதிலும் கீழே பெய் போட!" என்று பெரித்த கொட்டி குய் அவன்.

"ஹா!" என்று பாயப் போவதிலிருந்து தடுத்துத் தடுத்துத் அந்த அளவின் ஒலியில் ஒலிக்க ஆரம்பித்த டெலிபோன்.

"ஹா!" என்று கைபிலைப் போ ஆரம்பித்த சது கிதாடியாக அவன் குயம் திரவாக அடைந்தான். "இன் இட்... அப் படியா!" என்று ஆச்சரியத்துடன் கூறிவான் "இன்னும் சது தெரிந்திருக்கிறேன்" என்றுப் போகி வைத்துவிட்டுத் தானே ஓடி வந்தான் அங்கிலும்.

FOUR AND A HALF MILLION PEOPLE READ THE WEEKLY...

...NATURALLY!

It is Asia's finest
illustrated magazine.

It gives you:

- * **Current Topics.** The Weekly helps you to keep pace with tomorrow: lively comment on topical subjects—political, social, economic, cultural.
- * **Commentaries.** The Weekly helps you know your neighbours—their origins, customs, rituals, their problems and their achievements.
- * **General Features.** The latest in books, films, music, theatre, painting, sport—series, humour and satire, a fun-filled page for children; jokes—have and make; your fortune from the Stars, and loads of other interesting material.

All written by experts, yet lively and readable.

All illustrated by the finest photographers, artists and cartoonists of the country.

Make
the Illustrated
YOUR
Weekly Habit

The Illustrated **Weekly** of India

சுதந்திரம் அளித்த வெள்ளையர்
எவ்வளவு இதை மூக்கு போட்டார்கள்.

"ஹா... பிஸ்டர்... ஐ யாங் கிங் ஹா"
என்று குமுறினார் அவர்.

"ஹா... எதற்கு ஹா!"

"உங்களை 'பெர்', 'பெர்' என்று
கேட்ட பெர்யு பெர்' என்னென்னம் என்று
குரல் நிமித்தமே... அதற்குத்தான் ஹா
என்றேன்."

"குதவிய நிமித்தமே... பிறகு நீருக்கென
இருக்கிறது 'ஹா' இப்படித்தான்!"

"இங்கி, தீதுமாயிடு ஹா ஹா. நீங்கள்
பெர் இங்கி; எங்கள் குழம்பத்தை, என்
பெர்யுமாயைக் காய்ப்பதில் ஏதென...
தெவ்வதம்..."

"துவாயோ! இது என்ன, ஏதாவது
நினைவு வந்திருக்கா! என்னென்னமோ உய
ரை எங்கும் போதியோ!"

"தோ... தோ... சிலியுடனாக இங்கே.
என் இப்பத்திலிருந்து போகும் வரையில்
வாந்ததென இங்கே."

"ஐ! இதில் பெரே இருக்கிறது உன்
வாந்தது!"

"ஹா... ஹா...! மதுபாஷம் என் காலையில்
கொடுத்தேன். விடியத்தொடிக் கொண்டு விடு
கிறேன். என் பெர்யுமாயை எவ்வாறு பெர்யு
என்ற விவரமாக. அந்தமே அதுவே உய...
கொண்டது குழம்பத்தில் மிகவும் பரிசுவல்
உண்ணா. போன வருஷம் நியுமேர்து
விவரமாகத்தான் உன் உணர்வு உணர்வானது
குழம்பின் குழம்பம். அவருக்குப் புதிது
பெற்றிருந்த விட்டது. எப்போது பார்த்தா
னும் தான் கமலாரு மாராஜா எப்பதும்,
தொடங்கி ஒரு வகை வந்ததிக் கொண்டு
வாரும் என்று பெற்றதையும் அவருக்கு வந்த
மாரி விட்டது. அந்த உணர்வு கடுமையாக
பார்த்து உட, அவரைத் தஞ்சாவூரில் ஒரு
பெர்யு சித்த வந்ததிலுடன் காட்டி
சென்று கொண்டுவிட்டமே தவிர...!

அந்த வந்ததிலர் அநிர்சியைத் தப்பிட்டு
வந்ததிலும், அநிர்சியாத் தாது தீருமேனும்,
தோ மருத்திலும் என்ற வந்ததிலுடைய,
தென்று மாரிவிட்டது பெர்யுமாயைக்
காலையில், என்மேலமே வந்ததிலுடைய
தென்றிருந்து நீங்கள் குட, அவர் தாது, நீங்கள்

அவரைக் காலையில் அந்தம், அது பெர்யுமாயை
பட்டு, அது அவருக்குச் சிலியை அநிர்சியை
வந்ததிலும், இப்போது அந்தத்திலும்
தந்தலம் பெறிறோம். இப்போது வந்த
'பெர்' அந்தம். அவருக்குப்பற்றி சிலியை
விட்டால் தீர வந்துதான் என்னமோ
விவரமாகத் தீருவார்."

"அவர் என்னவா விட்டம் பெர்யுமாயை
என் பெர்யுமாயை. குதவிய என்ன
கொண்டது குதவிய அந்தத்திலும்...!"

"கொண்டது குதவிய எந்தது!"

"குதவிய, என்மேலு பார்த்து, உணர்வு
என் பார்ப்பதிலுடைய உன் பெர்யுமாய்!
அந்த குதவிய விடம் பார்ப்பு ஹா! தீரு
கது குதவிய!"

"தோ... தோ..." என்று அவரால்
சித்ததன் அவர்.

"என்னவா பெர்யு காலையில் கொடுத்த
சித்தம். என்னவா பெர்யு என்மேலுமாயில்
பெர்யு மாரிமாய் விட்டது தந்திருக்கிறேன்!
அந்தமே இது கொண்டது குதவியத்தான்
கொடுத்தேன்?"

"குதவிய!"

"பெர் குதவிய உணர்வுக்குக் கொட்டி பெர்யு
மாய்... பெர் என்னவா கொடுத்த தோர்
தந்திருக்கிறேன்!" என்று தந்தி குதவிய
பார்த்துக் கொண்டமையில் குதவிய இவரை
க் கொண் இவருத்தொடியது.

குதவியின் சாத்திய அந்தம் உத்தரம்
பார்த்துக் கொண்டு "எனக்குத் தோன்ற
விடம். என்னென்றும், என்னுக்குக் கொட்டி பெர்யு
மாய் என்று தோன்றவந்தது கொள்கையின்
அவர் கொடுத்த விருவார். அவருக்கு பெர்யு
மாய், கொள்கை கொடுத்த விருவார். தானும்
பெர்யு விருவார், கொள்கையின் எந்ததும்
கொண்டு விருவென்" என்று புதவியை
செய்தார் தது.

"நீங்கள் கொள்கைப் கொள்கையாக, அந்த
வந்தபுர கடுமையாக ஐர் அவரை பெர்யு
கொள்கையின் எப்பதற்காகக்கூட விட்டது
கொள்கையின் என்னமே பெர்யுமாயே என்
அந்தமே விவரமாயின் என் இப்பத்தின் எந்த
தும்கொண்டு விட்டிருக்க!" என்று அவர்
தந்த உணர்வு சித்தமேனும் அவர்.

பெர்யுமாயின் வந்ததிலும்

அந்த தோன்று மந்திராவதத்தில் தோமாயிமாயை
குதவியத்தின் ஐர் கொள்கையின் காலையில்
யும், அந்தம் தந்தமாயும் அந்தமாய் இங்கி. அந்த வரம்
பிறந்த மாரிமாயின் திருமேனில் தந்த கொண்டு சென்ற
காலையில் அந்தம் சாத்திரமாய் வந்த இடத்தில்
ஐர் கொள்கையின் காலையில் ஒரு பிறந்தமாயின் அமைப்பு
தந்த அந்தம் அந்தமாயின் குதவியத்தின் வந்தார். மந்திராவை
கொள்கையின் தந்தி மாரிமாயின் கொண்டுதந்த கொள்கை
யின் இத்தம் பிறந்தமாயின் அமைக்கப்பட்ட இருக்கிறது. மந்திரா
வந்த மாரிமாயின் மாரிமாயின் இத்தம் அந்தமாயின்
குதவிய என் தந்தமாயின் மாரிமாயின் பார்த்து இத்தமாயின்
அந்தமாயின் இருக்கையின் இத்தம் பிறந்தமாயின் விருவாயின்
உருவத்திற்கு அந்தமாயின் அந்தம் வந்தது குதவியத்தின்
பெர்யு அந்தம் கொள்கையின் ஐர் கொள்கையின் மாரி
பிறந்தமாயின் திருமேனில் காட்டி, 6, தந்திரமாய் தீரு
தொன்றது தந்த வந்தார். சாத்திரமாயின், கொள்கை - 16.

சொத்து வைத்திருப்போர்களே ! வரி கொடுப்போர்களே !

**எந்த ஒரு 'பேனாமி' சொத்தின், அல்லது
ஒப்புக்காக வேறு ஒருவர் பெயரிலுள்ள
சொத்தின் உண்மையான, அல்லது பயனை
அனுபவிக்கும் உரிமையுள்ள
சொந்தக்காரரா நீங்கள்?**

அம்மீதம் இருந்தால், அத்தகைய சொத்தின் விஷயத்தில் உங்களுக்கு
இருக்கும் பேனாமி பாத்ரிபகதவை மறுமலம் தவறு செய்து பின்புறம்
வங்கலில் தெரிவித்து விடுங்கள் :

அ) உங்களுடைய வருமானக் கணக்கை (பிட்ஸ்) கொடுக்கும்போது
'பேனாமி' சொத்து மூலமான வருமானத்தையும் தெரி
வித்துவிடுங்கள் :

அல்லது

ஆ) உங்களுடைய சொத்து விவர அறிக்கையில் அதன் மதிப்பை
அறிவித்துவிடுங்கள்.

அல்லது

இ) 1962-ம் வருடத்திய வருமான வரி விதிகளின் 122-வது
விதிப்படி தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்க போரம் 53-ல் 'பேனாமி' விவர
ரங்கலில் அறிக்கையாகத் தயாரித்து தெரிவித்து
விடுங்கள்.

**இந்த விவரங்களைத் தெரிவிப்பது உங்களுக்கு
நன்மையே பயக்கும். ஏனென்றும், உங்களுடைய 'பேனாமி'
உடைமைய விவரங்களைத் தெரிவிக்காவிடில்**

- 1) அந்த உடைமையின் விஷயத்தில் உங்களுடைய உரிமையை நீதி-
தாட்ட நீங்கள் போர்ட்டில் வழக்குத் தொடர முடி-
யாது. அதனால் உங்களுடைய உடைமையை இழக்கும் அபாயத்-
திற்கு நீங்கள் உள்ளாகக்கூடும்.
- 2) தவறான, பொய்யான அல்லது தவறும் பொய்-
யுமான வருமான வரிக் கணக்கை கொடுத்ததற்காக உங்கள்
மீது வழக்கு தொடரும் நிலையை நீங்கள் ஏற்-
படுத்திக் கொள்கிறீர்கள்.

மேலும் தவறான அறிவு தவறு செய்து மதிப்பீடு செய்தல் உங்களுடைய
வருமான வரி அறிக்கைப்படி, வருமான வரி இலாகாவின் மொதுதனைத்
தொடர்பு அறிவாங்கடினா தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

மெளரிவிட்டது :

டைரக்டரேட் ஆஃப் இன்ஸ்பெக்ஷன்

(ஆஃபிஸ், புன்லி விவர, மெளரிவிட்டுப் பிரிவு)
மயூர் பவன், கன்னடம் கங்கல், புது தில்லி

வட்ட மேஜை

கிரிசுமி ஸ்ரீ ஆதார்பாய் அவர்கள்,
இளைஞர்கள் வரதட்சிணை வாங்காமல் ஏழையி-
யெய்க்களை மணம் புசித்து கொள்ள முன்
வர வேண்டும் என்று திருவாய் மலர்த்தருவி-
நார்கள். உண்மையில் வரதட்சிணை வாங்குதல்
தம் சமுதாயத்தில் பரவிவுள்ள ஒரு திராசு
கொடுமையே ஆகும். இக்கொடுமையை
ஒழித்தாவல்லாது ஏழைகளுக்குப் புனர்
வாழ்வு கிடைக்காது என்பதும், வரதட்சிணை
விறும் சமூகம் ஒருபோதும் முன்னேறாது என்ப-
தும் நல்ல மனமுள்ள அனைவரும் ஒப்புக்
கொள்ள வேண்டிய உண்மையாகும். பூத்யஸு-
ரானாஜி அவர்களும் இதே கருத்தை வலி-
யுறுத்தி வந்தார் என்பதும் வேண்டியை-
மால், எம்மே ஸ்ரீ ஆதார்பாய் திருவுணர்வு
அவர்களது ஆசிரியன் இத்தகரண முயற்சி
களில் உபேட ஒரு சில இளைஞர்களால்
தாங்கள் முடிவெடுத்திருக்கிறார்கள். மனத்
சமுதாய நிலையில் நாட்டம் கொண்டிருக்க
இருங் தலைமுறையினர் இப்போதும் பணியில்
யங்கு கொண்டு எங்களுடம் சேர்த்து
ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும், இக்காலத்தினை
இவ்விதே நினைவேற்ற ஏழைமலர்களின்
தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட மூலக் குறை
எங்களுடம் தொடர்பு கொள்ள வேண்டு-
மின்றும்.

'சமூகநய' இளைஞர் மன்றம்,
5-6-30, குழந்தை ம. வீதானம்
இலியம், வத்தவருக்கு ம. பாண்டிச்சேரிவரை
10-7-73 என். அனந்தராசு

கூட்டத் 10-5-73 அன்று கும்பிகொணம்
அரசினர் மருத்துவ மனையில் நூற்று விரல்
களை இழந்த தொலாவினை ஒருவர் உண்ட-
தாக்கவும், அவருக்குக் கட்டுக் கட்டும் கம்ப-
யுண்டி கட்டுக் கட்ட மறுத்ததாகவும்,

தொலாவினிடம் நுத்து குபாய் கொடுத்தால்
தாம் கட்டுக் கட்டுவதாகக் கூறிவதாகவும்
புகார் செய்து, 1-7-73 கல்வியில் வட்ட-
மேஜைப் பகுதியில் எழுதியுள்ளதைக் கண்டு
அதிர்ச்சி உண்டாகிற்று. இதிலுள்ள சம்-
யகம் ஏதும் எங்கும் மருத்துவ மனையில்
நடைபெறவில்லை.

எங்கும் மருத்துவ மனையில் அபிவிரு-
தமான தொலாவின்களுக்குத் திரைமர் நல்ல
மனையில் பணிபுரற்றி வருகிறார்கள்.

கும்பிகொணம், ஆர். மரிய சூரை
2-7-73 செயலாளர், செவிவிவ
உதவியாளர்கள் எங்கும்,
அரசு மருத்துவமனை

கூட்டி 2-7-73 இதற்கும் 'மெட்' என்-
பெரும் ஒரு வகை உலாவி தூக்க விவரணைத்
தொற்றுவிக்கும் வகையில் கிருமி பரவுகிறது
என்றுள்ளது. இந்த விவரணைத் தொற்று
விப்பது வகையில் என்பது தவறு. டீபிஎஸ்
கொணம் காம்போனல் (Trypanosoma Com-
monis) என்றும் ஓட்டுவனல் (Parasite) என்றும்
இத்தகரம் பரவுகிறது. இந்த ஓட்டுவனல்,
திராவி இனத்தைச் சேர்ந்தது. வகையில்
என்பது உயிரினம் பொருளையவற்றில் திரா-
வினா, தவறுமா என்று பகுத்தறிவ முடி-
வாக ஒன்று அமை திரைமடம் மூலக்கூறு
(Protein Molecule) என்றும் சொல்லுகின்றது.
ஓர் அங்குலத்தின் எழுபத்தாறுவிரத்தில்
ஒரு பாகம் முதல் முப்பது பாகத்தில் ஒரு
பாகம் வரை கிட்டும் உண்டாகிறது. மிகக் கிரியை
பாக்கமேகாவைக் மிக மிகக் கிரியை,
தூவதொகும், பெரியவகை, இளம்பிள்ளை
வகை, மனம்வகை அம்மை இவை வகை
வகை உண்டாகும் தொல்கள்.

நகரவகை
10-7-73 என். அனந்தராசு குட்டியும் பிள்ளை

மண்டம் வேண்டிய ஒரு விவரணைத் தவறு நடந்து
கொண்டிருக்கிறது. மனம் வகைவகை வேண்டி இத்தகரத்
தவறு 'இனி' வேண்டி வகை வகைவகை என்ற மனம் வகை
கூட்டத் வேண்டிவகைவகை வேண்டி வகை வகைவகை
வித்திவகைவகைவகை என்ற திட்டம் வகைவகைவகை. ஆனால்
அவ்வகைவகை இத்தகரத் மனம் வகை வகைவகைவகை. வகைவகை
வித்திவகை வகை இத்தகரத் ஒரு வகைவகை வகைவகை, தவறு
வகைவகை வேண்டி இத்தகரத் இத்தகரத் குழந்தைவகை
வேண்டிவகைவகை. திரை விவரணைத் வேண்டி திட்டமிட்டு
வேண்டிவகை. தவறுவகை குழந்தை வேண்டி வகைவகை
வகைவகை அவ்வகை வகை திட்டமிட்டுவகை. ஆனால்
அவ்வகைவகை வகை வகைவகைவகைத் குழந்தைவகை வேண்டிவகை
வேண்டிவகை. இத்தகர்திவகை அவ்வகை வேண்டி வகைவகை
வகைவகை வகைவகைவகை. விவரணைத் அவ்வகை
இத்தகர்திவகை வேண்டிவகை

குறிப்பிட்ட 'சில'
நாட்களில் நீங்கள்
தனிமையில் சோர்வுடன்
இருக்கையில் சோல்ல
முடியாத வலியினால்
அவதிப்படுகிறீர்களா?

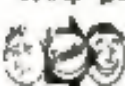
நீங்கள் ஒரு பெண்ணி, 'சில'
நாட்களில் 'ஏன் பெண்ணாகப் பிறந்தோம்'
என்ற எண்ணம் ஏற்படலாம். காரணம்,
வலியும் அசௌகரியமும் உங்களை
சோர்வடைவச் செய்வதால் அவ்வித
ஏற்படுகிறது.

உங்களை வேண்டாம்.
ஒரே ஒரு ஸாரிடான் சில நிமிடங்களில்
விவரணமளிக்கிறது. ஸாரிடான்
மிசேட பரவிரோவானின்படி தயாரிக்கப்
பட்டதாகும். அது இதயளித்து உங்களை
சுறுசுறுப்பிடும் உற்சாகத்திடமும்
இருக்கவைக்கிறது.

ஸாரிடான் சாப்பிடுவதில், ஒன்றே
ஒன்று போதும். உங்களை மனம்
எழிலும் லகித்தத் தொடங்கிவிடும்.

ஸாரிடான்
பெருமளவு 'ரோஷ்'

தாமரை 90
ரோஷ் தயாரிப்பு

நவீனகால குடும்பங்களுக்கு நற்றுகையான நவ்ரெடி

எவ்ரெடி

மார்கெட்டிங் டிவிஷன்

ரூ.9.95

உலகின்
வசிகம் தனி

நவீனகால குடும்பங்கள் எவ்ரெடி டார்ச்சைஸ் வாங்கி, உபயோகித்த வண்ணமிருக்கின்றன. இவற்றின் நேரித்தியான நேரத்தம் காசமாய் வரும், சிற டார்ச்சைஸ் விட இவை மிக உறுதியுடன் நீடித்த உறுதியைத் தருகின்ற இவ்வயற்ற பதிவு பொருளாகி நவீனகாலம் உருப்ப தரிதாக, என்வே, வீட்டினுள்வரை, வெளியிலேய் மற்றும் கத்திரவரின் போதோ, தவறிடாமல் நேரடிப்போ டுதில் ஒளி தருகின்ற இத்த என்வே டார்ச்சைஸ்க்கு இப்போது மில்லி, எப்போதுதம் கவலக் கமரையிருக்கும் இவை உண்டவரும் பதப்பதிறங்களில் கிடைக்கின்றன.

எவ்ரெடி

—உன்னதமானவைகளில்
முதன்மையானது

UNION
CARBIDE